

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **Крагујевачке**

Година VI, Број 279

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

9. октобар 2014. године

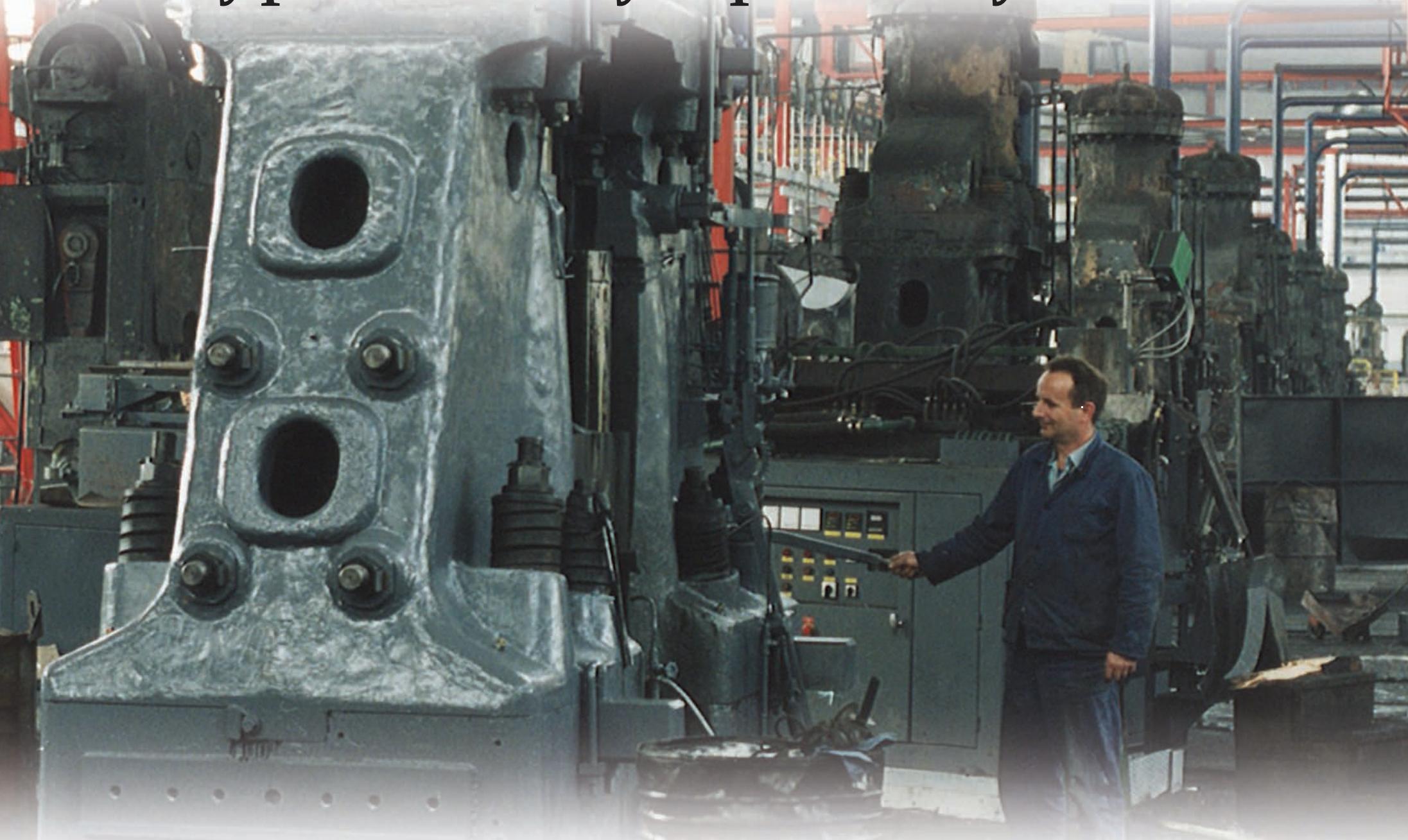
ISSN 1821-1550

9 771821 155019

СТЕЧАЈ У „ЗАСТАВА КОВАЧНИЦИ”

Растурена к'о бугарска скупштина

СИНДИКАЛНО ОРГАНИЗОВАЊЕ
КОД ПРИВАТНИКА

Идеш на посао као
на робију

СТРАНА 7

КГ ЦРВЕНИ КРСТ РЕЦЕПТ
ЗА СРБИЈУ

Оброци од вишкова
хране

СТРАНА 12

ПРЕДЛОГ УДРУЖЕЊА
„КРАГУЈЕВАЦ НАШ ГРАД”

Кнежев арсенал за
музеј прве индустрије

СТРАНА 15

НОВИ ПОДВИЗИ КРАГУЈЕВАЧКИХ
ЈЕДРИЛИЧАРА

Опловили Медитеран под
шумадијском заставом

СТРАНА 17

Опасна тишина

Једина тачна вест из политичког живота Крагујевца у прошлодневици је да – вести нема. Постоје само нагађања, претпоставке, пуштање пробних балона из политичких кухиња, а готова решења о новој „уподобљеној“ власти у граду пласира само петпарачка штампа, која се и заснива на инсиминацијама, а не информацијама.

Није да се ништа не дешава, напротив, али сва дешавања о којима се спекулише смештена су у зону која је недоступна јавности. То је у складу са стилом рада данашње политичке касте која је од политичке као најјавније делатности, јер се бави управљањем друштвеним заједницама, направила строго конспиративан посао, ако се послом може и назвати муљање по буџацима, трговање мандатима и функцијама, до-мнђавање под светиљкама међу које ни муга не сме да улети.

Једино се поуздано зна да је Српска напредна странка једне прошлодневије вечери окупила представнике малих странака које су сада део владајуће коалиције. О чему су причали и да ли су се нешто договорили није објашњено, чак ни у форми празних протоколарних страначких саопштења за јавност. Недоступни су били и сами „преговарачи“, тако да једино стоји хипотеза, опет на основу рекла-казала канала општења, да су напредњаци решили да током октобра преузму власт у Крагујевцу.

С друге стране, из владајуће групације једино се могло чути да нема званичног захтева за сазивање седнице градске Скупштине по хитном поступку на којој би се проверило ко тренутно има већину међу 87 градских одборника.

Једини поуздан утисак је да се нервоза увукла међу све актере градске политичке сцене, да је температура и те како повишила и да скоро сви избегавају јавна појављивања. Очигледно је да се чекају некакви расплети или нови заплети на тему хоће ли бити промена у градској власти без избора, односно такозваним прекомпоновањем, при чему су претенденти познати, али пресудну улогу могу имати мале странке као „језиччи на ваги“.

Најнеспорнија чињеница у актуелним крагујевачким комбинаторикама је да су грађани – бирачи из свега апсолутно искључени. Не да се ни за шта не питају, већ ни о чему ништа не смеју ни да знају. Они су безлична маса са

третманом стада које, додуше, може да блеји попут погубљених овaca којима су предводници са звонима далеко измакли. Штавише, ни они политички „сврстани“, формални чланови странака, али без функција и утицаја, не знају шта се дешава, што је лако проверити и у необавезним сусретима на улици.

У Крагујевцу нема те врсте политичке кризе да би се расписивали ванредни локални избори, међутим симптоматично је да нико од политичких првака са аспирацијом за преузимање власти није ни поменуо могуће изборе, без обзира што их закон не усlovљава. Да ли њих „воља грађана“ не занима или мисле да је она „доказана“ изборима на другим политичким нивоима, при чему наопако интерпретирају јасно дефинисане појмове легалитета и легитимитета власти?

Или ће, понајпре, бити да се, уз часне изузетке, људи који се данас у Србији баве политиком у њу разумеју до „разине“ курсиста у партијским политичким школама, где се прескачу лекције о демократији, правима грађана, јавности рада итд.

Удаваче без мираза

У контактима са привредничима из предузећа са списка објављеног уз јавни позив за приватизацију пет стотина и кусур фирми у реструктуирању и у државном (некад друштвеном) власништву, неретко чујемо да држава није ништа конкретно урадила на проналажењу и анимацији потенцијалних купаца и инвеститора. Највећи број приспелих писама о заинтересованости потичу од компанија и других привредних субјеката из земље и иностранства са којима су предузећа и досад имала какве-такве контакте или од оних који су се самоиницијативно јавили на овај позив.

У контакту са надлежним у Агенцији за приватизацију, међутим, наилазимо на констатацију да су то злонамерне (!?) оцене и да је Агенција урадила шта је требало да уради: расписала је јавни позив и сваком ко се Агенцији јавио – а таквих је стопедесетак – давала је додатна објашњења. Такве су и законске обавезе Агенције, кажу у прес служби ове државне испоставе. На питање да ли је Агенција позивала и анимирала потенцијалне купце или инвеститоре, кажу да то није посао

Карикатура Горан Миленковић

Агенције и понављају да њихова обавеза почиње и завршава се расписивањем јавног позива, па ко се јави – јави се.

Другим речима, покушај државе да са својих (буџетских) плеша скине баласт ових предузећа требало би, ваљда, сам по себи да буде добар мотив улагачима да похитају и уложе свој приватни новац у нешто што ова држава деценију и више не може никоме да „утопи“. Или је још „већи“ мотив за заинтересованост да купе оно што је већ неуспешно продајено, па су купци врло брзо исправљали такве непромишљености раскидом купопродајног уговора (сетимо се смедеревске железаре). Верује ли неко у тако шта? Тешко. Кад се овакви и слични политичко-економски потези већ чине, привредници (и не само они) очекују да ће се онај ко расписује такав јавни позив и пре расписивања потрудити да створи што повољнију атмосферу за реализацију трансакције, што ће рећи кад се удаје млада без мираза, барем не причати и да је ћопава. Ова очекивања тим су заснованија кад се зна да је интересовање потенцијалних купаца или партнера у десетак случајева већ спласно због инертног односа државе према њиховој намери да уложе новац у домаће некад перспективне, а

сада фирмe у поодмаклој фази пропадања.

Политичка елита која и те како добро зна шта све може да се постигне добро усмереним маркетингом и лобирањем, што је научила у многим изборним кампањама, овога пута се није одлучила да тај модел примени и на предузећа којих би да се ратосиља. Најава реформских захвата за преокрет стања набоље у привредном амбијенту није сама по себи довољна да би инвеститори похрлили у Србију. Нити су оптимистичке изјаве начин да се то постигне.

Кад смо већ код оптимизма, додајмо још нешто. Иако из Агенције за приватизацију наглашавају да до краја поступка неће давати информације о томе колико има заинтересованих фирм и за која предузећа влада реално интересовање купца и инвеститора (кажу, ради се тек о писмима о заинтересованости, а не о конкретним потезима), министар Сертић је обнародовао податак о 1.732 по-нуде за 403 предузећа. По министровој изјави за РТС у време саопштавања ових података, број пристиглих понуда био је велико изненађење које говори да је Србија привлачна инвеститорима.

Овакву, у време саопштавања политички потребну оцену, министар је потом „кориговао“.

- Бојим се да постоји мало озбиљних понуда за куповину фирм у реструктуирању, упркос броју писама о заинтересованости. Првог дана кад сам се појавио у медијима и када смо причали о 1.732 првјадије о заинтересованости за куповину, многи су рекли то је феноменално јер имамо 500 предузећа за продају, што значи да ће бити борбе. Али, није тако. Има фирмe које на шпекулативан начин желе да дођу до неког капитала, првог дана октобра казао је Сертић за Радио-телевизију Војводине.

Кад се овоме дода да тек предстоји тријада приспелих писама о заинтересованости, па тек затим (можда) јављање тих фирм на појединачне јавне позиве за приватизацију сваког предузећа понаособ, онда је могуће наслутити шта све тек предстоји.

При свему као да се заборавља да у јавном позиву наведена 502 предузећа сада запошљавају више десетина хиљада радника (тачан број није објављен) чија судбина пресудно зависи од исхода овог поступка. Није свеједно хоће ли им фирма о(п)стати или ће се колективно преселити на тржиште рада, а посебно им није свеједно ако се то догоди – а није морало да се догоди, да се урадило све што је требало и могло.

Akcija je produžena
do 31.oktobra

SUNCE
034/330-870 suncemarinkovic.com

Jedinstveni
energetski efikasni prozori
u dekorima drveta po ceni
belih PVC Fokus 9000 prozora

orah zlatni hrast mahagoni

Житопродукт

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по производничким ценама

Производничке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печених, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца, код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

ПОНУДА ВОЈНИХ ОБЈЕКАТА У ЗАКУП

Не, хвала министру

КАСАРНА „РАДОМИР ПУТНИК“
ОПЕТ НА ПРОДАЈУ

Пише Јаворка Станојевић

Неискоришћени војни објекти које Војска није успела да прода могли би ускоро да буду понуђени локалним самоуправама које су заинтересоване да их узму у закуп са намером да се ови напуштени простори коначно ставе у функцију. Ово је почетком месеца на радном састанку са партнерима, међу којима су, поред чланова Националне алијансе за локални економски развој, били градоначелници и представници општина, најавио министар одбране Братислав Гашић.

Иако је Крагујевац у више на врата показивао интересовање за куповину касарне „Радомир Путник“ и имао идеје за искоришћавање напуштених и нерационално коришћених зграда касарне „Милан Благојевић“, Војне болнице и Дома војске, представници града нису показали интересовање за најновију понуду Министарства одбране.

Упркос томе што тврди да би локална власт била пресрећна када би некадашњи војни објекти, уместо што пропадају, били у функцији члан Градског већа за инвестиције и развој Небојша Васиљевић каже да њихов закуп граду није ни исплатив, ни потребан. Васиљевић, наиме, објашњава да су евентуални закупци који би желели да се удоме у напуштеним војним зградама институције под патронатом републике, па би држава из своје касе морала да им плаћа закупнину. Ту, пре свега, мисли на Филолошко уметнички факултет који планира да закупи Дом војске и Апелациони суд који не може да се усели у зграду Уреда док Институт за јавно здравље не добије свој кров над главом.

■ Захтеви државе

- Сматрам да би било бесмислено да, у ситуацији када градски буџет једва успева да исфинансира рад локалних органа, град даје новац за закуп простора који би користиле институције чији оснивач је Република. Ми смо само једном насели када смо, да би ослободили зграду Уреда за потребе Апелационог суда, дали силене милионе, најпре за закуп привременог смештаја, а потом и за градњу нове зграде Амбуланте бој четири. Уз то смо још плати-

Град није заинтересован да плаћа закуп војних објеката за смештај институција чији је оснивач држава, као што су ФИЛУМ и Апелациони суд, јер о томе треба да брине оснивач, каже градски већник Небојша Васиљевић

ли и сређивање зграде Команде гарнизона у коју је овај суд пријевремено уселењен. Када смо испунили свој део обавеза остало је да се министарства здравља и правосуђа договоре где ће уdomити Институт за јавно здравље. Иако је од тада прошло доста времена решење није нађено. Последње о чему се проговарало је било да се Институту уступи зграда Војне болнице, а да ми обезбедимо грађевинске услове за изградњу Војне амбуланте у дворишту. Сада се испоставило да ни од тога неће бити ништа. Недавно смо, наиме, примили представницу

Министарства правде која је, уз образложење да су услови у којима ради Апелациони суд срамота и за град и за државу, дошла да тражи да им ми обезбедимо зграду од 3.500 квадратних метара. Када смо објаснили да ми такву зграду немамо стигао је захтев да им град додели земљиште за градњу новог објекта. Такви захтеви, у контексту чијевици да у граду постоји огромна неискоришћена војна имовина која пропада, су не само неприхватљиви, него би се мог-

ЗАШТО СЕ НЕ ПРИМЕНИ ИСКУСТВО
БИВШЕ ИСТОЧНЕ НЕМАЧКЕ:
НЕБОЈША ВАСИЉЕВИЋ

ло рећи и да противрече логици здравог разума, објашњава Васиљевић.

Према његовим речима, иако град снажно подржава развој Универзитета, локална власт сматра да је обезбеђивање просторних услова за рад ФИЛУМ-а ствар Министарства просвете које је, као оснивач, дужно да обезбеди услове за рад сваком, па и овом факултету. Због тога се локална самоуправа као потенцијални закупац Дома војске у који би ова високошколска институција требало да буде привремено смештена, Васиљевић, наиме, објашњава да је ФИЛУМ, на име компензације за земљиште на коме се некада налазила зграда Друштве гимназије, добио плац од 1,53

ВОЈНА БОЛНИЦА БИЛА У ПЛАНУ ЗА ГРАДСКУ БОЛНИЦУ

МАСТЕР ПЛАН

Продато само 75 објеката

Мастер планом Министарства одбране предвиђена је комерцијализација 450 војних комплекса, али је до сада продато само 75. Део преосталих објеката Војска Србије повећан ће из продаје и поново користити, а локалним самоуправама које су и даље заинтересоване да преузму објекте који остану у понуди, а немају средства за откуп, биће дата прилика да их закупе. Министар Гашић наводи да продају успоравају неажурна и некомплетна имовинско-правна и катастарска документација, процедуре које су у случају продаје војне имовине сложеније, нереално прецењена вредност објекта, као и недовољно квалитетно оглашавање продаје.

Гашић схвата да локалне самоуправе имају проблем са финансијама због чега објекти обухваћени Мастер планом не могу да се продају. Пошто Војска не може да их опреми и има велике трошкове чувања усвојено је низ аката којима ће се омогућити да сви домови војске буду дати локалним самоуправама на коришћење, а да се за средства која уложе у обнову умањи износ закупнине. Као успешне примере комерцијализације војне имовине министар одбране истакао је Суботицу која је направила индустријску зону и Земун где ће на месту касарне бити применет модел изградње насеља Степа Степановић на Вождовцу. Према подацима Министарства одбране, доса-

МИНИСТАР БРАТИСЛАВ ГАШИЋ

дашња продаја објеката из Мастер плана донела је приход од 185 милиона евра, од чега је већи део суме (169 милиона евра) наплаћен кроз станове за припаднике Војске Србије.

КАСАРНА „РАДОМИР ПУТНИК“

У клинчу са демократама

Град Крагујевац је више пута покушавао да купи касарну „Радомир Путник“ на којој се, на плацу од око 10 хектара, налазе и две бомбардовањем оштећене зграде означене као вредно културно-историјско наслеђе под државном заштитом. Пореска управа, надлежна за процену вредности, је најпре испоставила цену од четири милиона евра, али је накнадном проценом вредност исте касарне подигнута на близу 35 милиона евра. Пошто је крагујевачка градска власт, у то време, била у лошим односима са Демократском странком која је држала Министарство одбране са министром Драганом Шутановцем и контролисала рад Пореске управе, којом је руководио Крагујевчанин Драгутин Радосављевић, оволики скок цене приписивао се политичком реваншизам демократу.

Касније је ова касарна скинута са листе Мастер плана да би се део комплекса, површине око 7 хектара, поново нашао на листи војне имовине која се нуди на продају. Од имовине Војске Србије која се продаје на списку је још Дом војске површине 6.599,63 квадрата, део војног комплекса у Честину који се простира на 9,45 хектара као и 52,27 ари земљишта у Грошићи и 2,5 хектара у Илијиној Води.

хектара вредан 750 хиљада евра, чиме су обавезе града према овом факултету подмирене.

- Ми смо, наравно, итекако заинтересовани да у Крагујевцу постоје и Апелациони суд и тужилаштво и ФИЛУМ, али сматрамо да локална самоуправа није адреса на коју треба упућивати захтеве да им обезбеди услове за рад. Уместо што покушавају да нам пребаце своју одговорност разна министарства, која будући да чине једну Владу ваљда раде у некој координацији, морала би да се запитају - да ли је икако могуће да њихови представници седну и направе листу потреба свих државних органа. Потом би, ако смо сви једна држава која има једну касу коју сви ми пунимо, било логично да се изврши рационална прерасподела имовине како би се све ставило у функцију развоја читавог друштва и свих грађана, каже Небојша Васиљевић, додајући да, док се то не догоди, Крагујевац нема ни намеру, ни паре да финансира републичке институције.

Касарна „Радомир Путник“ се својевремено нашла међу 450 објеката које је Војска Мастер планом предвидела за продају, па је повучена са листе, да би се део комплекса површине 69.000 квадрата поново нашао у пла-

ну за отуђење. Иако се не зна да ли ће се ова касарна наћи међу имовином која се нуди у закуп, Васиљевић каже да је ова опција за градску власт апсолутно неприхватљива,

■ Отпада и куповина

- Чак ни куповина, о којој смо раније озбиљно преговарали са Министарством одбране, више није опција о којој можемо размишљати, јер су прошла златна времена када је град имао новца за тако велике инвестиције. Ако би се коначно знало шта Војска планира са овом касарном која, осим две срушене зграде, има само један колико- толико употребљив објекат некадашње кућиње у коме су смештене избеглице, и када би се урадила потребна урбанистичка решења, могли бисмо да уђемо у причу комерцијалне градње у којој би Војска могла да рачуна на 21 проценат вредности изграђеног. Сматрамо да је ова понуда коректна, јер би град на овом простору, који се налази на изузетној локацији, могао да гради објекте који су му потребни, а Војска би заувррат добила станове који им иtekako недостају, објашњава наш саговорник, уз опаску да су шансе за овакав договор мале.

Пошто нису обухваћени актуелним Мастер планом касарна „Милан Благојевић”, која осим великог броја неискоришћених зграда има и око тридесет хектара земљишта на врло атрактивној локацији, војни комплекс у Дивостијину, који се простире на више десетина хектара, и зграда некадашње Команде гарнизона се, за сада, неће наћи међу имовином коју би град мога да користи. Ову чињеницу, у ситуацији када читајемо земљу грца под теретом кризе, Васиљевић види као политички проблем, јер државом доминира политика незнана која није кадра да направи разлику између личних и општих интереса.

- Мада је, својевремено, постојао план да се део објекта касарне „Милан Благојевић“ употреби за градску болницу која је Крагујевцу, због великог броја пацијената из других градова који се лече у Клиничком центру, преко потребна, неко је сматрао да је боље да те зграде пропадају него да буду уступљене здравству. Било је, такође, и планова да се ова касарна, која је намењена војном школству, делимично прилагоди развојним потребама крагујевачког Универзитета. Било је ту озбиљних и веома интересантних предлога да се овај простор претвори у савремени универзитетски кампус по угледу на светске универзитетске центре, али Војска, као један веома крут организам који се споро мења, није имала слуха за такве идеје, каже Васиљевић.

Мада Војска није планирала да продаје Гарнizonску амбуланту, коју Крагујевчани зову Војна болница, још увек није познато да ли ће и под којим условима ова зграда бити понуђена у закуп. Васиљевић каже да је град одустао од идеје да овде смести градску болницу. Такође наглашава да закупљавање зграде није опција о којој би локална самоуправа размишљала због става да овај проблем захтева трајно решење.

Када се подвуче црта испада да је Војска у Крагујевцу пущала у празно, јер град нема интерес да размишља о најновијој понуди министра Гашића. Уместо да се распитује о детаљима члан Градског већа задужен за инвестиције поставља питање- због чега у бројним владама које су од октобра 2000. године префиловале није било памети способне да огромну војну имовину стицану народним новцем стави у функцију одрживог развоја свих грађана као што су то урадиле друге земље које су прошли кроз транзицију, попут Источне Немачке која је све војне комплексе ставила на располагање локалним заједницама.

СТЕЧАЈ У „ЗАСТАВА КОВАЧНИЦИ“

Остварене најгоре слутње

Девет година након приватизације фабрика је пала у стечај и 280 радника је остало без посла, што су запослени одавно предвидели јер су све ове године упозоравали надлежне да са власником из Бугарске Валентином Захаријевим фирмама нема опстанка. Сада, по ко зна који пут, траже да се испита пословање и открије како је до свега дошло

Пише Милош Пантић

Iсторија ковачнице на Балкану, за чији се датум оснивања узима 1857. година, доживела је 30. септембра отварање стечаја у Привредном суду у Крагујевцу након 157 година постојања. Опстала је век и по у свим досадашњим режимима и системима, једно време седамдесетих година прошлог века била и међу најмодернијим фабрикама те врсте у овом делу Европе, али није успела да преживи приватизацију.

Фабрику је 2005. године купио бугарски предузетник Валентин Захаријев за износ од 151,7 милиона динара, што је тада вредело 1,78 милиона евра, али уз обавезу да инвестира три милиона евра и преузима враћање дугова предузетника од 2,3 милиона евра. На аукцији у Београду представник бугарске фирме „Интер-траст“, која се појавила као купац и у власништву је Захаријева, на велика звона је најавио да ће нови власник већ у првој години инвестирати чак 10 милиона вера, али од великих обећања није било

ДА ЛИ ЂЕ КРОЗ РЕОРГАНИЗАЦИЈУ СТАТИ НА НОГЕ ИЛИ ОТИЋИ „ПОД ЛЕД“

обећања и малих остварења. Већ након годину дана синдикати фабрике почели су са протестима и захтевима Агенцији за приватизацију да преиспита пословање и поништи куповину. Били су нездовољни зарадама, условима рада и начином на који је испуњена обавеза новог инвестирања, а појавиле су се и сумње да нови газда део прихода пребацује у своју бугарску компанију. Све те пријаве Агенцији за приватизацију, полицији и правосудним органима нису дале резултата и одиграло се оно што су запослени одавно предвидели – стечај.

■ Син наплаћује од оца

У Привредном суду стечај је отворен 30. септембра на захтев бугарске фирме „Феротранс 2003“, за коју синдикати фабрике тврде да је власништво сина Валентина Захаријева, па је тако син отерао у стечај фабрику свог оца, што у старту изазива сумње у законитост пословања. Захаријев млађи је доставио доказе да му „Ковачница“ дугује 2,6 милиона евра, а како је потврђено да је фирма

непрекидно блокади 96 дана, испунили су се сви законски услови да се стечај прогласи.

Занимљиво је да је син Захаријева ова потраживања откупио од два предузећа – „Интер-треста“, чији је власник његов отац, и од бугарске фирме „Стил комодитис“, што показује да је у једном периоду једна фабрика истог власника, ова у Крагујевцу, дуговала његовој фабрици у Софији велика средства. Да ли је реч о позајмици у новцу или ре-проматеријалу у Привредном суду немају податке.

Од увођења стечаја догађаји се развијају великом брзином и по сили закона. За стечајног управника суд је именовао Предрага Јанковића из Крагујевца, након што је првоименован управник из Јагодине Станислав Здравковић у истом дану дао оставку из здравствених разлога. Већ 6. октобра стечајни управник Јанковић почeo је да уручује решења о отказу за свих 280 запослених у „Ковачници“. Јанковић објашњава да је то једини мера коју закон предвиђа и да нема другог избора. Ипак, пошто предузеће има уговорене послове за познате купице,

у наредној фази биће донета одлука да се производња настави, а радници ће се ангажовати да раде по уговору о делу.

Видевши да се спрема стечај, чланови Самосталног синдиката фабрика су 26. септембра издали саопштење у коме наводе да су тог дана посетили Привредни суд и демонстрирали против поступака који их воде у беду и сиромаштво уз помоћ државних институција. Они су затражили, у тренутку када 300 радника остаје без посла, да државне институције не дозволе увођење стечаја и да испитају пословање „Ковачнице“ од периода приватизације.

„Ми смо видели да профит фабрике иде у Бугарску, а да дугови остају „Застава ковачница“, или то није видела Агенција за приватизацију и други надлежни државни органи, од Министарства за привреду, до органа задужених за контролу криминалних активности“, написали су синдикалци у саопштењу. Све ово није спречило отварање стечаја јер је Привредни суд морао да примени закон.

■ Пад производње

Да фабрика клизи ка стечају видело се и у јуну ове године када су запослени ступили у генерални штрајк због смањења плате и регреса. Директор Ђорђе Пецељ тада је предвидео да је стечај могућ у децембру ове године, јер тада доспева прва рата дуга предузећа према држави за порезе, који укупно износи око 300 милиона динара. Дуг према сину власника фабрике тада није помињан, а директор је објаснио да је криза у пословању настала због смањених поруџбине домаћих предузећа за које се раде откивци – ИМТ-а, ИМР-а, „ФАП-а из Прибоја и „Застава камиона“, док су поруџбине страних купаца из Немачке, Француске и Канаде остале на истом нивоу.

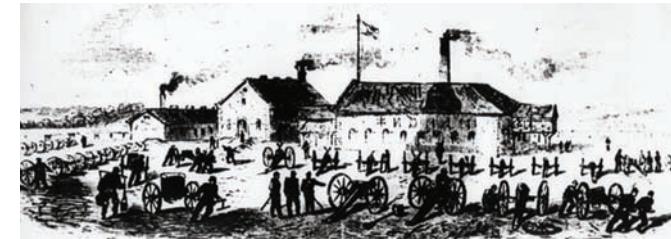
РАДНИЦИ СУ ШТРАЈКОВИМА У ВИШЕ НАВРАТА УПОЗОРАВАЛИ НА ЛОШЕ СТАЊЕ

ИСТОРИЈАТА ФАБРИКЕ

Оснивач кнез Александар

Највећу улогу у оснивању „Ковачнице“ има кнез Александар Карађорђевић који је 1851. године донео одлуку да се државна Тополовница пресели из Београда у Крагујевц. Први почети „Ковачнице“ датирају од 1857. године када је у оквиру Тополовнице формирано одељење ковачнице, које је имало 10 пољских погона. „Ковачница“ је радила у оквиру Тополовнице до 1862. године.

Године 1928. пуштена је у рад нова „Ковачница“ за ковање у калупима са сопственом термичком обрадом. На садашњој локацији фабрика је изграђена и пуштена у рад 1958. године, да би у издању и величини каква је данас била изграђена и отворена у јулу 1970. године. У то време била је најсавременија ковачни-

ца на Балкану, а међу првима у Европи. Капацитет је био 15.000 тона отковака годишње, а повећање капацитета на 20.000 тона омогућено је новим улагањима осам година касније. Током бомбардовања 1999. године фабрика је тешко оштећена, али је посла годину и по дана улагањем државе потпуно обновљена и оспособљена за производњу.

СОЦИЈАЛНО-ЕКОНОМСКИ САВЕТ ГРАДА УЗ РАДНИКЕ

Да се испита пословање

Чланови Социјално-економског савета града Крагујевца 3. октобра су подржали иницијативу запослених и упутили Скупштини града на разматрање предлог да градски парламент донесе одлуку о формирању комисије која би утврдила чињенице о томе шта се десило са „Застава ковачницом“ од поступка приватизације 2005. године па до стечаја који је проглашен 30. септембра.

„Имајући у виду да је реч о једној од најстаријих фабрика, основаној 1857. године, као и да запослени верују у будућност „Ковачнице“, обавеза је локалне самоуправе да заштити своје суграђане који су практично остали без посла“, каже се у саопштењу Савета и додаје да радници имају право да знају шта се доделило са њиховом фирмом, како је дошло до приватизације, како су извлечена средства од стране власника Валентина Захаријева, који је, како показују званични подаци, приватизовао 23 компаније, од којих је 21 сада у стечају.

Комисија би требало да утврди чињенице у сарадњи са тужилаштвом, МУП-ом и судством и све то саопшти јавности. Локална самоуправа града Крагујевца учиниће све да буде максимално кооперативна и у комуникацији са стечајним управником, рекао је председавајући Савета Душан Обрадовић.

Новизабрани председник овог Савета Бранко Петрашиновић каже да је ово тело свесно да Скупштина града нема овлашћења да доноси било какве одлуке везане за приватизовану предузећа, али је намера Савета да градски парламент искористи свој ауторитет да би се дошло до чињеница о томе шта је све у овој фабрици рађено, јер је у питању егзистенција неколико стотина наших суграђана.

Пецел је тада за проблеме окривио тешку ситуацију у домаћем металском комплексу и навео да предузеће има и потраживања од домаћих фирми у реструктуирању од 100 милиона динара, које тешко може да наплати. Али, додао је да имају потраживања и од других домаћих фирм, и то вишеструко већа, али није хтео да наведе тачан износ.

Показало се да је директор добро предвидео догађаје, али су га они престигли за два месеца.

Заменик председника Самосталног синдиката у фабрици Ју-гослав Стојановић не слаже се са директором око узрока пада производње и каже да су порубине са свих страна почеле да се умањују због лошег квалитета откивака до којег је довео слаб квалитет челика.

Ми смо убрзо по приватизацији затражили да се она поништи јер је нови власник каснио са обавезним инвестирањем. Агенција му је продужила рок за шест месеци и инвестицирање је признато, а уложио је постројење за хладно ковање и неколико робота, при чему ништа од тога није ста-

ДИРЕКТОР ЂОРЂЕ ПЕЋЕЛ
НАЈАВИО ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ „КОВАЧНИЦЕ“

вљено у погон и није радио ни дана. Заправо, ми смо тражили поништење продаје јер се брзо видело да од најављеног повећања производње и броја запослених нема ништа, већ се догађа супротно. Производња је стално падала, а од око 630 запослених из године у годину свели смо се на 280 људи, закључује Стојановић.

Сада синдикат, како каже, предлаже да се у оквиру стечаја Захаријеву врате машине које је уложио и то упала цене. Још увек актуелни директор „Ковачнице“ Ђорђе Пећел на отварању стечаја 30. септембра најавио је да ће поднести стечајним судији Браниславу Јововићу предлог реор-

ганизације преузећа. То је могућност коју оставља закон да фирма настави са производњом и на тај начин почне да враћа дугове повериоцима. Рок за достављање плана реорганизације је 90 дана, а директор је такав документ најавио већ за месец дана. У оквиру плана реорганизације постоје разне могућности, од кредитног задуживања фирме, преко продаје неких делова предузећа.

И стечајни управник Предраг Јанковић каже да нада у опстанак фабрике кроз реорганизацију има реалне основе и да се и сам за ових неколико дана уверио да предузеће има тржиште и опрему са којом може да ради. Уколико се увоји програм, који могу да поднесу и повериоци, и садашњи власник, и запослени, тада би се брисала ознака да је фирма у стечају и она би наставила нормално да ради, а радници би поново заснивали радни однос.

Ипак, како каже Јанковић, усвајање програма реорганизације највише зависи од поверилаца и они ту имају последњу реч. Како је велики поверилац и држава, и то већи од Захаријева млађег, видеће се каква ће коначна одлука бити.

Да државне институције имају намеру да уложе све што им је на располагању да ова фабрика опстане после свега што се у њој догађало потврдио је крајем јуна у Крагујевцу министар за рад и социјалну политику Александар Вулин. Он је тада рекао радницима „Ковачнице“ у штрафу да имају право да се боре за своје интересе, али да мора да се поштује приватна својина у фабрици и да ће држава подржати запослене како би ова најстарија ковачница опстала. После тога, међутим, из државних структура нико се више није оглашавао.

**МИЛИОНИ ДАТИ НА ОБУКЕ „ЗАСТАВИНХ“ РАДНИКА,
А 95 ОДСТО БЕЗ ПОСЛА**

Цаба енглески чистачици и физикалцу

Током 2011. и 2012.

године скоро 900

бивших радника

„Застава аутомобила“
похађали су обуке
које би им наводно
дале шансу за нови
посао, али 95 одсто
њих никада се нису
запослили, кажу
у Удружењу ових
радника. Инжењери
сада надниче и
скупљају старо
гвожђе, други живе од
социјалне помоћи, а
има и оних који су без
икаквих прихода

Пише Марија Раџа

Од 890 радника „Застава аутомобила“ који су јануара 2011. године остали без поса и изјаснили се да пристају на обуке како би касније лакше нашли посао, њих 95 одсто данас не ради. Тако тврде у Удружењу бивших радника „Застава аутомобили“, где на папиру имају имена и судбине око 650 људи. Данас инжењери беру јабуке и шљиве под надницу и скупљају старо гвожђе, ма-

СПРДАЛИ СУ СЕ СА „ЗАСТАВИНОМ“ СИРОТИЊОМ:
ДРАГАН АДАМОВИЋ

шински техничари чисте кафиће, неки преживљавају од социјалне помоћи, а неки се хране у народној кухињи. Сви они прошли су по бар две обуке, неки и више. Као у ужасној шали, неквалификовани радници послати су на часове енглеског, металоглодачи

су учили за цвећаре, аутолакери похађали часове информатике. Већина њих са којима су „Крагујевачке“ разговарале, данас се смеју тим обукама, а за њих је држава наменила у 2011. години 81.500.000 динара!

Након доласка „Фијата“ и опште еуфорије око тога, децембра 2010. године Влада Србије усвојила је социјални програм решавања вишка запослених у „Застава аутомобилима“. Утврђено је да радници треба да похађају обуке 24 месеца да би се стручно оспособили за проналажење другог поса. За то време добијали су накнаду за случај незапослености и новчану помоћ, првих годину дана по 22.000 динара, других 19.000. За похађање обука до средине јануара 2011. године изјаснило се 890 радника. Направљен је каталог обука и

ЈЕДНО ОД ПРОТЕСТНИХ ОКУПЉАЊА БИВШИХ РАДНИКА ФАБРИКЕ АУТОМОБИЛА

КРАГУЈЕВАЧКЕ – ДОСТАВА НА АДРЕСЕ – КУБНЕ ИЛИ ПОСЛОВНЕ

Контакт телефони: 034 333-116 и 333-111; е-маил: redakcija@kragujevacke.rs

Уколико се претплатите на Недељне новине „Крагујевачке“, разносач штампе ће вам сваког четвртка, у време које ви назначите, на адресу где станујете или радите достављати ваш примерак новина

Претплата на 3 месеца – 910,00 динара

Претплата на 6 месеци – 1.820,00 динара

Претплата на 12 месеци – 3.600,00 динара

Уплату извршити на рачун банке Intesa 160-0000000152459-54
са назнаком „достава новина“.

Доставу је могуће вршити на територији града Крагујевца

ПРЕТПЛАТА НА ЕЛЕКТРОНСКО ИЗДАЊЕ

Поред штампаног издања, недељник „Крагујевачке“ доступан је и у електронском издању

Претплата на 6 месеци – 1.000,00 динара

Претплата на 12 месеци – 1.800,00 динара

Свакој чејврштка имаје „Крагујевачке“ на својој адреси

ОВАЊЕ КОД ПРИВАТНИКА (3)

а посао као на робију

Радници углавном ћуте јер се плаше отказа и то је највећи проблем за синдикално организовање код приватника, а газда то зна и још више „притиска“ запослене са више посла за исту или мању плату, каже саговорник из Раче. Генератор социјалних страхова у нас јесте несигурно радно место и смањене могућности запошљавања, а остати данас изван рада значи остати без прихода, а трајнија незапосленост доводи до егзистенцијалне угрожености – кажу стручњаци

- У међувремену сам добио отказ, и то због боловања које је пословавац прогласио неоправданим – а ја сам имао упалу плућа коју сам зарадио на радном месту! Затим је постало све крпе и горе. Почетком 2011. отказе је добила повељка група радника, и то углавном оних из Раче, међу којима су биле и труднице и породице. Ни то није био разлог за протест. Превладао је страх, радници углавном ћуте јер се плаше отказа, и то је највећи проблем. Ја разумем те људе, тешко се долази до посла, узели су кредите, школују децу... Корејанци то знају, па притискају све јаче. Сада је – како чујем од суграђана – плаата у „Јури“ мања од минималца (25.000 са урачунатих пет хиљада за топли оброк), на леђа радника сваљују се све технолошке и друге грешке, иако раде строго по директивама контролора који су увек у праву, а заштита на раду је никаква. И у моје време је тога било, али сада је још израженије прекомерно коришћење отрова којим се у магацину посипа жица пре обраде како би се заштитила изолација од глодара. Пошто су радници без одговарајућих заштитних маски, многи имају тегобе због тога, али се не жале. Ђуте, трпе и радије, наводи Милорад Ђуковић.

Додатак овој причи добили смо од Милорада Пановића, председника Гранског синдиката индустрије, енергетике и рударства „Независност“.

- Ми смо ове године повукли регистрацију свог синдиката у „Јури“ како бисмо сачували своје људе. Кад смо видели да у само фабрици ништа не можемо, било је покушаја да са родитељима младих који раде у „Јури“ организујемо протест. Питали смо их зашто трпе да им деца буду малтретирана за „сију“ за коју раде, али и родитељи и млади радници нису реаговали на ову иницијативу, каже Пановић.

■ Синдикат - без шансе код приватника

- Под оваквим условима немамо шансу да ширимо синдикалну мрежу. На сваки покушај синдикалног организовања радницима се прети отказом, тражи се било какав разлог за раскид уговора о раду, малтретирају их на многе начине. Мислим да су радници свуда угрожени кад је у питању приватни сектор. Зато је Закон о синдикатима, који би предвиђао могућност да послодавац не мора да зна који су радници синдикално организовани, једина шанса да се ту нешто промени. Овако, чим се радници са платног списка одбија синдикална чланарина, послодавац су доступни сви потребни подаци да зна шта да чини даље, каже Сла-

и те како знају да злоупотребе у своју корист. Ипак, у АСНС-у ни саме синдикате неabolирају од одговорности.

- Нису ни синдикати безгрешни. Многи су се слизали са газдама због личних интереса, пре свега, многима је основни посао да запосле или обезбеде бољи посао за родбину, а послодавац зна вешто да манипулише таквим „синдикацијама“ како би стање у фирмама имао под контролом, каже Ђоковић.

■ И политика умешала прсте

- Понашање према синдикатима неретко зависи од политичке присуности у капиталу. Либерални концепт приватизације, који се у нас брутално спроводи, као последицу има и везивање инвеститора за поједине политичке опције које су у тренутку приватизације на власти и ту се компромиси по правилу чине на штету радника. Држава неретко отворено стаје на страну послодаваца, а у синдикатима увек има дежурног кривца, при чему ни један синдикат нема ни законску могућност нити било какво право да се постави као препрека приватизацији или инвестирању ако нешто није регуларно. Проблем је, међутим, што је код нас често много шта нерегуларно, а синдикат једини указује на те нерегуларности и постаје препрека, иако у суштини тражи поштовање закона и штити права радника, дакле грађана наше државе. Чак и кад синдикати изврше притисак, а држава „попусти“, то је политички чин и политичка одлука, а не принципијелно спровођење закона, каже Дејан Ђокановић, регионални поверијеник УГС „Независност“ у Крагујевцу.

Он наводи да постоје фирме које имају добар однос према синдикатима, говорећи из позиције овог синдиката. Набраја „Џонсон контролс“, где је одмах потписан колективни уговор, затим „Тапацирницу“, „УНИОР компонентс“, „Грах автомотиве“ из Баточине...

- Ипак, много је више примера да је однос према синдикатима генерално лош. Најближи нам је пример „Форме идеале“, где радници при запошљавању морају да потпишу изјаву да нису и да неће бити чланови синдиката, каже Ђокановић.

Социологи који прате кретања у овој области одавно упозоравају

„ Дејан Ђокановић: Држава неретко стаје на страну послодаваца, а у синдикатима увек има дежурног кривца, при чему ни један синдикат нема законску могућност нити било какво право да се постави као препрека приватизацији или инвестирању ако нешто није регуларно

да основни заједнички именитељ препрекама организовању синдиката у приватним предузећима јесте – страх. О томе социолог Срећко Михајловић пише:

„Генератор социјалних страхова у доба ових великих економских криза у нас и другде јесте несигурно радно место и смањење могућности запошљавања. Фамозна флексибилност радног односа донела је велику неизвесност за све запослене. Прича о флексигурности је идеолошка бајка у коју поверију само они који имају барем релативно сигурно радно место. Савремено „тржиште рада“ темељи се на дегрегулацији и потпуној неизвесности, јавља се својеврсна култура несигурности. Страх од губитка радног места и немогућности поновног запошљавања нормалне су последице таквог стања ствари. Остати данас изван рада значи остати без прихода, а трајнија незапосленост води у социјално искључење и доводи до егзистенцијалне угрожености.“

„ Славиша Ђоковић:
Шанса да се нешто промени је закон о синдикатима који би предвиђао могућност да послодавац не мора да зна који су радници синдикално организовани. Овако, чим се са платног списка одбија синдикална чланарина, послодавац су доступни сви потребни подаци да зна шта да чини даље

виша Ђоковић из крагујевачке филијале АСНС

Уз оцену да у Унији послодаваца једваја један постоји послодавац има у својим фирмама организоване синдикате, а траже равноправност у преговарању са синдикатом и државом, Ђоковић набраја да је АСНС у фирмама „МД“ организовао синдикат који „никад није профуникционисао“, у СБЕ-у „радници су смела шефици да каже да је председник синдиката“, није боље било ни у „Ортопедији“ док је радила пуним капацитетом, Ливници „034“, „Форми идеале“...

- Карактеристичан је пример фирме „Валентино“, где власник није имао ништа против синдикалног организовања радника у његовој фирми, али се међу саме раднике увикао страх од могућих последица и од организовања није било ништа, наводи Ђоковић.

Знатан део кривице за овакво стање Ђоковић приписује држави која је здушно помагала приватном капиталу на штету радника. И актуелна Влада, каже, покупшава да прикрије право стање у области права радника код приватника. Она организовани синдикат и даље види као препреку за инвестиције, а у приватном сектору тражи једину шансу за ново запошљавање. Такав однос државе приватници

СТРАХ ОД ОСТАНКА
БЕЗ ПОСЛА: СОЦИОЛОГ
СРЕЋКО МИХАЈЛОВИЋ

Vaše slavlje će biti potpuno uz

ketering express

Kvalitetno, ukusno, brzo
Pripremamo i serviramo sve vrste hrane
Kompletna usluga za sve skupove i slavlja
Priprema i posluženje posne hrane tokom cele godine
Uživajte u hrani van mesta njenog
pripremanja
Preko puta gimnazije
333 115 069 618 520

ЈАВНИ СЕКТОР СТРЕПИ ОД СМАЊЕЊА ПЛАТА

Синдикати на Ђошовс

Вишемесечно нагађање коме и колико ће зараде бити смањене делимично је развејао министар финансија Душан Вујовић најавном да ће све плате изнад 25.000 динара бити скресане за 10 одсто. Видевши да од увођења платних разреда нема ништа и да ће им и онако мизерне зараде бити још мизерније, просветари прошле недеље одржали штрајк упозорења, а најављују и радикалније протесте. У приправности су и они који штите права запослених у здравству, комуналној делатности, култури...

Од када је пре месец дана премијер Александар Вучић објавио како јавни сектор у следећој години, како зна и уме, мора да уштеди 700 милиона евра, 781.000 људи, колико према последњем попису ради за државу, бацила се у прерачунавање. Јасне смернице колико ће то тачно бити свакога месеца ребнут по цепу, међутим, још нису презентоване јавности, иако се смањење плата и пензија најављује још од маја.

Од тада па до данас звани и незнави по медијима лицитирају са могућим постотком умањења. Унија послодавца тражила је „резање“ за 25 одсто, иначе ће привреда, која је „на коленима“ јер мора да издржава предимензионирани јавни сектор, пасти „на нос“. Фискални савет предлагао је умањење за петину, док се цифра

могу да очекују умањење за 15-16 одсто, иако постоји идеја да за веће плате умањење буде у већем проценту, односно 20 или 25 одсто.

Иако се министри на челу са премијером још увек нису сложили око коначног предлога у једном су ипак успели – ујединили су сва четири синдиката запослених у образовању. Због смањења плате запослени у основним и средњим школама прошлог четвртка су уместо учионици са ђацима први час одржали у зборници.

Остали синдикати, они који штите права запослених у здравству, култури и комуналним делатностима за сада само „пишу

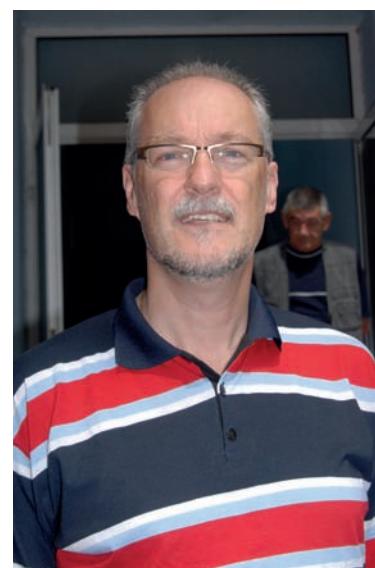
најављеног увођења платних разреда нема ништа. Она је, додуше, помињала да ће нови Закон о платама бити донет, али ту неће бити речи о истом плаћању за исти рад, већ ће се цена рада одређивати за сваки сектор посебно. То у пракси значи да ће, оно што смо до сада звали коефицијенти, сада добити име платни разреди, а при том ће маса новца која се издаваја за сваки сектор остати иста. У питању је чиста демагогија, каже Јевтић.

Ако Влада остане при ставу да се целикупним јавном сектору линеарно смање зараде, просветни синдикати, по речима нашег саговорника, сигурно неће мирно посматрати шта се дешава, поготово

цију протesta када власт коначно усагласи план мера штедње, већ сада је јасно. Ипак, ни остale синдикалне организације не седе „скртених руку“.

На преговорима са ресорним министром и министарком за државну управу прошле недеље су били и синдикални лидери здравства. Саопштење које се у медијима појавило након састанка није нимало утешило чланство и може се свести на једну реченицу – није постигнут никакав договор у вези најављеног смањења плате, а ставови су остали подједнако удаљени као и до сада.

По речима Предрага Ђурића

МАЛИ ПРОСЕК ЗАРАДА У КОМУНАЛНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА:
БРАНКО ПЕТРАШИНОВИЋ

хтевом да се комуналне делатности изузму од смањења зарада. Иако се у јавности често меша јавни и комунални сектор нису једно те исто. И сама држава нас је раздвајала, поготово када је требало делити бенефиције и додатке. Тако су, на пример, запослени у ЕПС-у пред Нову годину имали право на помоћ од 50.000 динара, иако су њихове плате у просеку скоро двоструко веће од наших, а нама је речено да јавном сектору не припадамо те немамо право на било какву помоћ.

Ако је таква логика важила када су на дневном реду биле повластице, требало би да важи и сада, поготово пошто запослени у комуналним предузећима у просеку зарађују око 35.000 динара. Јавна предузећа чији је просек плата око 70.000 динара, након смањења би имала више него двоструке зараде у односу на нас, категоричан је Бранко Петрасиновић, председник Синдиката запослених у комуналној делатности Крагујевца.

■ „Мешкоље“ се и културњаци

За сада још увек стидљиво „мешкољи“ се и синдикат запослених у култури. У писму које су упутили лично премијеру Вучићу написали да су њихове зараде најниже у јавном сектору, те да нису подизане од 2008. године.

– Зараде у култури су далеко испод републичког просека, те нас је зато изненадила Ваша изјава да је просечна зарада у јавном сектору 56.000 динара. Питамо се где је ту наше место? Просечна зарада у култури Србије је 36.735 динара! То је далеко испод просечне зараде и у приватном сектору, за коју рекосте да износи 46.000 динара, наводи се у писму Синдиката запослених у култури које је адресирано на премијера.

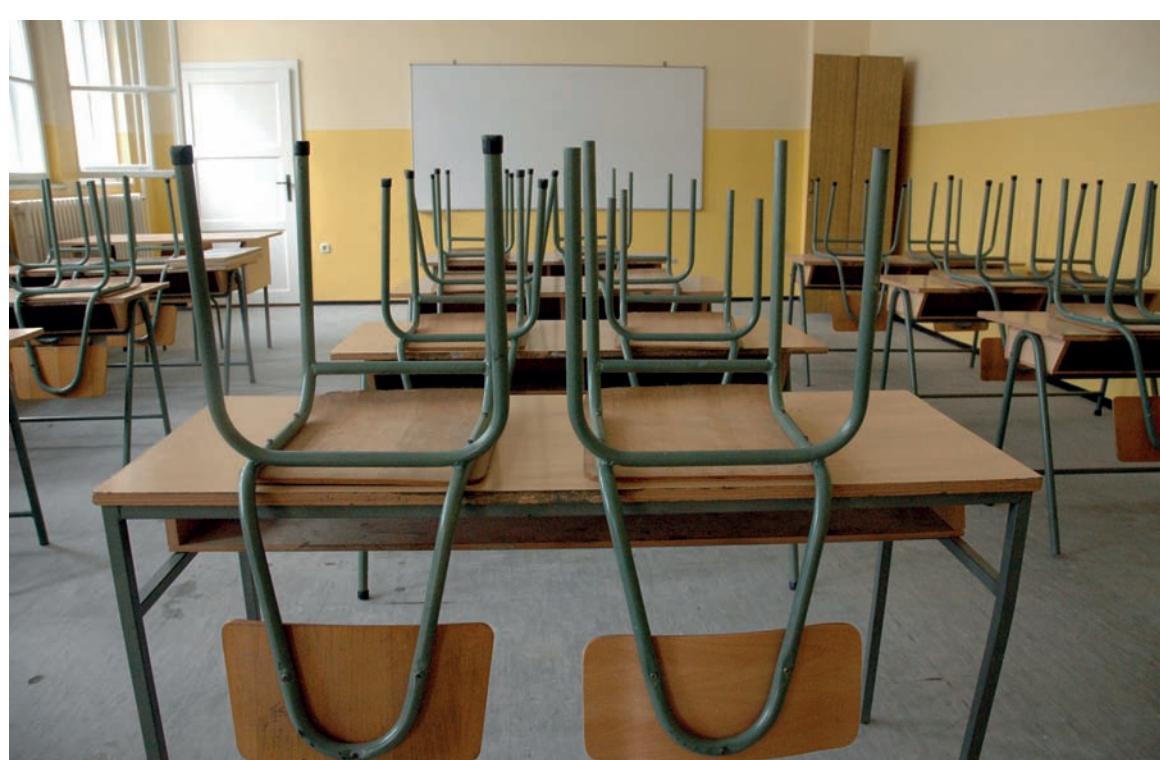
И овај синдикат напомиње како њихови чланови немају никакве бонусе, додатке на плату, нити бесповратне позајмице.

– Нас запослене у култури често су заборављали када су у питању повећање плате и исплата бонуса, али су нас узимали у обзир увек када су у питању смањивање плате, мере штедње и разне рестрикције, каже се у писму.

Наравно, као и запослени у просвети, комуналним делатностима и здравству, очекују изузеће од „болних резова“ које је најавио премијер. Са сличним захтевом штрајковао је до пре неколико дана и један од синдиката запослених у полицији.

Када се све садере мало ко је од запослених у јавном сектору спреман да му држава окрији зараду, па макар у име неког вишег циља. Сви се листом надају да ће баш они бити изузети од владиних мера, надају се преговорима, стрепе, или изгледа да нико сем просветара није одлучан у намери да, ако не буде друге, изађе на улицу, или се у овом моменту само тако чини.

Марија ОБРЕНОВИЋ

ПРОСВЕТАРИ НАЈАВЉУЈУ ШТРАЈК

писма“ и преговарају, надајући се да ће избећи сечу плате.

■ Просветари одлучни

Идеја Владе да завуче руку у већ истање новчанике просветних радника натерала је чак 70 одсто школа у штрајк. Од 1.800 школа, колико их има на територији Србије, према попису синдиката у 1.200 није било првог часа. Иако нису све школе штрајковале, по речима Милана Јевтића из Уније синдиката просветних радника, не требе сумњати да одлуку

што је Министарство финансија већ изнашло начин да поједним њиховим колегама већ „отме који динар“.

– Школама је већ стигао допис Управе за трезор у коме се тражи хитна примена измена Закона о платама у државним и јавним службама. Од школа се захтева да за оне који су део стажа остварили у оквиру неке друге службе, плате по основу минулог рада буду смањене. То је нонсенс којим се гробно крше Закон о раду и важећи колективни уговор, а при том је у питању заиста симболична уштеда. У Крагујевцу има тек стотинак запослених које ће ова мера погодити, али већ смо их саветовали да уколико одлука буде спроведена на туже школе, објашњава Јевтић.

У овом моменту четири просветне синдикате припремају се за протест пред Владом Србије, планиран за 15. октобар, када ће Скупштина одлучивати о ребалансу буџета. То је, како каже Јевтић, тек почетак.

– Јасно је да договарамо и даље кораке уколико Влада не одустане од идеје да високобразоване кадрове, који чине 75 одсто запослених у просвети, плаћа мање од чистачица у неким јавним предузећима. Верујем да то неће бити само скраћење часова, јер је то, искуства су показала, најгори вид протesta у коме деца испаштају, а надлежни га игноришу као да се ништа не дешава чак и када траје месецима, сигуран је наш саговорник, али напомиње да ће сва четири синдиката заједнички одлучити о начину на који ће запослени у школама изразити своје нездовољство.

■ Кад нема бенефицији...

Да са просветарима нема шале и да се спремају за радикализацију

ВЕЛИКИ УДАР ЗА КАДАР СА СРЕДЊОМ СТРУЧНОМ СПРЕМОМ:
ПРЕДРАГ ЂУРИЋ

око које су се кретала предвиђања разноразних министара кретала око 10 процената.

Министар финансија Душан Вујовић на послетку је развејао барем неке сумње.

– Умањиваће се за 10 одсто све плате преко 25.000 динара, рекао је Вујовић за „Гајју“, додавши да према тренутно актуелном плану они који зарађују преко 100.000

Протести

ПРОТЕСТ СТУДЕНТА ЗБОГ ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ

Промене у невреме

Због смањења броја испитних рокова, дужина студирања у Србији биће повећана минимум за годину дана, док је укидање апсолвентског рока непотребно завлачење руке у ионако празан цеп студената, истакнуто на протесту

ПРОТЕСТ СТУДЕНТА КРАГУЈЕВАЧКОГ УНИВЕРЗИТЕТА

Студенти крагујевачког Универзитета окупили су се у понедељак на платоу испред Правног и Економског факултета како би скренули пажњу на бројне проблеме који су настали усвајањем новог Закона о високом образовању. Он је увео неке битне новине, како у погледу функционисања факултета, тако и у виду финансирања, а студенти су, кажу, највише погођени укидањем шестог испитног рока и апсолвентског стажа.

СТУДИРАЊЕ ПОСТАЈЕ ЛУКСУЗ:
ПЕТАР ПИЛИПОВИЋ, СТУДЕНТ
ПРОРЕКТОР

Новим Законом предвиђено је буџетско финансирање за студенте који освоје 48 ЕСПБ бодова, као и про-дужење рока за завршетак студија за оне који студирају по старом програму

ПОТПИСИВАЊЕ ПЕТИЦИЈЕ МИНИСТАРСТВУ

ПОБОЉШАТИ ЗАКОН ИЗ 2005. ГОДИНЕ

Спорне акредитације и докторске студије

Приликом доношења Закона Влада Србије истакла је да је претходни Закон о високом образовању донет 2005. године, када је у Србији уведен Болоњски процес, али да га треба додатно ускладити. Њиме се преизносно утврђују поступци у процесу акредитације, као и издавање и одузимања дозвола за рад факултета. Такође, усвојене су и измене у поступку признавања страних диплома, као и могућност уписа страних студената из земаља Европске уније који би се финансирали из буџета. Чак је утврђено и да студенти који су страни држављани испите могу да полажу и електронским путем, под условом да се обезбеди контрола идентификације и рада студената.

Најзначајније измене тичу се повећања транспарентности рада факултета у области финансирања и одређивања школарине, што ће, надају се законодавци, смањити корупцију. Да се не би поновили скандали са докторским дисертацијама, Универзитет је дужан да трајно чува њихове електронске верзије, заједно са извештајем комисије за оцену дисертације и подацима о ментору. Такође, високошколска установа дужна је да извештај комисије о оцени докторске дисертације учини доступном јавности, како у електронској, тако и у штампаној верзији, најмање 30 дана пре његовог усвајања.

ПРОТЕСТ СТУДЕНТА КРАГУЈЕВАЧКОГ УНИВЕРЗИТЕТА

до 2015/2016. године. Тако изгледа да су највише угрожени „боловци”, који први пут ове године неће моћи после завршне да упишу додатну годину, та-козвани апсолвентски стаж о трошку државе, па ће и они којима је остало један или два испита морати да пла-те обнову године. Колико је то тачно новца није јасно дефинисано Законом, већ је остављено управама факултета да одреде по сопственом нахођењу.

- На неким факултетима школарина се плаћа по бодовима, па ако неко пре-несе два испита која у суми имају 12 бодова платиће 24.000 динара, по 2.000 за сваки пренети бод. На Економском факултету цена је фиксна, па ако студент пренесе од један до три испита плаћа 15.000, а преко три испита 30.000 ди-нара. Колико год да је цена бода, ипак је 10 или 15 хиљада више него ништа, коментарише Недељко Мишић, пред-седник студентског парламента.

Студенти су посебно огорчени на чињеницу да се први пут десило да у доношењу новог Закона нису учествова-ви представници студентских организација и то је један од разлога због чега нису реаговали у тренутку када је он стављен на гласање јер је, кажу, донет преко ноћи.

- Људи из Министарства који седе у својим канцеларијама овим су пока-зали да нису свесни стања на терену и чињенице да студенти једва састављају крај са крајем. Смањењем броја испит-

них рокова доћи ће у ситуацију да ће се просек студирања у земљи повећати ми-нимум за годину дана, а укидањем ап-солвентског рока студирање у Србији је дефинитивно постало луксуз, објашњава Петар Пилиповић, студент проректор.

Студенти инсистирају на томе да је пре измена Закона требало решити питања квалитета наставе и студијских програма, а као краткорочне циљеве, чије усвајање захтевају до 15. октобра,

УГРОЖЕНЕ СТИПЕНДИЈЕ И МЕСТА У ДОМОВИМА:
НЕДЕЉКО МИШИЋ

истичу да у школској 2015/2016. години буде обавезних шест испитних рокова, да и даље постоји категорија поновца четврте године који ће се школовати из буџета, као и да се ген-ерацији која је студије уписала 2006. године омогући да их и заврше до 2015/2016. године.

Објашњавају да су законске одредбе покренуле и низ додатних проблема око расподеле домаћина и студенских кредита и стипендија.

- Ако се укине могућност студирања са статусом из предходне године, студенти којима је остао један испит неће бити на буџету и неће моћи да конкуришу за дом или стипендију. Такође, велики број студената школује се од пензије родитеља који је преминуо, коју могу да примају до 27. године живота. Ако неко заврши факултет у року, са 24 године и жели да остави један или два испита да би могао да задржи право на пензију, јер нема други извор прихода, сада то неће моћи, истиче Мишић.

На скупу је истакнуто да студенти морају да покажу јединство, па су слични протести организовани и у Ништу, Београду, Новом Саду, Косовској Митровици, где је тренутно седиште приштинског Универзитета, и Новом Пазару. Током недеље заказан је са-станак и са ресорним Министарством, а уколико да договора не дође, за 15. октобар најављен је велики протест испред Народне скупштине у Београду.

О акцијама које ће предузети уколико ни после тога њихови захтеви не буду усвојени, крагујевачки студенти нису могли да говоре, јер се све ради у договору са колегама из целе земље, а под покровитељством Студентске конференције универзитета Србије. Ипак, надају се да неће морати да ради-кализују протесте и блокирају рад факултета, већ да ће решења наћи за преговарачким столом.

Биолеја Глишић

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове опште управе
И лок. самоуправе
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

За полагање испита о познавању града Крагујевца и прописа у области ауто такси превоза путника (лицима која врше, или ће вршити делатност ауто такси превоза)

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе-Секретаријат за комуналне послове и надзор-одељење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца.

Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржаће се у четвртак 23. октобра 2014. године у 15.30 сати у сали 105 Скупштине града. Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

- Да поседују возачку дозволу "B" категорије најмање 3 године
- Да поседују лекарско уверење за професионалне во-заче

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају.

Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

За додатне информације обратити се на телефон (034) 306 155.

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе - Секретаријат за комуналне послове и надзор Одељење за саобраћај

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе
Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине
Служба за заштиту животне средине

О БАВЕШТЕЊЕ

О ПОДНЕТОМ ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА ЗАТЕЧЕНОГ СТАЊА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине обавештава јавност да је носилац пројекта "TELENOR Common Operation", Београд, поднео захтев за одлучивање о потреби израде Студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину ПРОЈЕКТА – базне станице мобилне телефоније на локацији "Крагујевац 17", на кпл.бр. 13840 Крагујевац 3, у улици Краљевачког батаљона бб, на територији града Крагујевца.

Увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, може се извршити у просторијама овог органа - Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине, канцеларија број 326, Трг слободе бр. 3, у периоду од 09.10.2014. до 20.10.2014. године, у времену од 9-12 часова. Уз захтев су приложени Стручна оцена оптерећења животне средине (затечено стање) у локалној зони базне станице мобилне телефоније "Крагујевац 17", која је израђена од стране овлашћеног правног лица - лабораторије "W-line" из Београда, као и Извештај о испитивању електромагнетног поља – мерење јачине електричног поља, који је израђен од стране Универзитета у Новом Саду, Природно - математички факултет - Департман за физику (Лабораторија за испитивање радиоактивности узорака и дозе јонизујућег и нејонизујућег зрачења).

У року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења, заинтересована јавност може доставити мишљења о захтеву за одлучивање о потреби процене утицаја предметног пројекта на животну средину овом органу.

Овај орган ће у року од 10 дана од дана истека рока из става 3. овог обавештења донети одлуку о томе да ли је за предложенји пројекат потребна процена утицаја на животну средину, о чему ће благовремено обавестити јавност.

МЕДИНИЦИСКИ АДРЕСАР

www.parodont.rsSTOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONTPrim. Mr. sci.
SINIĆ Dr. MOMČILO
specijalista za bolesti usta i zubaPopravka zuba
Ultrazvučno uklanjanje
naslagu sa zuba
Beljenje zuba po
Beyond sistemu
Vadjenje zubaOrdinacija: Miloja Pavlovića 10/II-3
Tel: 034/ 333-506, 034/ 388-700; Fax: 034/ 36-04-36
Mobilni: 063/ 631-486; e-mail: parodont@eunet.rswww.beo-lab.rs**beo-lab** laboratorijskeSVE LABORATORIJSKE
ANALIZE
NA JEDNOM MESTUJuja Pastera 24, 34000 Kragujevac
Tel: 034 205 901
e-mail: lab.kragujevac@beolab.rswww.fizioandric.com* Trauma * Manuelna terapija
* Reuma * Celulit
* Neurologija * VakusakTC Šumadija, Miloja Pavlovića 9
Telefoni: 361-203, 063 605-447
E-mail: andrickg@gmail.comwww.ambulantajokovic.rsINTERNISTIČKA AMBULANTA
©JOKOVIĆ* ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA
* ENDOSKOPSKA DIJAGNOSTIKA
* HOLTER EKG-a I PRITISKA
* ERGOMETRIJA
* PREGLEDI SPECIJALISTAUlica Glavna 132, Tel: 331 691
E-mail: vesnay@eunet.rs**Логопед**Центар за едукацију Новаковић
Индивидуални логопедски третмани
и логопедске радионице
Саве Ковачевића 1/10, Крагујевац
063/7793-197SPECIJALISTIČKA – ONKOLOŠKA
ORDINACIJA**JOVANOVIĆ**BOLESTI DOJKE
ONKOLOGIJA
TIROIDNA ŽLEZDA
ULTRAZVUK
KOLOR DOPPLER34000 Kragujevac, Ul. Glavna 124
034/338-461, 063/434-14-93WWW.GINEKOLOGIJAPAVICEVIC.CO.RS**DR PAVIĆEVIĆ**

GINEKOLOŠKO – AKUŠERSKA ORDINACIJA

Milovana Glišića 15
Tel/fax:
034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

ПРИВАТНИЦИ И СНАБДЕВАЊЕ ВРТИЋА ОБРОЦИМА

Град

Занимљиво, али тешко изводљиво

Недореченост законских и других прописа, ограничења које поставља Закон о јавним набавкама, па и сама специфичност услуге и крајња цена, која за родитеље никако не би требало да се повлаћава, само су неке од препрека које треба прескочити на путу до реализације идеје која се у старту чинила практично као „готов посао“

И

деја градске управе да централне кухиње у вртићима „Бамби“ и „Колибри“ које хране око 4.000 малишана у 15 овдашњих обданишта, заједно са људима који су у њима запослени, убудуће пређу у руке приватне фирме јесте добра, али се показало да је пут до њене реализације прилично дуг. Овако се најкраће може сублимирати закључак комисије која је пре месец дана добила задатак да изради Елаборат о економској оправданости издавања услуге исхране деце из надлежности Предшколске установе „Нада Наумовић“.

неколико недеља чинила практично као „готов посао“.

**■ За три оброка 149 динара
дневно**

У документу који је комисија упутила Градском већу, Скупштини и надлежним службама налази се низ смерница о којима треба водити рачуна. Сагледан је законски оквир, садашње пословљање Предшколске установе, комплетан процес припремања и сервирања хране, израчуната је и цена оброка.

Оно што је, по речима Владана Јовановића, члана Градског већа за социјалну политику и председника комисије, најпре потребно

припрему и на дистрибуцију, као и показатеље који дају оквире за евентуално издавање припреме хране из установе „Нада Наумовић“.

Пошто се ради о пионирском подухвату који у Србији на сличан начин до сада није ни покушан, а камоли реализован, ни закони до краја нису јасно прецизирали да ли је увођење приватника у посао припреме хране за „државне“ вртиће могуће или не. Закон и правилници, истина, дају простор за тако нешто, али је најпре потребно прибавити званично тумачење, а затим и сагласност од надлежних министарстава, каже Владан Јовановић.

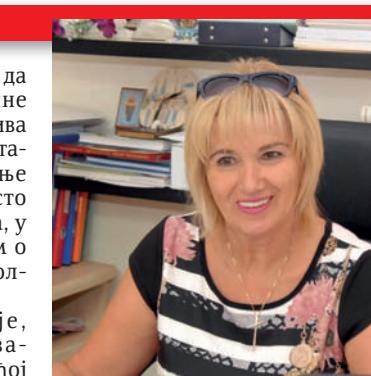
Небојша Васиљевић, члан Градског већа за инвестиције и развој градских ресурса, који је иницијатор ове приче, није сре месец дана, у разговору са екипом „Крагујевачких“, двоумио да ће прештање овог послана приватној фирмам значити не само уштеду већ и побољшање квалитета.

Чињеница је да сва наша предузећа и установе треба да изађу из делатности које пре свега много боље обавља приватни сектор, јер они не могу да буду конкурентни. Тиме ће се смањити трошкови, од оних за јавне набавке, преко инвестиција у опремање, па до трошкова зарада, јер ће фирма која преузима посао преузети и запослене који раде на припреми и сервирању хране, рекао је за један од претходних бројева „Крагујевачких“ Васиљевић.

Комисија, коју су поред Владана Јовановића чинили још и помоћница градоначелника Славица Савељић, директорка Предшколске установе Славица Отовић и још неколико чиновника стручних служби и секретаријата „Нада Наумовић“, у овом моменту могла је, на основу постојећих параметара, само да утврди садашњу цену оброка.

У овом моменту услуга припреме и сервирања хране у крагујевачким вртићима кошта 149 динара дневно по детету.

У тим оквирима требало би да се креће и она коју би понудио приватник. Чињеница је да „Нада Наумовић“ до сада није имала никаквих проблема када је функционисање кухиње упитања, али и да и те како има простора за унапређење процеса припреме хране. На пример, увођење ХАЦЦП стандарда у обдаништима стало је на пола пута, потребно је

СПРЕМНИ СМО ЗА ДЕОБУ:
СЛАВИЦА ОТОВИЋ

ПОСТОЈЕЊЕ КУХИЊЕ У ВРТИЋИМА ФУНКЦИОНИШУ БЕЗ ПРОБЛЕМА

Недореченост законских и других прописа, ограничења које поставља Закон о јавним набавкама, па и сама специфичност услуге и крајња цена, која за родитеље никако не би требало да се повлаћава, само су неке од препрека које треба прескочити на путу до реализације идеје која се пре

прибавити јесу мишљења надлежних министарстава.

Имали смо у виду правне оквире – сва она законска решења, подзаконске акте и правилнике који регулишу област припремања хране у оваквих установама. Све то сажели смо у један елаборат који значи преглед тренутног стања припреме хране са свим проблемима који се односе и на

РАЗДВАЈАЊЕ ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ

Бурђевдан од јануара

Раздвајање 15 крагујевачких обданишта у две установе, започето крајем прошле године, требало би да буде завршено у јануару 2015.

У новембру би Скупштина града требало да имају вршиоца дужности директора нове установе, након тога предстоји доношење оснивачког акта, а затим својеће деобног биланса. Ми смо већ завршили попис имовине, а припремили смо и документацију за деобни биланс. Акт о новој мрежи установа је већ донет, па се зна којим вртићима ће газдовати једна а којим друга установа, каже Славица Отовић, директорка Установе „Нада Наумовић“.

Седиште „Наде Наумовић“ остаће у вртићу „Бамби“, а њој ће припасти и обданиште „Лане“, „Лептирић“, „Наша радост“, „Сунце“, „Црвенкала“ и „Цветић“, као и девет одељења припремног предшколског програма. Установа „Бурђевдан“ биће смештена у обданишту „Цицибан“, а у њеној надлежности биће „Зека“, „Колибри“, „Бубамара“, „Шврћа“, „Невен“, „Чуперак“ и 12 издавојених одељења предшколаца.

На формирање нове установе за децу град се одлучио позивајући се на Закон о предшколском образо-

вању који каже да јединица локалне самоуправе оснива предшколску установу за најмање пет, а највише сто васпитних група, у складу са актом о мрежи предшколских установа.

Чињеница је, међутим, да закон већ у следећој одредби каже да предшколска установа може имати и мање или више група, уколико прибави сагласност Министарства просвете. Зато у великом градовима попут Београда, Ниша и Новог Сада нису ни размишљали о сличном подухвату.

У војвођанској престоници сви вртићи, а има их укупно 66, раде под „капом“ једне установе. Београд има онолико предшколских установа колико је градских општина, а број васпитних група у некима од њих далеко превазилази стотину.

ПОДУХВАТ КОЈИ ДОСАД У СРБИЈИ
НИКО НИЈЕ ПОКУШАВАО ДА
РЕАЛИЗУЈЕ: ВЛАДАН ЈОВАНОВИЋ

инвестирати још око 15 милиона динара како би процес био завршен, каже Јовановић.

Да простора за унапређење на-
чина припреме и сервирања хра-
не још како има закључили су и
структурници фирме „Гемос“ који су
већ имали прилике да се упознају
са начином рада кухиња у крагује-
вачким вртићима.

**■ „Гемос“ могућа, али не и
једина опција**

Фирму „Гемос“ члан Градског већа за инвестиције Небојша Васиљевић помињао је ка једну од озбиљно заинтересованих за преузимање кухиња у којима се припремају оброци за 4.000 малишана смештених у обданишти-
ма, децу у целодневном боравку у основним школама „Вук Карапић“ и „Јован Поповић“ и кориснике социјалне кооперативе „Вивере“.

У питању је компанија чије је седиште у Фаенци, граду у про-
винцији Равена. Постоји од 1975.
године, а преко 700 запослених,
који у њој раде, баве се припре-
мом и испоруком хране за болни-
це, школе, домове за старе, као и
комерцијалним кетерингом.

Ради се о озбиљном партнери-
ту чији је годишњи обрт преко
40 милиона евра. Ова фирма из-
разила је жељу да преузме и два
ресторана Шумадија сајма, рекао
је за „Крагујевачке“ Васиљевић.

Иако је на неки начин већ виђе-
на као будући „дечији ресторан“
јасан став комисије изнет у ела-
боратору је да ће фирмама „Гемос“
ипак морати да сачека тендера. Ту
се, међутим, појављује још један
проблем.

Преузимање кухиње заједно са
свим запосленима и унапређење
процеса рада захтевало би од
фирме која у посао уђе велике
инвестиције. Са друге стране,
Закон о јавним набавкама огра-
ничава трајање пружања услуге.
Уобичајено је, наиме, да се јавна
набавка уговара на годину дана.
Зако додуше, пружа могућност
да се тај рок продужи, али не зна-
чајно. Практично не бисмо могли
да посао припремања хране уступ-
имо једној фирмама на 10 година,
а објективно је толико потребно
да за њу посао буде исплатив, од-
носно да поврати уложен новац,
објашњава Владан Јовановић.

При свему овоме не треба забо-
равити још једну важну околност –
да ће Крагујевац уместо једне од
1. јануара наредне године имати
две предшколске установе, што
аутоматски значи расписивање
два тендера.

Марија ОБРЕНОВИЋ

„ГРАДСКА ГРОБЉА“ ТРАГАЈУ ЗА ДУЖНИЦИМА

Наплата од врата до врата

Треба обићи око 5.000 адреса у Крагујевцу, па теренска екипа од августа куца на врата потомака, старапалаца гробних места који годинама дугују за одржавање и закуп парцела. На листи је и 500 дужника у Београду, 300 широм Србије и 70 у иностранству

Пише Александар Јокићевић

Давгуста до данас новоформирана теренска екипа „Градских гробља“ посетила је неколико хиљада адреса и успела да наплати око 2,5 милиона динара дуга од грађана, старапалаца гробних места на Варошком, Палилулском, Сушичком и гробљу Бозман.

Они већ годинама дугују за услуге одржавања, као и за десетогодишње продужење закупа парцела.

За два месеца наплаћен је тек мали део дуга јер „Градска гробља“ од закупца или наследника овог тренутка потражују око 52 милиона динара. Сувишно је онда и подсећати да је ово пре-

ШАЛТЕР ЗА НАПЛАТУ

дуже већ месецима у тешким финансијским проблемима. Тачније, тавори се годинама, али до недавно град је успевао да субвенционише пословање овог јавно-комуналног предузећа, а како су и ови извори пресахли све је теке опстали, плаћати обавезе, исплаћивати зараде...

Уобичајена понуда препрограма дугова на више рата из године у годину не наилази на довољно добар одзив грађана, те је директор „Градских гробља“ Јован Рвовић одлучио да „позвони“ на врата дужника. Како Рвовић каже, већ два месеца се посећује од 350 до 500 адреса недељно. Треба обићи још око 5.000 дужника у Крагујевцу, 500 наследника у Београду, 300 широм Србије и 70 у иностранству. Вероватно то није све

и прецизна база података се тек сада прави, иако гробље постоји, што би се рекло, од када постоји и град. Палилулско је најстарије, па следи Варошко, а једино на Бозману, најновијем градском гробљу, све се зна. Постоји план парцела и сваки податак је евидентиран.

■ Нови ценовник или камата

Грађанима се уручују обавештења са стањем дуга и понеко је затечен, док многи признају да нису плаћали прилично дуга, али изненађује их нови ценовник за старе дугове. Јесте да су бројне услуге „Градских гробља“ поскупеле у фебруару ове године за 5,5 одсто, па је одржавање гробног места на годишњем нивоу 582 динара, али десетогодишњи закуп је повећан за целих 100 одсто и кошта 3.220 динара. Како се најчешће једна породица брине о двогробним местима, није то мало новца.

Наследници, ако им је тако лакше, могу изабрати хоће ли и десетогодишњи закуп плаћати годишње - по 332, односно 664 динара (двогробно место). Када је већ тако не треба заборавити да се годишње плати и цена услуге одржавања гробног места од 582 динара, или 1.164 за двогробно

место, те у збиру стигосмо годишње до 1.824 динара.

Са друге стране грађани су револтирали увођењем ставке „десетогодишњи закуп“ и тврде да до пре неку годину није постојала. Одговор је - тако „ка же“ градска одлука.

- До сада је теренска екипа обишла насеља Аеродром, Сушицу и Бубањ, а тренутно су у Бресници. Недељно имамо око 70 склопљених уговора о препрограми дуга или наплаћених потраживања, мада се посети бар пет пута више адреса. Грађани се одазивају и претходних дана била је гужва на шалтерима „Градских гробља“. Пред нама је велики посао. Тек сада правимо прецизну базу података и кренули smo по адресама закупа гробних места. Иначе, гробна места се не могу купити, већ је реч о закупу, тако да се и продужење закупа регуларно наплаћује. Међутим, није тачно да у свим ситуацијама применjuјемо нови ценовник. Грађанима је, како стоји у обавештењу, остављена могућност да изаберу хоће ли дуг плаћати по новим ценама или уз зарачунавање камате на некадашње цене, образлаже директор Рвовић.

■ Ажурирање података

Према Рвовићевим речима није приоритет само наплата, већ код великог броја уговора о закупу треба дефинисати ко су старапац гробних места. Међутим, то је нарочито осетљива област, а на терену је било различитих искустава.

Било је грађана који нису знали за обавезу плаћања. Преци су преминули пре 20 и више година и, што изненађује, у међувремену нико их из „Градских гробља“ није контактирао и проверио јесу ли они наследници, а тиме и старапац гробних места.

Породични односи и евентуални договори и подела бриге о гробним местима такође су специфични. Део пропушта је и што

ДУГОВИ СЕ МОГУ ПЛАТИТИ НА 12 РАТА, АКО ТРЕБА И НА ДУЖЕ: ЈОВАН РВОВИЋ

судови у оставинским поступцима по службеној дужности не посвећују пажњу гробним местима, већ се будући старапац наводи једино у тестаменту. Отуда и одговор на питање откуда толики дугови грађана. Није само беспарица узрок. Да ли је било позивања на застарелост дугова?

- Грађани су свесни чињенице да услуге „Градских гробља“ нису плаћали, а с обзиром на специфично услугу и наведеног рока од 10 година, када се у случају неплаћања обавеза по слову закона покојник може ексхумирати - нема застарелости. Ми овог тренутка имамо 1.064 дужника који дуже од 10 година нису измирили обавезе. 569 старапаца на Варошком гробљу, 319 на Палилулском, 159 на Бозману и 17 на Сушичком гробљу.

Немамо тачан податак о броју сахрањених на тим парцелама, али пошто су то мањом вишегробна места претпоставља се да бисмо могли извршити две - три хиљаде ексхумација. Наравно, није нам то циљ и неће уследити ексхумација, па и са друге стране очекујемо разумевање и потребно је измирити обавезе. Дугови се могу платити на 12 рата, ако треба и на дужи период, напомиње Рвовић.

Дугогодишње неплаћање од преко деценије чини скоро 32 милиона динара дуга грађана, те појединачна задужења износе и по стотину и чак 200.000 динара за вишегробна места, а дуговања од годину, три или пет година још око 20 милиона динара. У тој групи ретко ко од старапаца гробних места је у дугу преко 10.000 динара.

ЕВИДЕНЦИЈА ДУЖНИКА КОЈИ УСЛУГЕ „ГРАДСКИХ ГРОБЉА“ НЕ ПЛАЋАЈУ 10 И ВИШЕ ГОДИНА

Назив гробља	број старапалаца	накнада за одржавање	продужење закупа	укупни дуг
Варошко	569	14.534.616	3.535.560	18.070.176
Палилулско	319	8.205.618	1.957.760	10.163.378
Бозман	159	2.192.356	814.616	3.007.016
Сушичко	17	316.026	93.380	409.406
	1064	25.248.616	6.401.360	31.649.976

(износ дуга је у динарима)

ГИСМА

Истина о оронулој кући у дворишту ОШ „Јован Поповић“

(„Решити се ругла под хитно“, „Крагујевачке“ број 278)

Ко су власници оронуле куће?

Очев отац (вредни пољопривредник из Ресника крагујевачког) Милинко, коме су оба сина жртве Другог светског рата, саградио је своме сину Радиши (одведен из дворишта кућице и стрељан као бравар ВТЗ-а у 21. години) и снаји Гвозденији. Деда ми је резигнирано говорио да га адвокат Каменко Ђожић није „осигурао“ и поред уредно плаћене државске таксе јер је био заинтересован купац плаца од 4,5 ара. Дуги низ година плац се водио на две сестре из Младеновца, моја сестра поседује сву валидну документацију, која ће (надам се) бити довољна да постанемо званично једини власници „наше лепе оронуле кућице“.

Једним од седам месних самодржинса планирано је решавање проблема куће у школском дворишту да би школа изградила трибине, а публика посматрала спортска такмичења ученика основних школа Србије. Мајка је одбила понуде, па новац оде другима.

У тексту поменути богати рођак из Америке је докторка медицинских наука, моја сестричина Јелена (удата Петровић) Мојсиловић и намеравала је да замени плац наше кућице за други на коме је дозвољена градња, а свог ујака да обештети. Ја ништа не намеравам сам, већ ћу све кораке предузимати у договору са сестром Оливером Мојсиловић.

Моја добра мајка Гвозденија – Милка је у овој кућици живела 50 година и није била првоборац, али је била изванредни борац са несташичним ћашима ОШ „Јован Поповић“. И успевала је да се напоре да поправља поломљену тарабу. Говорила је љутито: „То нису деца, то су акрепи“ и да јој је најтеже петком после 18 часова и завршетка последњег часа.

Требало је снимити ограду кућице 50-тих година 20. века – дугу стотинак метара, са дебелим шиповима побијеним у земљу, опашеној јаким појасевима и закуцаним слабашним летвицама.

Сестра и ја нећемо ограђивати ку-

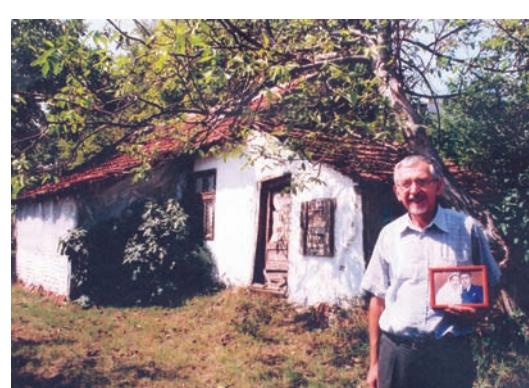
ћицу јер је то бесмислен бацање пара у бунар (код тако снажне спрске младежи), већ ћемо је срушти и дозволити деци да слободно претрчавају плац певајући песму Бранка Радичевића „Од колевке па до гроба најлепше је ћачко доба“.

Сви знамо каква је ово година, али ја сам покосио траву – додуше само једном, а после разговора са уваженим директором срушio гаражу (за коју поседујем грађевинску дозволу и коју су градила три, а порушила двојица машинских инжењера), као и пољски ве-це који је неупотребљив две деценије.

Директору школе „Јован Поповић“ замерам што се није сликао и поред рупе у огради школског дворишта са северне стране игралишта ограђеног дебелим челичним шипкама. Зашто су поломили ограду? Ученицима ОШ „Јован Поповић“ било је лакше да користе методу мањег отпора, тј. да краћим путем стигну из школских учионица у игралиште прескакајем ограде наше лепе кућице!

Зашто падају црепови са крова наше кућице?

Њих не разбија град као природна непогода већ ученици школе „Јован Поповић“ и то приликом сакупљања плодова кестена који је наткрио кућицу, гађајући их приручним средствима (гранама, каменицама итд): једне године сам им млатио исте да бих спречио штету коју смо сестра и ја наплаћивали у натури: млатили смо њихов орах (онај са крупнијим плодовима)! (...)

Да ли је управа школе увек мислила на безбедност ћака? Тврдим да није, јер сам ја пријавио „Електрошумадију“ опасно нагнуту бандеру за пренос струје како бије затегли! (...)

На крају текста препоручујем наставницима основних школа, као и ћачким родитељима да васпитавици утве углаву да је приватна својина заштићена (осим њихове животне безбедности) у капитализму коме стреми Република Србија.

Уједно, овај текст сматрајте за некролог оронулој кући у дворишту школе „Јован Поповић“.

Драѓиша ЂАКОВИЋ, пензионер

И адвокати су људи

Адвокати Србије ступили су у штрајк 17. септембра, а докле ће обустава рада да траје – неизвесно је. Извесно је да трпе сви, и адвокати, и правосуђе, и грађани збор којих све ове институције и постоје. И три „она“ збор које смо полагали заклетве и збор које узлазимо у суднице, а то је – правда!

Правде вљада треба да буде и за нас адвокате, јер смо и ми људи и не би требало да будемо грађани другог реда. Ако већ никога није брига да адвокате, зар не треба имати на уму колико наше ионако осиромашене грађане новца, времена (а зар и време није новац) и живаца коштају услуге нотара. Јер поједини јавни бележници којима је закон дао одрешене руке и највећа

овлашћења, заказују овере уговора и кроз неколико месеци од предаје докумената. Тако, на пример, ако неко жели да сачини уговор о доживотном издржавању може, најжаст, и да умре, а да га нотар не прими.

РЕЦЕПТ КРАГУЈЕВАЧКОГ ЦРВЕНОГ КРСТА КАО ПРИМЕР ЗА СРБИЈУ

Оброци од вишкова хране

Министар Александар Вулин најавио формирање националног координационог тима за прикупљање и дистрибуцију вишкова хране, на начин како се то експериментално већ четири месеца ради у Крагујевцу

Iводом завршетка пилот пројекта „Вишкови хране”, министар Александар Вулин рекао је у Крагујевцу да је за четири месеца у овом граду прикупљено 2.800 оброка за 170 корисника, а да при том нико није имао никакве додатне трошкове.

- То је учинило неке дане и неке месеце мало бољим људима којима је то потребно. Ово је изванредан пример да покажемо да је и у најтежим временима могуће са мало организације, пуно добре воље и пуно ентузијазма учинити промену. Кренули смо са једним даном, а сада радимо са два дана недељно, изјавио је министар Вулин и додао, правећи дигресију, да би ова храна би била бачена.

- Храна се у читавој Србији данас баца, док ови људи одних „вишкова“ добијају квалитетан оброк и задовољавају своју основну потребу нашта и у оваквој Србији, ма колико сиромашна била, морају да имају право.

По његовим речима нема завршетка једног оваквог пројекта. Завршиће се оног дана када постанемо срећно друштво, када не буде било потребе за овим видом солидарности. А пројекат ће се, по свему судећи, проширити и на друге велике градове у Србији.

■ За народну кухињу оно што претекне

Геронтолошки центар, Завод „Мале Пчелице“ и Студенски центар су се удржили у обезбеђењу оброка, а Центар за социјални рад, као партнер, помогао је у избору корисника. Сви вишкови хране, који се не стварају намерно него зато што, на пример, неки студенти не дођу, корисници Геронтолошког центра или Завода буду ван ових установа, а њихов оброк претекне – сада се не бацају, већ наменски користе. А Црвеном крсту то много значи.

- Ми имамо 700 корисника народне кухиње и постоје критеријуми по којима они добијају храну. Једна породица са девет чланова максимално може да добије четири оброка, а на овај начин могу да добију и оних преосталих пет. Постоје и болесни који не могу ни да дођу на неки од наших пун-

У СРБИЈИ МА КОЛИКО СИРОМАШНА БИЛА, ЉУДИ МОРАЈУ ДА ИМАЈУ ПРАВО НА ОБРОК: МИНИСТАР ВУЛИН СА КОРИСНИЦIMA НАРОДНЕ КУХИЊЕ

ВИШЕ ОБРОКА ИЗ НАРОДНЕ КУХИЊЕ А НИКО НИЈЕ ИМАО ДОДАТНЕ ТРОШКОВЕ

ктова, али зато наши волонтери петком те вишкове односе им на адресу, објашњава Невенка Богдановић, секретар Градске организације Црвеног крста.

Тренутно је и 170 нових корисника, којима је за четири месеца из „вишкова хране“ дистрибуирано 2.800 оброка..

- Настављамо и даље да радимо по истом, тако су обећали наши партнери, и ово је пример добре практике за градове који имају овакве институције, само је у питању иницијатива људи који су на функцијама у овим институцијама и хуманитарним организацијама. Постоје потребе и за већим бројем оброка, али нам је ово знатно олакшало рад у ситуацији када је стварно тешко, каже секретар Градске организације Црвеног крста.

Право на вишкове хране имају углавном породице које су социјално угрожене, али из одређених разлога немају право на новчану социјалну помоћ или да буду укључени у редовне токове социјалне заштите. То су пре свега вишечлане породице са децом, пуно њих зна да буде и у радном односу, али по 12 или 14 месеци нису примили плату.

- Такви људи не могу да остваре новчану помоћ, али је ово вид да им се обезбеди већа социјална сигурност. Центар за социјални рад прави спискове тих људи. Средом се дели 70 таквих оброка у Станову, а петком 100 оброка овде код нас у Црвеном крсту, каже Агата Живојиновић, социјални радник Црвеног крста.

Критеријуми за доделу оброка су јасни. Свака породица пролази обраду у Центру за социјални рад, где се топли оброк идентификује као адекватни начин подршке. Исти систем рада је и у случају ванредних оброка. Утврђују се приоритети и реалне потребе. Прави се список породица. Тренутно их је 76, али су неке вишечлане,

што је укупно 170 лица односно оброка.

- У овом моменту сви за које смо проценили да је топли оброк адекватна мера обухваћени су овим видом заштите. Скоро сваки корисник социјалне помоћи би могао бити и потенцијални корисник и оброка, јер социјални проблеми су променљива категорија, каже Момир Борић, директор Центра за социјални рад.

■ **Задовољни и корисници, и партнери**

С тим се слаже и Драгица Милутиновић, која је такође корисница бесплатних оброка.

- Задовољна сам храном и желим да у име свих похвалим особље народне кухиње, посебно кувара Зорана Павловића, и нека тако наставе. Жеља ми је да се овај пројекат продужи. Ја сам одавно без посла и због болести сам дугогодишња корисник народне кухиње, каже Милутиновић.

- Само да је мало више оброка, иначе сам задовољна. Од како је кренуло са вишковима хране има и мало више меса. И треба да га има више, једино што мало сипају за једног члана, каже Мира Бикић

- Нама је најбитније да су корисници, као што сте видели задовољни исто важи и за носиоце овог пројекта. План је да се ова акција прошири на целу Србију. Моја установа има удела од 50 одсто у овој причи, каже Владица Станојевић, директор Завода „Мале пчелице“.

У име другог партнера на пројекту, Млађан Димитријевић, директор Студенског центра као да без једног квалитетног планирања и квалитетног приступа причи, која пре свега има хумани и друштвено одговорни приступ не би било могуће обезбедити одређени број како нутритивно тако и енергетски квалитетних оброка, који се дистрибуирају грађанима којима су најпотребнији.

- Заиста нам је драго да је пројекат успео и да је доказао да ове три референтне установе могу своје капацитете да ставе на располагање и у ове сврхе. Очекујемо да овакав приступ заиста буде укључен у концепт рада овог министарства и свих нас. Неће бити проблема, као што их до сада нисмо имали, на обострано задовољство и нас и корисници, наводи Весна Ранђеловић, директорка Геронтолошког центра.

Е. ЈОВАНОВИЋ

илот пројекат „Породични сарадник“ који се спроводи у четири највећа града у Србији, међу којима је и Крагујевац, односи се на пружање психосоцијалне подршке породицама са проблемима. Пројектом је обухваћено 46 крагујевачких породица, које је назначио Центар за социјални рад, од чега је 70 одсто из градске средине и 30 одсто из сеоске. Потпун породични статус има 65 одсто тих породица, а остатак непотпун. Њима је додељен породични сарадник, што је новоуведена категорија социјалне заштите, који има месечно 12 до 16 обавезних посета свакој породици.

Циљ овог потпуно новог програма, који подржавају Министарство рада и социјалне заштите,

ПИЛОТ ПРОЈЕКАТ МИНИСТАРСТВА РАДА И СОЦИЈАЛНОСТИ

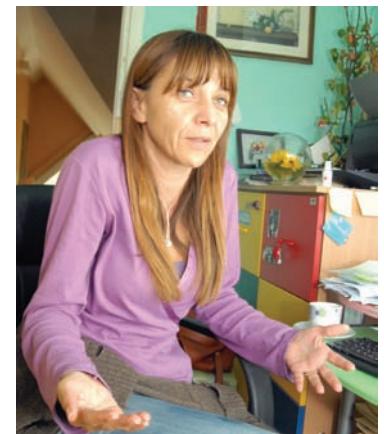
Породични сарадник

На питање ко све има потребу за психолошком подршком наша са- говорница је навела да у њиховој установи имају свих тридесеторе деце.

- Видите, дете које изађе из насиља реагује при смештају потпуно затворено, без емоција, без вербализовања. Ако добијете такво дете са измененим понашањем, онда га учите како да вербализује осећања. Деца имају обавезу да ујутру и увече означе како се осећају и на тај начин их учимо да изговарају и превазилазе ту затвореност, каже Жаклина Илић.

■ Улога породичног сарадника

- Наша установа је укључена од септембра прошле године у пружање услуге „породични сарадник“ у организацији нашег Министарства за рад и социјалну политику и Фондације „Новак Ђоковић“. У пројекат су укључене још три колегинице, два породична сарадни-

ПОМАКА НА БОЉЕ ИМА, И ТО ЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ: ЖАКЛИНА ИЛИЋ

ЦРВЕНИ КРСТ КРАГУЈЕВЦА

За срећније дејиње

Волонтери Црвеног крста и организација којој припадају, петог октобра приредили су још један пријатан и весео дан у Крагујевцу. Хуманитарно-рекреативна акција „За срећније детињство“, реализована по 29. пут, окупила је више стотина претшколаца и ученика основних и средњих школа који су учествовали у већ традиционалној трци или и у бројним другим активностима едукативног и забавног карактера.

Спортски резултати нису били у првом плану, па се организатори захваљују свим учесницима ове манифестације, али вреди симболично поменути имена најуспешнијих:

- у трци за ученике виших разреда основних школа и средњошколце:
 1. Илија трифуновић, ОШ „Станислав Сремчевић“
 2. Ђорђе Димитријевић, Политехничка школа
 3. Зоран Ђурић, ОШ „Драгиша Михајловић“
- у трци „Цицибан“ за предшколце:
 1. Богдан Ђурић, „Полетарац“
 2. Сахија Миливојевић, „Црвенакапа“
 3. Софија Грујић, „Црвенакапа“
- у такмичењу у вожњи бициклија:
 1. Марко Брашић, ОШ „Милутин и Драгиња Тодоровић“

ДОБРО ЈЕ, САМО ДА ОБРОКА И ДАЈЕ ИМА: ДРАГИЦА МИЛУТИНОВИЋ

ДОБРО ЈЕ, САМО ДА ОБРОКА И ДАЈЕ ИМА: РАТКА ПЕТРОВИЋ

ШТА КАД ИСТЕКНЕ ГОДИНУ ДАНА ПРИМЕНЕ ПРОЈЕКТА „ПОРОДИЧНИ САРАДНИК“?

Пројектом је обухваћено 46 крагујевачких породица, од чега је 70 одсто из градске средине и 30 одсто из сеоске. „Породични сарадник“ борави 12 до 16 пута месечно у породицама с проблемима, како се деца из њих - слањем у хранитељске породице - не би одвајала од својих биолошких родитеља

ИЗ ЗАШТИТЕ И ФОНДАЦИЈЕ „НОВАК ЂОКОВИЋ“

сарадник и у Крагујевцу

ЕФЕКТИ РАДА ПОРОДИЧНОГ САРАДНИКА

Добро и за децу и за родитеље

За време једногодишњег трајања пројекта није било измештања деце из породица, једној породици враћено је двоје деце из хранитељског смештаја, две жене су се запослиле, три су ишли на преквалификацију, клиници су завршавали школе. То су деца која су била ван образовног система, па им је требала подршка око разредних испита. Међутим, постоје три породице са којима је прекинут рад, односно престали су да користе услугу, јер је након одређеног периода проценено да услуга породични сарадник није доволна и да ту мора да се укључи Центар за социјални рад, као орган старатељства. То су обично породице у којима је било породичног насиља, а не насиља према детету.

У извештају стоји да су позитивни ефекти и промене видљиве код деце: већина њих проширила је постојећа знања и стекла нова, развили су се креативност и социјалне вештине за лакше уклапање у средину, затим су унапредила културни и рекреативни живот, проширила круг другара и пријатеља, а нека и кориговала недолично понашање.

Захваљујући тој новој услуги родитељи су постали снажнији, сигурнији, спремнији да решавају проблеме, а породице стабилније.

са једним проблемом, обично то буде мешовито, каже наша саговорница додајући да се најчешће уз егзистенцију појављује непрепознавање или неадекватно препознавање потребе деце.

- Када су овакве ствари у питању не можемо да кажемо да ли је то и у ком проценту успешно. Помака на боље име и то је оно што је важно. Породица се отвара, прихвата и понеде се јавља доживљај да су прихваћени. Колеге из Центра за социјални рад због обима послова одлазе на терене, а сада постоје два породична сарадника која одлазе у породице. У почетку два пута недељно, па то после буде дружење у континуитету шест месеци, јер толико траје услуга. За то време имате некога ко вас не осуђује, ко вас приhvата са свим што имате или немате, са свим што јесте или нисте, и онда се много лакше ради. Породица је зато спремна да

учи, мења и приhvата, објашњава Илићка.

Иако све градове обухваћене овим пројектом обавезује иста процедура, испоставило се да се Крагујевац ипак издвоји као најодговорнији и најаутентичнији, бар тако тврди наша саговорница.

- Имали смо две младе колегинице које су са том услугом починјале професионалну каријеру. Подршка им је био стручни тим и много брзо су ушли у проблематику што је дало позитиван резултат за оснаживање породици са мешовитим тешкоћама. И то је драгаји у односу на друге градове, каже Жаклина Илић.

Још годину дана ће трајати тај пројекат. Сви препознају да је то услуга која је потребна и која је стварно намењена породици и деци. Пројекат, међутим, траје годину дана и питање је шта ће се после десети. Елизабета ЈОВАНОВИЋ

НА ПРОДАЈУ EXTRA LUX кућа у Виноградима
у улици Николе Вујачића,
у близини тениских терена и језера.
Луксузно опремљена, на два нивоа, у америчком
стилу, површине 380 квм и помоћни објекат
од 48 квм, на 22 ара плаца..
Градња 2010/11.
Цена 320.000 евра
телефон 063 282 427

ПРЕФЕРАНС

ПРОЛЕЋНО ПРВЕНСТВО
КРАГУЈЕВАЧКЕ ЛИГЕ

	Надимак, презиме и име	Укупно		1. коло	
		Бод	Супа	Бод	Супа
1	Живковић Стефан	5,5	1468	8	5,5 1468
	Ђурђе, Ђурђевић Зоран	5,5	1120	11	5,5 1120
	Срце, Ненадић Драган	5,5	1056	3	5,5 1056
2	Грк, Данас Иван	5,5	826	2	5,5 826
	Буђони, Раденковић Ненад	5,4	452	9	5,4 452
	Ђура, Ђуретановић	5,4	440	1	5,4 440
3	Гаја, Гајић Војкан	5,3	382	6	5,3 382
	Аца, Данас Алексис	5,2	274	4	5,2 274
	Рака, Станић Радован	5,2	262	10	5,2 262
4	Бери, Петровић Берислав	5,2	258	7	5,2 258
	Сале Јагодина	5,2	210	5	5,2 210
	Професор, Марковић Мирко	5,1	134	13	5,1 134
5	Туца, Туцовић Бранко	5,0	94	12	5 94
	Цвеље, Цветковић Небојша	3,2	266	6	3,2 266
	Жикица, Миленковић Живадин	3,1	182	10	3,1 182
6	Сале, Ђорђевић Саша	3,1	136	5	3,1 136
	Јаре	3,0	98	4	3 98
	Мића, Мартиновић Милорад	3,0	88	9	3 88
7	Лаза, Лазаревић Славољуб	3,0	86	13	3 86
	Дуца, Јовановић Драган	3,0	82	12	3 82
	Неца	3,0	80	7	3 80
8	Андрејић Дејан	2,9	-12	2	2,9 -12
	Крапа, Богдановић Мирослав	2,8	-140	8	2,8 -140
	Марко Јеремић	2,8	-190	1	2,8 -190
9	Миша, Симић Милисав	2,6	-394	3	2,6 -394
	Чича, Ивановић Горан	2,4	-554	11	2,4 -554
	Гуки, Васиљевић Зоран	0,8	-176	12	0,8 -176
10	Веса, Весовић Миодраг	0,7	-220	13	0,7 -220
	Лаза, Лазовић Мирољуб	0,7	-250	1	0,7 -250
	Мика, Петровић Милован	0,6	-338	7	0,6 -338

шво – 29. пут

АКЦИЈА ТРАЈЕ ДО КРАЈА ОКТОБРА: СТАРТ ТРКЕ „ЗА СРЕЋНИЈЕ ДЕТИЊСТВО“

У овој традиционалној акцији која је трајала читавог септембра и завршава се крајем октобра, сви садржаји су бесплатни, али у знак солидарности суграђани су куповином учесничког броја по ценама од 50 динара, донирали средства за помоћ деци Крагујевца. Од тих и других средстава прикупљених током акције „За срећније детињство“ формира се фонд за директну помоћ деци кроз организационе јединице Црвеног крста у школама, тако да ће многи малишани током наредних година дана осетити благодети људске солидарности Крагујевчана.

Тркот петог октобра завршена је акција рекреативности, али акција солидарности и хуманости још није, тако да се све до краја октобра у Црвеном крсту Крагујевац (ул. Светозара Марковића бр. 7) могу купити симболични учеснички бројеви или донирасти средства за овогодишњу, 29. по реду акцију „За срећније детињство“.

УДРУЖЕЊЕ ГРАЂАНА СА ВЕЛИКИМ АМБИЦИЈАМА

Нова снага против аптије

Никола Нешић, инжењер електротехнике, окупио је групу истомишљеника са идејом да им нико неће помоћи ако не помогну сами себи. Покушавају да анимирају суграђане који имају идеје и енергију за стварање другачијег и бољег амбијента у граду на Лепеници

Вест да је у Крагујевцу почетком септембра основано Удружење грађана „Нова снага“ које жели да утиче на побољшање квалитета живота Крагујевчана вероватно би прошла незапажено да се омања група ентузијаста није окупила у времену у коме су изневерена очекивања већину грађана повукла у аптију коју све јасније препознајемо у мирију са судбином и одустајању од покушаја да се преузме одговорност за сопствени живот.

Према ономе што тврде оснивачи „Нова снага“ би требало да представљају покушај буђења Кра-

могућности Удружења могу сматрати скромним, циљеви које су поставили су доста амбициозни. Осим што, афирмацијом свежих идеја, жели старе проблеме да решава на нов начин и да буде подстrek аптичним и разочаранима „Нова снага“ планира да се бори за нову политичку етику и културу опхоења, али и за чистији, уређенији и културним садржајима богатији град.

Да би се направио овако значајан помак који се, према Нешићевим речима, најпре мора додогодити у свести сваког појединца, потребно је покренуту управу оне којима се чини да су немоћни. Будући да сматрају да недостатак

само празна прича спремни смо да понудимо конкретна решења. Данас, наиме, постоји много начина да се, аплицирањем за разне пројекте домаћих и страних институција, добије пристојна сума новца за започињање бизниса и почетак градње каријере. Наша намера је да младима покажемо да, уместо што седе испред рачунара покушавају да на „Инфостуду“ пронађу оглас за посао, могу сами себи да обезбеде радно место. То ћемо радити кроз креативне радионице на којима ћемо им показивати како се започиње и гради каријера, учити их да пишу пројекте и упућивати их на адресе на које могу аплицирати, усмеравати их како да рационално уложе новац који добију и настојати да, заједно са њима, стварамо пословно окружење које ће бити добар пример другима. Од њих тражимо само добру идеју која ће, уједно, бити и њихова приступница нашем Удружењу, каже Нешић

Према његовим речима, оригинална пословна идеја може

НОВА СНАГА

ПОКУШАВА ДА ПРОБУДИ УСПАВАНЕ МЛАДЕ СУГРАЂАНЕ: НИКОЛА НЕШИЋ

гујевчана са циљем да се идеје и потенцијали појединца искористе за реализацију и стварање услова за бољи живот сваког грађанина и добробит заједнице.

Председник удружења Никола Нешић који се, упркос примамљивом позиву да каријеру гради у иностранству, са дипломом мастер инжењера електротехничке и рачунарства, вратио у родни град да би животу у завичају пружио још једну шансу, каже да је његовом ангажовању претходило сучавање са бројним препрекама које отежавају свакодневни живот, угрожавају егзистенцију и утичу на квалитет живљења.

Пошто је, стицјем околности, наишао на истомишљенике који су сматрали да се много тога уз мало добра воље и уложеног труда може решити, и након што су заједно закључили да им нико неће помоћи ако сами не покушају да помогну себи, решили су да пробају да анимирају суграђане који имају употребљиве идеје и енергију коју су спремни да уложе у стварање другачијег животног, радног, образовног и културног амбијента у граду на Лепеници.

Иако се мерено бројем чланова, којих је у почетку било тек два-десетак, док их сада има око 50,

новца и лоша политичка клима не смеју бити изговор за пасивност чланови из „Нове снаге“ позивају све суграђане са идејом који имају визију како би могли да реализују своје замисли да им се придржије. Кају да су им подједнако потребни млади, вредни, амбициозни и образовани који представљају будућност, као и старији, искусни и остварени људи који су спремни да своје људске ресурсе, знања и вештине ставе на располагање наставка развоја града и његовог окружења. Непољежни су једино они који сматрају да ће им ангажовање у Удружењу донети привилегије на које могу рачунати чланови политичких странака.

- Један од разлога због кога смо се окупили је управо то што не желимо да се помиримо са чињеницом да се политика увукла у све поре живота. Ми хоћемо да понудимо алтернативу и да покажемо да чланска карта није једина улазница у свет рада. Након што смо уочили да се велики број младих после завршетка студија у другим градовима не враћа у Крагујевац одлучили смо да покушамо да створимо услове да бар део свршених студената схвата да будућност може да гради у родном граду међу фамилијом и пријатељима. Да то не би била

представљати пут ка решавању егзистенцијалног питања многих Крагујевчана који тешко састављају крај са крајем. Да би то доказала „Нова снага“ планира да распише конкурс којим би позвала суграђане да напишу шта би урадили када би добили хиљаду евра.

- Потрудићемо се да онима који буду имали најбољу пословну идеју пружимо логистичку подршку уз помоћ које ће добити новац за започињање бизниса. Сматрамо да ћемо, ако у томе будемо успешни, многима показати да је, уместо што седе и јадију над својом судбином, много корисније да покушају да свој живот узму у своје руке и да за то постоји начин који захтева само мало воље и труда, објашњава председник „Нове снаге“.

Иако се за сада политиком баве искључиво анализирајући последице политичке ситуације на квалитет живота грађана Крагујевца у Удружењу, које се труди да остане изван политичких утицаја било које власти, кажу да не искључују могућност политичког ангажовања уколико се покаже да би уласком у политику могли да допринесу реализацији својих циљева.

Ј. СТАНОЈЕВИЋ

ПРЕДЛОГ УДРУЖЕЊА „КРАГУЈЕВАЦ – НАШ ГРАД“

Кнежев арсе

По угледу на искуства великих светских производића аутомобила и светску праксу лоцирања музеја у просторе некадашњих фабрика, Удружење „Крагујевац – наш град“ представило пројекат претварања Кнежевог арсенала у музејски комплекс „Прва индустрија Србије“

Међутим, мало је данас остало од тих здања, бар оних који су у власништву града. Овај простор већ годинама налази се на мети вандала, који секу чак и носеће греде, зидови су исцртани графитима, прозори и светла полупана, а инсталација одавно покидана. Зато чланови Удружења „Крагујевац - наш град“ сматрају да је једнина начин да се ова целина сачува, његово претварање у музејски комплекс по угледу на оно што су Фијат, Пежо или Мерцедес урадили са својим некадашњим фабрикама.

Предлог се односи на најстарији део целине: Тополовницу, данас музеј „Стара ливница“, Чаурницу, Стару ливницу објењених метала и Механичко-машина радионицу. Предвиђено је да се овим деловима промени намена и да се они ревитализују у облику три музејска сектора где би били изложени аутомобили, камиони и оружје.

Удружењу објашњавају да су током рада на овом пројекту разговарали са надлежним институцијама (Дирекцијом за урбанизам и Заводом за заштиту споменика културе), као и да су извршили увид у функционисање тридесетак светских центара, који су смештени у некада чувене светске фабрике. Дошли су до закључка да су у свима, поред основне функције очувања историјског наслеђа, организовани и други садржаји: туристички, угоститељски али и едукативни, што обезбеђује економску одрживост једног оваквог комплекса.

На основу тих искустава, пројектом је предвиђено да, поред музејског дела са сталном изложбом поставком оружја, камиона и аутомобила, и дела за повремене тематске изложбе, овај комплекс укључи и мултимедијални цен-

ИНДУСТРИЈСКО НАСЛЕЂЕ ПОЛАКО АЛИ СИГУРНО НЕСТАЈЕ: КАМЕНКО СРЕТЕНОВИЋ (ЛЕВО) И ДР РАДОЉУБ МИЦИЋ

Д“

Удружења

нал за музеј прве индустрије

И У ЕВРОПИ ЈЕ РЕДАК ТАКО
ОЧУВАН ФАБРИЧКИ КОМПЛЕКС
ИЗ СРЕДИНЕ 19. И ПОЧЕТКА 20. ВЕКА:
ДР ВЕРОЉУБ ТРИФУНОВИЋ

фитабилна у неком краткорочном периоду.

■ Прво сачувати, онда градити

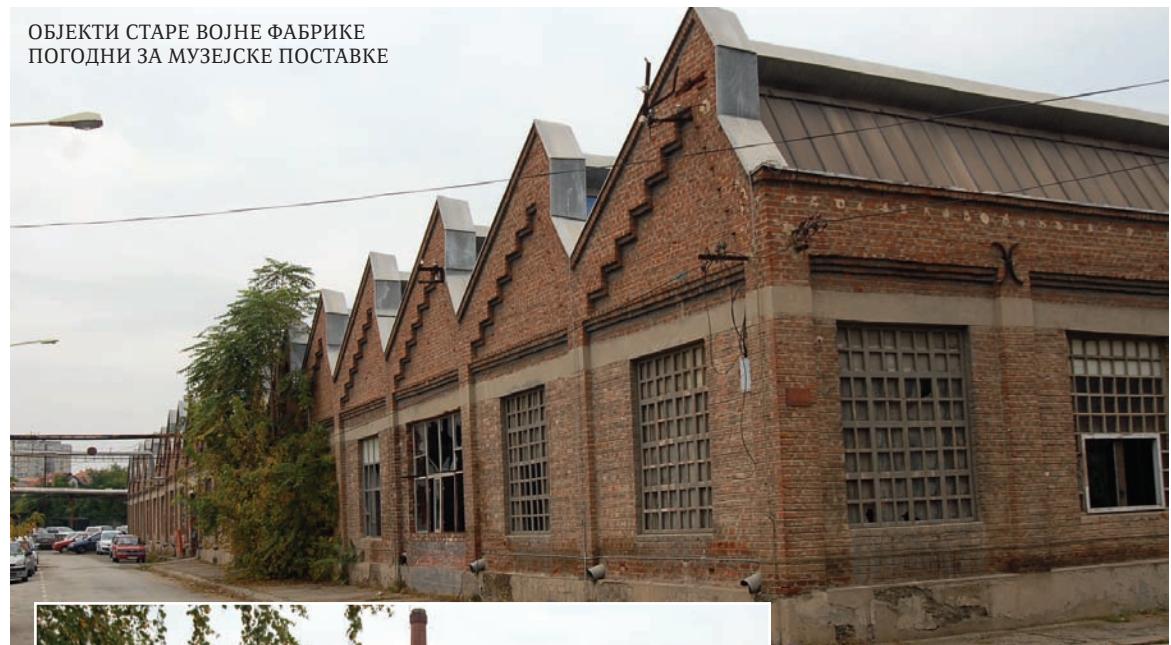
- Проценили смо да објекти по свом габариту одговарају потребама будућих намена. Они су наравно заштићени и не би се споља мењали, осим што би се довели у ред, али би зато унутра били потребни велики радови да би се направио квалитетан изложбени простор. Требало би увести и електронику да би могле да се одржавају презентације, курсеви, неки културни догађаји. Једино што би се градило су ситни угоститељски објекти, а за паркинг би морао да се уреди велики простор око димњака, објашњава др Радојуб Мицић, инжењер у пензији.

Наравно, свесни су и проблема везаних за железницу и јужну обилазницу, као и чињеницу да сада на простору некадашње „Заставе“ функционише десет различитих предузећа, од којих су нека у приватном власништву. Ипак, као највећи проблем виде стање у коме се Кнежев арсенал налази и упозоравају да је потребно бар конзервирати га и сачекати боље време за инвестиције. Чудно је, кажу, што зграда „Безбедности“ још увек постоји, а иако је у њој запослено најмање 50 људи које плаћа Република, град их није искористио да спречи уништавање Арсенала.

- Апелујемо, пре свега, да се простор заштити, јер ако се то не деси, све ове приче о наслеђу из 19. века биће апсурдне, јер ће оно нестати. Остаће само мало бетона и ливада и онда заиста тај простор може да се употреби за било коју намену. Ми не инсистирамо да

се узимају све ове приче о наслеђу из 19. века.

ОБЈЕКТИ СТАРЕ ВОЈНЕ ФАБРИКЕ ПОГОДНИ ЗА МУЗЕЈСКЕ ПОСТАВКЕ

ВЕНАЦ КНЕЖЕВОГ АРСЕНАЛА КАО ПРОСТОР ЗА НОВЕ САДРЖАЈЕ

се наш пројекат спроведе тачно онако како смо предвидели, само смо дали једну од верзија како је то решено у Европи. Свесни смо,

такође, да паре нема, да има много пречих ствари и у граду и држави, али сигурни смо да може да се сачува, јер ова генерација нема

права да будуће лиши дела историјског наслеђа, закључује Каменко Сретеновић, инжењер у пензији.

Према њиховом пројекту, у каснијој фази, у комплексу „Прве индустрије Србије“ би посао добило најмање 50 људи, који би радили или на одржавању музејског дела или у туристичко – угоститељским објектима. У Удружењу сматрају да, ако Крагујевац заиста жели да буде туристички град, мора да се ослони на овакву зону, као и да је време да се део града који сада зnamо под именом Милошев венац повеже са делом преко Лепенице, јер је ту и било место прве Скупштине, цркве и Лицеја.

Биолеја ГЛИШИЋ

ОБЈАВЉУЈЕ
ОГЛАС

О ДАВАЊУ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА на одређено време до 3 године

- Николе Пашића бр. 2, приземље, површина 14,00 м²
- цена по м² износи 935,00 дин.
- У цену није урачунат ПДВ-е.

Закупац сноси и трошкове осигурања и ПДВ-а.

Понуде се достављају у затвореној коверти са назнаком «Понуда за закуп пословног простора» и то искључиво поштом на адресу ЈСП»Крагујевац», Николе Пашића бр. 2.

Понуда треба да садржи:

- име и презиме односно назив фирме,
- адресу,
- број телефона за контакт,
- податак о занимању, делатност,
- висина закупнице по м²
- број закупнице које се нуде унапред

Изабрани понуђач је дужан да пре закључивања уговора о закупу уплати закупницу за број месеци који је навео у понуди а најмање за два месеца унапред.

Пословни простор који се оглашава користе закупци и биће усезљиви по њиховом исељењу.

Рок за подношење пријава је 8 дана од дана објављивања.

ПРОГРАМ 51. ОПЛЕНАЧКЕ БЕРБЕ И САБОРА ИЗВОРНОГ НАРОДНОГ СТВАРАЛАШТВА - ТОПОЛА 2014

УТОРАК - 7. ОКТОБАР 2014.

10.00 сати - X Међународно оцењивање вина и ракије – Хотел Опленца

ПЕТАК - 10. ОКТОБАР 2014.

10.30 сати - Дечији маскенбал, улицама Тополе до Винског трга

11.00 сати - Представа за децу - Удружење учитеља Тополе, Вински трг

12.00 сати - Свечано отварање „Опленачке бербе 2014“ обраћањем председника општине Топола господина Драгана Живановића и народног посланика и председника Скупштине општине Топола Драгана Јовановића, Позорница на отвореном у Карађорђевом граду*

13.00 сати - Година Јапана у Србији - Изложба : УКИЈОЕ ГРАФИКА XVIII-XIX век, Карађорђева касарна

13.00 сати - Наступи КУД-ова, певачких група и инструменталиста, Вински трг

14.00 сати - Отварање Сајма вина, сувенира и домаће радиности, Винска улица

18.00 сати - Писана тумачења традиционалне народне музике - „Пљевање уз гусле“ и „Вокална традиција Јасенице у светlosti етногенетских процеса“ - књиге представљају: Мирољуб Нишкановић, етнолог, др Александра Павичевић, етноло антрополог и аутори: професор др Димитрије О. Големовић, етномузиколог и др Јелена Јовановић, етномузиколог. У музичком делу програма учествује: гуслар Саво Контић и певачке групе: „Вукосавчанка“ Вукасовци и КУД „Опленца“ Топола, Карађорђева касарна

19.30 сати - КОНЦЕРТ Дејан Петровић Big Bend и победници серијала "Шљивик"- Карађорђев град

СУБОТА - 11. ОКТОБАР 2014.

10.00 сати - Програм отварања Националне изложбе паса свих раса у организацији Кинолошког друштва „Карађорђе“ Топола, додела награда у 13.00 сати, Ветеринарска станица

11.00 сати - Свечана додела награда за шампионе у категоријама са X Међународног оцењивања вина и ракија, Вински трг

11.30 сати - Отварање Изложбе грожђа, воћа и остала пољопривредних производа, Средња школа "Краљ Петар I" - Винска улица

12.30 сати - Наступи КУД-ова, певачких група и инструменталиста, Вински трг

14.30 - 15.00 сати - Свечани дефиле учесника

Сабора извornog народног стваралаштва - полазак са Опленца улицама Тополе до Карађорђевог града

15.00 сати - Свечано отварање Сабора извornog народног стваралаштва и Програм фолклорних, певачких група и инструменталиста, одабраних на смотрама народног стваралаштва одржаних током године у Србији, Позорница на отвореном у Карађорђевом граду*

17.00 сати - Ревијални наступ учесника Сабора извornog народног стваралаштва - Вински трг

19.30 сати - КОНЦЕРТ - AMADEUS BEND, Позорница на отвореном у Карађорђевом граду

НЕДЕЉА - 12. ОКТОБАР 2014.

11.00 сати - Наступи КУД-ова, певачких група и инструменталиста, Вински трг

12.00 сати - Свечана додела награда за најлепшу песму о вину и љубави, најаутентичнији сувенир, очување старих заната, сталност, најкомплетније представљање, "Отворена дворишта 2014", најбољих радова ученика основних школа, Вински трг

12.00 сати - Свечана академија поводом 70 година ослобођења општине Топола у другом светском рату, Сала биоскопа Културног центра

12.30 сати - Свечано отварање изложбе радова са 42. Сликарске колоније у Липовцу и дечијих радова са радионице по пројекту "Имамо нови хоби"-Библиотека "Радоје Домановић", Варошка школа

13.00 сати - Концерт КУД "Опленца" са гостима, Вински трг

14.30 сати - Трећи сусрет младих певачких група - селектор: др Јелена Јовановић, етномузиколог, Вински трг

16.00 сати - Округли сто - др. Милан Поладић, музеолог - Традиционална песма на сцени: музејски експонат или животно искуство? - модератор др Јелена Јовановић, Карађорђева касарна

17.00 сати - Концерт ФРАЈЛЕ, Вински трг

19.30 сати - Рок концерт - Удружење музичара Тополе - ALT POPULUS

* У СЛУЧАЈУ КИШЕ СВИ ПРОГРАМИ

ПРЕДВИЂЕНИ ЗА ПОЗОРНИЦУ НА

ОТВОРЕНОМ У КАРАЂОРЂЕВОМ ГРАДУ

ОДРЖАЋЕ СЕ У САЛИ БИОСКОПА

КУЛТУРНОГ ЦЕНТРА - ТОПОЛА

Служба за заштиту животне средине, у циљу заштите здравља од заразних болести становништва, протеклих дана организовала је неопходну дератизацију, односно уништавање пацова и мишева.

На градском и приградском подручју, у 24 месне заједнице Крагујевца, акција је почела 25. септембра и осам теренских екипа Предузећа за санитарну заштиту „Промет“ из Београда посао је окончала за свега десет дана, објашњава члан Градског већа за заштиту животне средине Јасмина Предојевић Симовић.

Акцијом је обухваћен град и приград, третирани су гробља, нешто више од 17 хектара, 24,5 километара обала река и потока, 13,5 хектара на градској депонији, дивље депоније, нехигијенска насеља, неуређене и делимично уређене зелене површине, канализациона мрежа у укупној дужини од 250 километара, наводи Предојевић Симовић.

Услуге дератизације, као и претходних година, финансира град Крагујевац, издвојено је 790.000 динара, грађани су ослобођени плаћања, наглашавају градској управи. Но, како обично бива, било је замерки зашто је дератизацијом обухваћено целокупно подручје града, а приград само делимично.

И док је за град системско уништавање глодара успешан подухват, било је и суграђана који су сумњивачко коментарисали ангажовање београдског предузећа, уз опаску зашто није ангажован крагујевачки Институт за јавно здравље, до тврђења да је дератизација могла бити безбеднија по становништву, али и кућне љубимце - псе и мачке.

НЕКОНТРОЛИСАНА ПРОДАЈА ПЕЧУРАКА НА ГРАДСКОЈ ПИЈАЦИ

Стицајем околности избегнуто тровање

Да Миша Мајсторовић, лекар и добар познавалац гљива, код једне продавачице слушају није приметио опако отровну пантеровку међу јестивим сунчаницама потенцијални купац лоше би завршио

Само два дана након што су „Крагујевачке“ упозориле да се на градским пијацама без икакве контроле продају дивље печурке које на тржишту доносе берачи чије познавање гљива нико не проверава, крагујевачки гљивари су, захваљујући стицују срећних околности, спречили да смртоносно отровна пантеровка буде прodata као јестива сунчаница. Ову отровницу која се, после зелене пупавке, сматра најотровнијом гљивом која расте на нашем подручју, на пијацу је донела старија жена из дуленског краја коју су крагујевачки гљивари и раније застичали у продају нејестивих, али мање отровних печурaka.

Срећа је хтела да пантеровку тешку 80 грама, која је својим шеширићем пречника 12 центиметара могла да убије двоје одраслих људи, пре слабије упућених љубитеља посластица од ових шумских плодова, открије крагујевачки зубар Миша Мајсторовић који важи за доброг познаваоца гљива. Пошто у први мах ни сам није могао да поверује у могућност да је реч о једном од најотровнијих представника богате породице гљива, Мајсто-

УНИШТАВАЊЕ ГЛОДАРА У ГРАДУ И ПРИГРАДУ

Колико је дератизација безбедна

На отвореном простору користили су се отрови у парафинском омотачу, а у подрумским просторијама, шупама, гаражама растресит препаратор. На обавештењу је јасно писало - спречити децу да дођу у додир са затрованим мамцима и онемогућити домаћим животињама приступ отрову

- На основу закона о јавним набавкама на тендери је изабрана понуда предузећа Дезинсекција, дезинфекција и дератизација

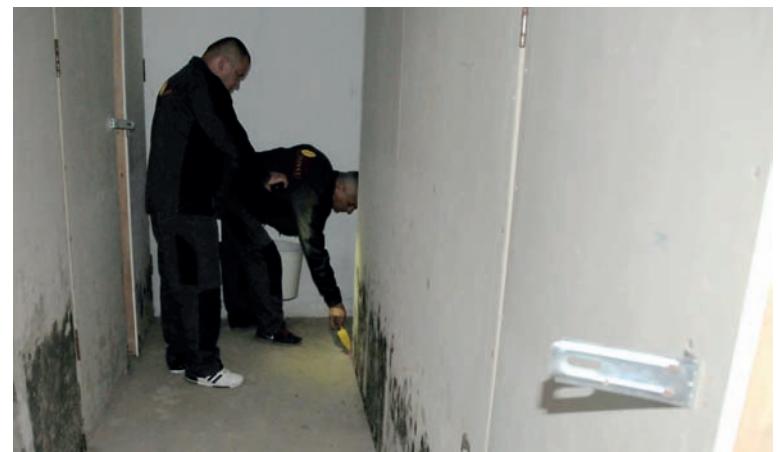
„Промет“ из Београда. На отвореном простору користили су се отрови у парафинском омотачу, а у затвореном простору, у под-

ОТРОВНА ПАНТЕРОВКА (ЛЕВО) И ЈЕСТИВА СУНЧАНИЦА (ГОРЕ)

због тога сматра да би стручна помоћ професора Природно математичког факултета и члanova гљиварског удружења била драгоценa. Ово се посебно односи на нужну едукацију инспектора задужених за контролу квалитета и здравствене безбедности намирница које се продају на пијачним тезгама. Док закон не регулише ову област, искусни гљивари, попут Марковића, на своју руку провеरавају печурке које берачи, чије знање је тешко проверити, на градским тржиштима нуде купцима. Захваљујући једино њиховом ентузијазму спречене су катастрофалне последице, али остаје питање до које мере се смемо поузданти у срећу и њихову личну одговорност и добру вољу?

Ј. С

ЦЕЛА АКЦИЈА У КРАГУЈЕВЦУ ЈЕ ЗАВРШЕНА ЗА ДЕСЕТАК ДАНА

румским просторијама, шупама, гаражама користио се растресит препаратор. На обавештењима која су видно истакнута пише - спречити децу да дођу у додир са затрованим мамцима, онемогућити домаћим животињама приступ отрову, наведено је да се као противотров користи витамин K1, уз упозорење не дирати затроване мамце. Увек је неопходна сарадња и разумевање грађана. Све је прошло без последица, додаје Предојевић Симовић.

Ипак, може ли се дератизација спровести безбедније? Један од крагујевачких ветеринара са дугогодишњим приватном праксом објашњава да је поменуту метод уништавања пацова и мишева најјефтинији и самим тим се може применити у великим сре-

динама, а ефикаснији методи би већ били примењиви на захтев власника простора.

-Сваке године у време дератизације имамо одређени број паса и мачака који дођу до отрова. Лечење је ефикасно када не поједу већу количину и противотров је ефикасан дан после. Проблем је што симптоми тровања не крећу одмах, већ касније, тако да је неопходно пратити понашање кућних љубимаца, а како пси и мачке не могу саварити зрна пшенице и кукуруза, која су подлога за грануласти препаратор, уколико у измету љубимаца власници уоче пшеницу и кукуруз, то је поуздан знак да су се отровали, закључује наш саговорник.

А. Ј.

КРИЗА ИЗ ПУШАЧКОГ УГЛА

Опет продаја цигарета на комад

У Крагујевцу је почела, тачније све више се захуктава, продаја цигарета на комад и то на трафикама. Места где се може пазарити неколико цигарета су иста она где се креће највише најсиромашнијих становника. У питању су трафике крај пијаца, у близини аутобуских станица, у приградским насељима, на домак ромских насеља, али и крај школа.

На трафици уз једно аутобуско стајалиште, где чекају путници за приградска насеља и села, у понуди су цигаре где комад стаје 10, 12 и 15 динара.

- Купује сиротиња, али и компаније за које ни претпоставила не бих да је дотле стигло. Купују и ћаци из оближње средње школе. Вероватно им родитељи све мање новца дају за цепарац, па немају од чега да купе дуван. Немојте, молим вас, писати где је трафика, ово је нелегално, даће ми газда отказ, моли продавачица.

Њена колегиница, недалеко од међуградске аутобуске станице, каже да продаје по цигарету радницима на оближњем градилишту, али и сиромашним станарима из неколико ромских кућа у комшију.

У насељу Бресница на трафици имају у понуди цигарете „монус“, „ЛД“, „камел“, „монте карло“ и „винстон“.

- Цене су од 10 до 15 динара. Пазаре раднице из околних продавница, али и средњошколци. Већина стално купује по пар цигарета, неки долазе више пута дневно. Ваљда од некога успеју да искамче током дана који динар, па се навраћају. Има и оних који купују скупе цигаре, знам пар људи који покушавају да престану да пуше, па пазаре тек по коју. Цигарете на комад смо почели да

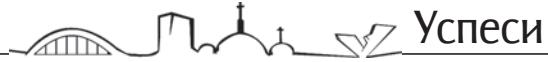

продајемо недавно и одлично иде. Ми смо код књивовође направили шифру за по једну цигарету и купцима издајемо фискалне рачуне. Ипак, и даље је нелегално, кутија не би смела да се отвара, објашњава друга трафиканткиња, опет молећи да адреса не буде објављена.

На већини трафика крај пијаца у граду могу да се пазаре цигарете на комад, у некима може да се добије и фискални рачун. У радњама крај пијаца у понуди су најјефтиније цигарете. Купци су продавци половних ствари, али и продавачица из хамбургернице и један професор. Нема правила, каже продавачица из трафика крај једне од пијаца, додајући да су са овом праксом почели пре око месец дана.

Продавци на зеленој пијаци још не отварају кутије и не продају на комад. Не „завијају“ цигаре ни продавачи резаног дувана, мада је у Београду почела и ова пракса.

М.Р.

НОВИП ОДВИЗИК РАГУЈЕВАЧКИХ ДРИЛИЧАРА

Опловили Медитеран под шумадијском заставом

И рошле године када смо први писали о њима били су прворазредна медијска сензација. Нема медија из околине који се није „огребао“ и „окористио“ њиховом животном и нашем медијском причом. Данас су њихови подвизи и поморске авантуре већ рутина. Али, лепа, забавна и вредна помена.

Чланови Једриличарског клуба Крагујевац (у међувремену и званично основан 1. фебруара ове године), у народу познатији као „шумадијски морнари“ имају иза себе узбудљиву сезону са читавим низом изведенih породичних и викенд једрења, али и две обзилне поморске релације по Јонском и Јадранском мору.

У међувремену су реализовали склопу својих клупских актив-

ГРУПНА КЛУПСКА
ФОТОГРАФИЈА СА АМИЈУ
УК ЕФАЛОНИЈИ

СВЕ ТРИ ПОСАДЕ: „ЗЕВС“, „СНЕЖАНА И 7 ПАТУЉАКА“ И „ЧАЧЕНИ“

ности и курсеве винд сурфинга и навигације и школовали нове скипере. Шумадијска поморска прича почиња са једрењем са једрењем.

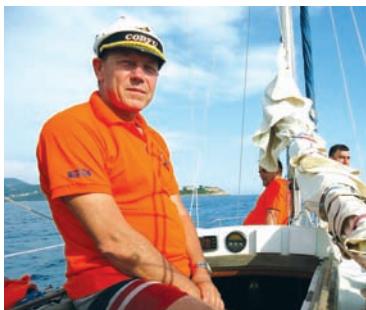
- После прошлогодишње авантуре и пловидбе по стазама митског Одисеја ове године смо се определили да Јонско море и флотилију од чак 25 морнара и три посаде (види антрефиле), каже Дејан Благојевић, један од иницијатора морнарическог дашња.

По њему, утисци са прошлогодишњег једрења су били такви да су овога лета морали чак и да одбију неке од заинтересованих за једрење по Медитерану, а наредног лета не би га изненадило да Крагујевчани и Шумадинци формирају и пет-шесто сада.

Сем, сада већ стандардно добрих веза успостављених прошле године са Грцима власницима пловила (што није занемарљиво када је попуст за рентирање брода у питању) чланови клуба наступили су у Грчкој јединствено у клупским мајџама са извесеним именом колективе и правом клупском заставом.

■ Са „З евсом“ и о јо нији

- Три посаде једриле су по Јонском мору у две различите туре. Екипа „Зевса“ определила је да већу и захтевнију миљаку и амбициозно освојила Закинтос, док су друге две посаде „Снежана и седам патуљака“ и „Чачени“ поновиле нашу прошлогодишњу релацију са обиласком свих оних прелепих плажа, марина, лука, острва и старих градова, по јашњавајући баш њој и

АЛЕКСАНДАР НЕКОВИЋ СА КАПОМ РАВОГ КМОДОРЕА

оператере, консултујући се око временских услова, прогноза и пређених ruta, напомиње он, додајући да је казна за „немање“ тако обученог поморџап еко 20. 000 евра.

На Самију је сем поновног сусрета шумадијских морнара била предвиђена и клупска трка, али их је време (конкретно ветар) издало па су одустали, али нису пропустили групну клупску фотографију са свим клупским инсигнијама и заставом града Крагујевца.

Овогодишња медитеранска тура опловљена од 30. августа до 6. септембра сем бројности посада имала је још неких новина. У поморске редове наше морнарице активно се укључују и један број Чачана (отуда једној од посада духовито име „Чачени“) и са њима је на пловидби била и једна дама, прва званична шумадијска маринерка Данијела Павловић Марковић.

- Успели смо да на овом крстарењу потпремо ону старију предрасуду о жени на броду као лошем знамену, а и сама Даца се сјајно провеља с обзиром да је по први пут била на једрењу и то, мањом, са потпуно непознатом екипом, кроз смех сумира Благојевић, не заборавивши цену тлменскиад од ода, а пошто се Данијела бави фотографијом, са летње авантуре по Јонском мору захваљујући баш њој и

мају супер фотографије, којима је илустровани овај текст.

Са њим се у потпуности слаже и Владе Урошевић, члан Управног одбора клуба и учесник прошлогодишње и ове туре.

- Повећава се наша група и све је више људи који се укључују у ову једриличарску „причу“, оних који са нама деле љубав према мору и пловидби, тв рдион.

■ Комодорев одип реко Јадрана

Урошевић, иначе рођени Чачанин, пионир је винд сурфинга на овим просторима којим се „заразио“ још пре више три деценије док му је брат живео у Сплиту. Коректност, сложност и добар другарски однос током њихових пловних авантура су особине које потенцирају и Благојевића Урошевића.

НЕШАР АДМИЛАЦТУ НОЛОВАЦ

Избог тога су чланови овог клуба, као што и приличи, за ово лето спровели још једну поморску релацију.

- У питању је „Прелазак Јадрана“ и релација Бар – Бари коју смо о(т)пловили 12. до 18. септембра са четири учесника: Александар Нен-

ковић (власник брода и скипер) и коскипери Дејан Благојевић, Неша Радмилац и Бранислав Бојић, дакле озбиљнија екипа што се тиче поморског знања, шеретски рапортирају апетан Благојевић.

Ова релација била је идеја њиховог најугледнијег члана и човека са понајвећим поморским искуством Александра Саше Ненковића, који је по Благојевићевим речима Јадран већ „прешао“ преко 40 пута.

- Ненковић је у нашем клубу капетан свих капетана са титулом „комодор“ и има праву (види слику) комодорску капу. Он има брод на „везу“ у Црној Гори, и не само он, већ захваљујући његовом доброчинству ово пловило, сходно његовим обавезама и слободном времену, користе и остали чланови нашег удружења, додаје наш саветник.

ФЛОТИЛА НА ЈОНСКОМ МОРУ

Пловидбана тр ибр ода

За историју шумадијски и крагујевачке наутике остаће заувек забележена имена скипера, коскипера и храбрих морепловаца који су крајем овог лета опловили Јонско море на три пловила и у две поморске естинијације.

Прву, искуснију и веће миљаже жељну екипу названу, а по коме другом но по врховном божаству Зевсу, сачињавала је деветочлана посада у саставу: Дејан Благојевић, Небојша Радмилац (човек који лови туње), Немања Радмилац, Владимира Јевтовић, Предраг Џа-тић, Дјејан Рујић, И ван Тр акић, Владимира Рујић, Дјејана Радић.

Другу, за пловидбу ништа мање орну, под такође бајковитим именом „Снежана и 7 патуљака“ са једном дамом у армади чинили су: Чедомир Лазић, Братислав Ђоревски, Александар Николовски, Дејан Срећковић, Данијела Павловић Марковић, Горан Петровић, Саша Марковић и Драган Јо кић.

И на крају, али не и последња екипа морнара, комбиновано крагујевачко – чачанска поморска прича под духовитим називом „Чачени“ састојала се од следећих осам „љутих“ поморача: Бранислава Бојића, Младена Радишића, Владе Урошевића, Лазара Урошевића, Срђана Мастиловића, Душана Достанића, Вељка Врујинића и Балшеб ојића.

Мирном ореи д огодине.

Прелаз преко Јадрана је не мајло захтевна релација од 120 миља у једном правцу (нешто око 200 километара) која се у „цугу“ плови 24 сата.

- Лепо је „чекирати“ и ову дестинацију, не без поноса истиче Благојевић којем је сада остало још да пребрди Јадран по дужини, односно неких 1.000 научтичких миља.

- Биће и то, не сумња он.

Ово искуство им је било посебно драгоцено јер су овладали коришћењем „спинакера“, посебних једара на прамцу брода, која се користе као адија маша етару л ја.

То новостично искуство биће им и те како потребно, а то клупске амбиције и јесу, када буду учествовали на правим такмичарским регатама. Једна од тих се можда додати већ наредне недеље, 18. октобра у организацији „Порт Монте-негро“. Иначе, чланови Једриличарског клуба Крагујевац за почетак ове сезоне у мају су већ имали пријављену екипу за такмичење у једрењу, али су тадање поплаве омеле одлазак њихових такмичара у Црну Гру.

Приоритет у клубу се такмичења ће им бити рад са децом и подмлатком и у ту сврху планирају набавку нових дасака за винд сурфинг као и чамчиће из класе „оптимист“ и „ласер“. У том раду, мањом на језеру у Шумарицама и Гружи, имају и велику и несебичну помоћ Баранина Милоша Лековића који ради у нашем граду и који је био прослављени ас у класи „оптимист“.

Сви који су заинтересовани да им се приклуче могу да дођу на састанке њиховог клуба (просторије у Лоле Рибара 9, први спрат) сваког петка у 20 сати или да лично контактирају Дејана Благојевића на телефон 063-8344616.

Зоран М Ишић

ЦВЕТОЈЕВАЧКИЋА ЦИУ П ОСЕТИП ИСЦУИБ ИБЛИОТЕЦИ

Живаза вичајнапе сничкар еч

Учитељице цветојевачке школе Весна Варагић и Марија Јелача у оквиру „дечије недеље” уприличиле су ученицима од првог до четвртог разреда сусрет са писцем Братиславом Милановићем који живи и ради у њиховом селу. За децу са сеоског подручја још значајније је и то што су се током овог сусрета упознали и са радом Милановићеве породичне библиотеке коју је он несебично понудио на коришћење свим Цветојевчанима

Да још увек има оних који, упркос свим врстама „наших и светских“ криза, свој посао не отлажају, већ се труде да га што боље осмисле и оплемене, пример је прошлонедељни догађај из оближњег Цветојевца. Две учитељице тамошње школе (маршић-

бие и кратак преглед историје овоге ла.

Иако један број од двадесетак ћака узраста од првог до четвртог разреда који се спремају у походе са поносом истиче да је „већ бивао код чика Браце“, за већину цветојевачких малишана ова посета има чар првина.

А сусрет са литератором почиње онако како и доликује песнику таквог педигреа. Милановић као прави домаћин дочекује дечицу још на капију са широким осмехом добродошлице, уводећи их у свој „Зелени са-

ћена и ова липа која и данас даје хлад, отпочиње своју цветојевачку причу домаћин.

■ Прецид обртвории задужбинари

Његов прадеда Радован Вучетић, који је био председник општине цветојевачке и посланик Велике народне уставотворне скупштине 1888. и 1889. године, није његове крви, већ духовни сродник, јер је његов средњи син Милентије посинио Брациног оца Војислава.

- Зато га и доживљавам као рођеног, истиче Милановић.

Иако сам неписмен, Радован је увидео значај књига за просперитет народа и у својој кући отворио прву школу са књижницом на коју је сам набављао књиге, о чему је са великом пијететом писао ондашњи лист „Правда“.

- После неколико година Радован је уступио део свог имања на којем је подигнута школска зграда, која је пропала и дотрајала седамдесетих година прошлог века и на њеном месту је подигнута садашња, наставља Милановић задужбинарску повест својих предака.

Пак, Радованова некада богата књижница (махом престижна издања СКЗ-а) касније је таворила и била бачена у поплављени подрум месне канцеларије, одакле је Милановић спасао само чувено издање Слободана Јовановића „Из историје књижевности“.

И Радованови синови Љубомир, Милентије и Владимир били су

напредни и задужбинари и добротвори. Настарији је у Цветојевцу основао, као прву у Србији, потрошачку задругу, средњији Милентије био је хација и покретач изградње цветојевачке цркве, а најмлађи је био председник општине цветојевачке, тако да

су Милановићеви преци основали четири сеоске институције: библиотеку, школу, а другуци цркву.

Али, ни Браца Милентије није остао дужан својим обавезују-

ШКОЛА ИЗ ЦВЕТОЈЕВЦА СТАЛАУ ПЕСНИЧКУ БИБЛИОТЕКУ

ка „19. октобар“ – издвојено одељење Цветојеваца) Весна Варагић и Марија Јелача у оквиру манифестије „Дечија недеља“ организовале су сусрет са писцем Братиславом Милановићем.

- Деца из наше средине имају проблем у дружењу са људима из локалне заједнице, поготово ако су они везани за било коју врсту уметничког стваралаштва, књижевног, ликовног, музичког... Пошто су упитану ученици са сеоског подручја, да не говоримо каква су њихова искуства и сусретања са радом установа и институција попут библиотеке. Ми морамо личним примером да им помогнемо да оду до библиотеке, на позоришну представу, концепт, изложбу, говори из свог не малог искуства у оваквом поднебљу учитељица Марија Јелача, један од спиритус мовенса овакве акције.

По њеним речима, као и колегињице Варагић, права благодат је то што у селу где оне раде живи познати књижевник Братислав Милановић који у својој породичној кући има и велику библиотеку коју је још одавно ставио „на ползу“ свим Цветојевчанима и то, наравно, потпуно бесплатно.

Милановићева породица је читав низ генерација спадала у ред највећих сеоских задужбинара и пошто је на њиховом имању подигнута прва школа, на поклоњеном плацу изграђене су две касније, учествовала у подизању и освештавању цветојевачког храма Светог пророка Илије... разговор са њим

- Ова липа стара је преко два века. Моји преци – Вучетићи, један од четири рода који су оснивачи Цветојеваца, доселили су се у овај крај 1788/89. године и у то доба је поса-

ИС ТАРАИНО ВАШК ОЛА-З АДУЖБИНЕП ЕСНИКОВЕ ОРОДИЦЕ

УЧИТЕЉИЦЕВ ЕСНАВ АРАГИЋИ МАРИЈАЈЕ ЛАЧА

ЖИВОТОПИС ПИСЦА БРАТИСЛАВА МИЛАНОВИЋА

Свестранили тератаи но винарод з аната

Књижевник Братислав Милановић рођен је 1947. године у Цветојевцу. Пише подједнако и поезију и прозу, за дечију драсљед рамскете костове...

Објавио је до сада 11 књига: збирки песама, приповедака, романа, сценских приказа и драмолета изведених у Књажевско-српском театру, „Абрашевићу“, Удружењу Крагујевчана у Београду, на Великом шоколадном комочку...

Поводом шездесете годишице цркве у Цветојевцу на отвореној порти изведена му је документарна речница „Задужбина грешнога ције“.

За прошлогодишњи Велики школски час направљен је избор из поезије преминулог песника Слободана Павићевића и урадио драматизацију под именом „Ч овеченствон екп огледан ас ат“.

Његово стваралаштво заступљено је у више антологија и зборника, а његов опус превођен је на енглески, француски, мађарски, пољски и словачки језик.

Деценијама се бавио и новинарством и годинама био редник истог „Путар“.

За књигу прича „Раскол“ (1983) добио је престижнији књижевни агадр „И сакамоковлија“.

ћим задужбинарским коренима. У својој породичној кући, по одласку у пензију (види антрејле) основао је 2003. године библиотеку за све житеље села која носи, а како би другачије, име Радована Вучетића.

У њој је преко 1.500 наслова, што Милановићевих приватних књига, што поклона разних дародаваца, а користе је сељани свих узраса, од најмлађих до студената, времешних часних селских старија... Њих преко стотину су педантно уведені у евиденцију Милановићеве књижнице која је за све потпуно бесплатна.

Ентеријер библиотеке опремљен је и обогаћен сликама књижевникових предака, нарочито са Милентијевог ходочашћа у Јерусалим тридесетих година прошлог века. Милановићев предак (тада у прат-

њи Николаја Велимировића) водио је иссрпан дневник о путу и ходочашћу у Свету земљу, а седам деце- нија касније своје записи са хацију објавила је и Милановићева супруга Гоца.

■ „Нинџак орњаче“п одл озом

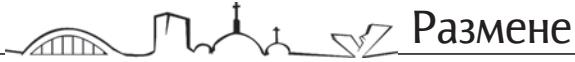
Дечији жамор стаје пред просторијом и хацијским штапом деде Милентија. За дивно чудо, сви ћаци са учитељицама су стали у једну једину просторију у којој им Милановић испреда причу својих предака и упознаје са насловима и начином рада библиотеке.

Ипак, какав би то сусрет са песником и поезијом био без оне прве песничке живе речи. Ту се песнику нашла и његова десна рука, жена Гоца, и за мале посетиоце и њихове учитељице под лозом у дворишту уприличен је прави час поезије са све домаћинским послужењем и соковима. Увијавши домаћини нису направно заборавили и оно што следије старијим и искуснијим љубитељима литературе.

На лицу места, спонтано, без намере (што многи неискусни и претенциозни писци раде) да смори децу, Милановић чита стихове из своје најновије збирке дечије поезије „Препеване приче“ која је објављена прошле године. Деци се стихови допадају и уз кифлице, колаче и „кока колу“ нескривено ужијавају слушајући песмице попут: „Родиног детета“ (о песниковом дететству), „Јабуке са слике“ (посвећена песникову млађој ћерки Тијани), „Гошину исповест“ (о прешироким оделима), или и шаљиве о Баба Гоци на лап топу или њима близским јунацима цртаног филма „Нинџак орњаче“.

Сви актери посете, од организатора до малишана, слажу се да је овакво дружење и учење веома успело, а агилне учитељице Весна и Марија неће на томе stati. После књижевности време је за пријемени час ликовне културе и уметности. Пошто је Цветојевац упитању нека се припреми Раша Сликар.

Зоран Ишић

НАСТАВАК ПРОЈЕКТА „СИМБОЛИНА ШЕГГР АДА“

Сјајан пријему Польској

Уо квируп пр ојекта „Симболина шеггр ада“ к ојитр ајев ећд ве године ченициш кола, „М илутин То доровић“ и „Д ругете хничке ик рагујевачког Цен траза мла депр овелису пе тд анау пољском Б идгошћу, у к ојемсу св ојимл иковним радовима „репрезентовали“ гр ад

Польско-српска акција и пројекат „Симболи нашег града“ траје већ две године. Иницијативу за овај пројекат, у којем ученици својим ликовним радовима „представљају“ оно што је за њих најважнија карактеристика града у којем живе, потекла је од координаторске екипе установе МДК 5 (Омладински дом за културу) из града Бидгошћа на челу са Крагујевчанком која живи и ради у Польској Аном Матијевић Комаровском и њеним колегиницама Агатом Фаршчом и Магдом Межинском.

Ученици чији су радови одабрали на последњем конкурсу, њих 11 из „Милутине Тодоровића“, Друге техничке и Центра за младе, са професорима ликовне културе Војиславом Илићем и Слободаном Стефановићем, као и Драгославом Милошевићем (исpred Скупштине града) провели су пет дана у Бидгошћу као мала уметничка делегација која је визуелним уметностима овековечила најпрепознатљивије објекте Крагујевца.

Све је почело на иницијативу Ане Матијевић која је радове са изложбе „Симболи нашег града“ деце из Бидгошћа изложила у СКЦ-у. Уследила је изложба младих Крагујевчана чија је поставка била излагана прошле године у огранку Народне библиотеке у Старој колонији, а сада је и делегација из Крагујевца уприличила узвратну посету Бидгошћу.

- На конкурс је пристигло преко

стотину радова и одabrани су најбољи. Они су у Бидгошћу излагани на више места, по школама, у Дому младих, на универзитету и тамошњој Скупштини града. Дочекани смо сјајно, на највишем нивоу, а њихова штампа и телевизије су све то изузетно пропратили. Чак ће о читавој посети бити снимљен и документарни филм, истиче Војислав Илић, један од наставника који је са својим ученицима био у Бидгошћу и укључен у овај пројекат од почетка. Његови ученици су вредно адилупу над вам есеса.

- За децу у том узрасту симболи нашег града су пре свега Шумарице, Фабрика аутомобила, мостови, Гимназија, Театар... А биле су зас-

тупљене све технике, од цртежа до фотографије, колажи, асамблажи, темпере, наводи и лић.

Боравак у Бидгошћу био је добро осмишљен и изведен. - Сем онога што је најважније, а то су повезивања деце из Србије и Польске и размене мишљења и искуства, имали смо прилике да присуствујемо концерту њихове филхармоније, посетимо музеје, Универзитет уметности „Казимир Велики“, и абрајај лић.

КРАГУЈЕВЧАНИ У БИДГОШЋУ

НАПРИЈЕМУ С КУПШТИНИГР АДА

Били су смештени у Студентском дому Музичке академије, а Илић прича да су их на сваком кораку дочекивале наше заставе, натписи „Добродошли драги Крагујевчани“, деца која су играла наше коло, певала песме Горана Бреговића...

Рад крагуја са колажним приказивањем симбола града донео је пут у Бидгошће Сари Бараћ (13), ученици седмог разреда школе „Милутин Тодоровић“.

- За мене је ово велико и битно искуство. Имали смо прилику да упознамо вршићаке из друге државе, места где се другачије живи него овде...

Град Бидгошће је изузетно леп и на први поглед се види да људи који у њему живе заиста брину о њему. Никакве баријере у језику нису постојале, за шта се побринула и Ана Матијевић Комаровска, каје Сараћ.

Најлепше импресије имају и Милица Рајковић, Тина Михаи-

ловић и Нина Крстић. За Милићу је најупечатљивији био одлазак у школу деце ометене у развоју.

- На лицу места су пале све предрасуде. Деца су се изузетно потрудила да нас дочекају нашим колом – „моравцем“, подучавала нас њиховим традиционалним играма, импровизовала модну ревију... Фасцинантно је колико су били искрени, срдочни и спремни на сваку сарадњу.

Пројекат „Симболи нашег града“ овом посетом није завршен. Наставници Војислав Илић и Слободан Стефановић најављују и нове пројекте које ће ученици њихових школа у сарадњи са бидгошћким МДК-ом реализовати у будућности. Било да су у питању изложбе или ликовне радионице, та сарадња биће конкретна, „уживо“ и даље ће подразумевати боравак наше деце тамо, као и њихових вршићака у Крагујевцу.

Зоран МИШИЋ

VI STE NA POTEZU! STIHL takmičarski karavan

Izmislili smo prvu motornu testeru i usavršili je da испуни све Vaše потребе. Sada ste Vi na potezu! Odaberite STIHL motornu testeru ili STIHL benzinski duvač i показите колико сте веши,јаки,брзи и спретни! Оочекују Вас први изазови и занимљиве STIHL награде.

Укључите се у STIHL takmičarski karavan у Vašem gradu!

Topola, Oplenačka berba, Bulevar Vožda Karađorđa 2,
11. октобар 2014, од 12:00 часова

facebook.com/STIHLSerbia

НЕОБИЧАНХ ОБИЛ АПОВЦАН ИКОЛЕВ УКСАНОВИЋА

На послу касапин, код куће везиља

Ур адномв ременујете шкомса тарому кланици „ц епао“ јунад, а код куће је бионе жнад уша са иглом над гобленима. Дана саје пензионер, па су и секираи и гла свер еђеу ње говим шакама

Скоро читаву децензију нико у Лаповој, сем укућана, није знао да исте руке касапе заклану стоку и везу гоблени. Никола Вуксановић је то крио, ваљда мислећи да вез не приличи мушкарцу. Данас са 67 година радо се и без устручавања причом враћа на то време.

- Везао сам мањом у касну јесен и зими, није се стизало преко лета, када сам након доласка с посла радио у башти. Вез ми је увек био крај кревета у дневној соби, а ја сам седео тако да на време приметим кад комзије и родбина долазе у кућу. Чим видим госте, бајим вез крај кревета. Сви су мислили да то ради моја супруга Бранислава. Чак су је и хвалили, а ја ћутим и смешкам се, сећасни кола.

До сада је урадио двадесетак гоблена, један поклонио, а остали урамљени укравашавају видове куће у Лаповој.

- Један од највећих које сам радио је "Коњи у галопу". Радио сам га две зиме. Прве сам везао све сем беле боје, а белу сам оставио за наредну зиму, да се гоблен не би испрљао током рада. Он не сме да се пере јер би се погужвао, не ваља га ни пеглати. С лица не сме да се пегла, а са задње стране не може јер су ту везивани конци, није глатко. Те две зиме радио сам свака дана по четири или пет сати. Сваки сам конац најпре делио на

НИКОЛА ВУКСАНОВИЋ ЕЂУС ВОЛИМ ГОБЛЕНИМА

конога купио гоблен и почeo да везем. Сестра ми јесте била инспирација, али онда сам у том раду и глом пронашао неки свој мир. То ме је опуштало, као да ми је чисти-

три дела, објашњава ова мушка везила.

Собе у кући Вуксановића красе и гоблени "Јагње", "Девојчица", "Ивица и Марица", "Пролеће", "Девојка са гускама", "Косовка девојка", "Дама са књигом", "Тајна вечера"...

- "Девојка са књигом" има 500 убода иглом на површини величине шибице. "Тајна вечера" има 300 убода и рађена је једне читаве зиме. За већину гоблена конац сам делио на два или три дела, објашњава Ни кола.

Он додаје да је тематику за избор гоблена бирао и због свог давнашњег жала за Косовом, одакле се у Шумадију доселио 1972. године.

■ Гоблен као лек

Љубав према гобленима јавила се код Николе када му је сестра дошла у сељењу к ућу.

- Моја сестра Деска не може да користи десну шаку, а ради гоблени, све левом руком. За усљење поклонила ми је један. Ја сам на-

НИКОЛИНАС ЛИКА, „Д ЕВОЈКА СА КЊАМ“

ло мозак пун брига, нашао сам свој лек, сведочи Никола Вуксановић.

Овај Лаповац радио је у ПИК "Лапово" све до 2005. године, када је фирма пропала. Огромним сатарама и секирома цепао је јунад на пола, у п арт отеза.

- То је био најтежи посао у предузећу. Мора да се има техника. Тачно се зна где се заклана стока удара, да се не би сто килограма меса које виси на куки стровалило на под. Ударци морају да буду јаки, алип рецизни.

Никола је био 16 година и спроводник меса, камионом га са колегом возио и испоручивао широм Србије. Најпре би ујутру касапио стоку, па ишао кући да одмори и тамо чувао овце и пословао по башти, а увече се враћао у фирмку и кретао камионом да развози месо. О слободним данима није држao сатару, тада је прихватаo иглу и везао слике.

■ Позивио дж ена

Две децензије после Николиног првог гоблена сазнадоше локални новинари за тајну љубав касапина,

те дођоше у његов дом. Камере су пре-неле шта ради, телевизија објавила. Николи почеше да стижу писма и телефонски позиви.

- На моју адресу стигло је бар 15 писма разних жена које су ме питале за овај бод, па за онај бод... Моја супруга изађе пред поштара и пита га "је ли" то за воду", мислећи да нам стиче рачун. Он јој одговори: "Ма, јок, то за Николу". Онда почеше и телефонски позиви, сећа се уз осмех Ни кола.

Један позив био је од госпође из Београда. Звала је да моли Николу да дође код ње и покаже јој како везе и све своје бодове! Београђанка је

Николу видела у ТВ прилогу, чула где ради и добила његов број телефона.

- Рече ми телефоном који аутобус до Земуна да ухватим и да је она "мала жена са наочарима". Молила ме да останем три дана у Београду код ње и покажем јој све што знам. Нисам могао. Остао сам само дан и ноћ, како ћад радим. Показивао сам јој шта знам тај читав дан и део ноћи, па се ујутру вратио у Лапово. Жена ме силно испитивала због те посете, али рекох јој да није било љубависања јер је син те госпође све време био са најма, а ја тамо нисам ни ишао да љубавиш, него жени да помогнем, правдасе Ни кола.

Касапин који везе и добротвор према лепшем полу данас се ређе мами игле. Своје гоблени и даље сматра непроцењивим, јер су му донели душевни мир и радост. Нема цене за коју би продао било који облен.

Они ће остати у кући његовом старијем сину Млађану и снаји Виолети, па унуцима. Николин млађи син Иван живи у Сан Франциску, где ће ускоро докторирати теологију. У време наше посете супруга Бранислава била је у посети код сина. Никола каже да више није љубоморна, а и везиље су престалед аг аз ову.

М.Р.А.ЦА

КРАДОМ У КУПОВИНУ ГОБЛЕНА

Радијеби рак онацн егоп иво

Током своје везиљске каријере Никола је имао много проблема да купи гоблене и конце. Посебна проблематика била је што је од пријатеља риод ав езе.

- Одемо на вашар, седнемо под шатор и наручимо пиво. Ја само кажем - одох час да видим нешто, па трк до тезге са концима. После пола сата јуре моји пријатељи по вашару да ме нађу, пиво се угрејало, а ја над тезгом бирам конце, 'ођу да нађем праву боју, сећа Ни кола.

У крагујевачким продавницаима гоблена иста прича. Никола уђе им еркар обленк ојиб ив езао. П родавачицаг аг леда.

- Ни да пита "шта желите"? Одма' ме прозива- "коме бирате, супрзу? Па, како ћете ви да знате да ли се њој свиђа то да везе?" Некада сам одлазио ћутећи, некада ипак куповао, опет ћутећи, резимира Ни кола слатко аткосе см ејућис ојим укама.

СОЛИТОНИД РАГАНАТ ОДОРОВИЋА

Измеђуна укеи у метности

Доктор физике чврстог стања, доцент Драган Тодоровић, своје теријеско проучавање микроскопских честица из научних радова и кабинета пренео је у галерије широм Србије и истока Европе.

Дебитовао је на Другом међународном бијеналу у Ковину, октобра 2013. године, када је дигитални принт „солитон 00“ прошао

жирирање и открио га као уметника. Током десет наредних месеци конкурисао је на девет позива за изложбе и на свима био прихваћен. Радови представљени у Галерији Траг на Петој међународној изложби минијатуре привукли су пажњу широке публике, све радове одмах је и продао, а следе слична представљања у Румунији, Горњем Милановцу... Прошлог четвртка у Шапцу на конкурсу 58. октобарског салона, од 127 аутора жири се определио за радове 77 аутора, међу којима и Тодоровићеве. А на његовим радовима мотив исти, солитони и солитони... који привлаче пажњу и академских сликара и љубитеља „арт- дизајна“.

Солитини су усамљени таласи који носе енергије у тродимензионалном простору. Разликују се од обичних тала-

са првом по особини да немају ни интерференције (слагања таласа) ни интеракције. Кад се солитони сретну пробијају кроз други. Има их у свим системима, од микроскопских до макроскопских, најјаснији пример су таласи цунамија који би, да нема копна, неколико пута обишли земаљску куглу.

- Проучавао сам простирање солитонских таласа у микроскопским системима – беланчевинама и 2006. године дошао сам до једне необичне форме у којој сам учио елементе ликовности. У почетку нисам на то обраћао пажњу, али кад сам пустио једну јачу симулацију добио сам график за који у први мањи нисам знао шта је. Растварио сам га после пар дана. Слику сам заротирао и пресликао на две димензије. На наговор пријатеља и људи из струке са екрана солитон сам пренео на сликарско платно, али тек 2013 године, открива нам др Тодоровић и додаје да пуно идеја и сугестија захтевају прецизан концепт у смислу тематике и материјализације, све зависи од времена и енергије. Притом, скале просторних и временских ознака које свакодневно користимо, разликују се од његових – његове се

ДРД РАГАНТО ДОРОВИЋИП РВЕНАЦ-„С ОЛИТОН00“НА ИЗЛОЖБИУ ША ПЦУ

просторно и временски мере стомилијардитим деловима секунде м илијардитим еловимам етра.

Рад на два фронта, оном научном и оном уметничком, захтева повећану концентрацију али и новчана улагања. Упркос томе, следе нова излагања, прво у Зрењанину на конкурс за радове димензија 30x30 центиметара, а затим на две самосталне изложбе идуће године. О местима тих самосталних зложби, и екомд ругом риликом.

Милоши Гњатовић

НЕСВАКИДАШЊА ПРОМОЦИЈА У КОЛОНСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Оглашавање тишине из Канаде

Ирошлог понедељка сала библиотеке у Старој колонији била је препуна. Наша суграђанка Светлана Станкић која живи у Канади промовисала је збирку песама „Оглашавање тишине“ која је изашла у едицији београдског издавача „Свет књиге“. Светлана није професионални писац, већ веома познат и признат електроинжењер који се већ деценијама успешно бави програмирањем. Писање поезије само је један део њене свестране личности и сегмент ауторкиног живота у којем се она труди да помогне и себи и другима и учини свакодневно живљење племенитијум.

Песме у књизи „Оглашавање тишине“ настала су готово читаву деценију, полако, ненаметљиво и спонтано, каква Светлана и јесте.

Рођена је у Крагујевцу 1959. године, али је детињство провела у Јужици. У Крагујевцу је похађала Гимназију, а потом студирала Електротехнички факултет у Београду. Од 1987. године живи у иностранству, прво у Америци, а потом у Немачкој, да би се од пре две деценије населила у Канади у Торонту.

СВЕТЛАНА СТАНКИЋ – МОТО ОПЛЕМЕНИТИ ЖИВОТ СЕБИ И ДРУГИМА

ралачки потенцијал, него и прави песнички дамар и „жицу“ и инсистирао да се њено стваралаштво предочи јавности, иако сама ауторка никада није имала амбиција и аспирација да постане професионални писац јер је стихове писала искључиво за себе.

Поезију Светлана пише углавном на српском језику, иако су у књигу уврштене и неке песме настале изворно на енглеском, попут стихова „Љубичасто“ посвећених ћерки Мили.

Занимљиво је да је пре крагујевачке књиге „Оглашавање тишине“ имала и две београдске промоције током септембра, прву у Секретаријату при Министарству за дијаспору, а другу

и музиком, свира хармонику и обожава дуге шетње по природи у којима и налази инспирацију.

- Биган је тај тренутак који човек одвоји за себе, мало „прикочи“ па, макар и у оближњем парку, без телефона, буке, свакодневног стреса и стиске, „напуни батерије“ и не „упадне у машину“, каже песникиња.

У Канади је открила још један свој дар, таленат за бављење енергијом и веома јој је драго што може да помогне свима који имају здравствене проблеме. Али не само здравствене, него и животне.

- Тамо сам завршила и за лајф коуча - експерта за област живота и личног развоја, што је технологија све популарнији и на нашим просторима. Све што сам научила на тренинзима и курсевима практикујем са својим енергетским радом у жељи да кроз то помогнем и другима и себи, искрена је Светлана, срећна што њено учење и помоћ нису испразна прича, него и она сама живи на начин на који подучава.

А то у Канади, где је посао иузетно захтеван а релације до њега иузетно дугачке, уме да човеку помогне у животу и учини га болим, лепшим, здравијим и мање стресним.

- Све је у реду у Канади, само да су зиме мање дуге, кроз смех прича она.

Деца су јој одавно пронашлија свој пут, ћерка Мила је на мастер студијама кинезиологије и остеопатије, док је син Марко четврта година економије бизниса.

Она једном годишње долази у Крагујевац да обиђе мајку Љиљану, којој је тајкоће посветила песму у својој збирци „Сто година самоће“, а не без поноса истиче да и њена деца, мада рођена у иностранству, воле да дођу у Крагујевац.

И даље нема великих амбиција што се литературе тиче. Иако има још необјављених песама, не оптерећује се том врстом каријере. Полако и спонтано чека где ће је даље одвести њен богат животни пут.

З. МИШИЋ

БРОЈНИ КРАГУЈЕВЧАНИ КОЈИМА ЈЕ СВЕТЛАНИНА ПОЕЗИЈА УЛЕПШАЛА ДАН

Промоцију у Крагујевцу организовало је овдашње Удружење књижевника испред којег је у колонској библиотеци говорио професор Радмило Ристић. Пуну су јој помогли и пријатељи Весна Дамјановић и Бојан Ивановић, који је надахнуто читao њене песме, као и познати крагујевачки музичари Гаја и Фића.

Ипак, за збирку њене интимне лирике најзаслужнији је Радомир Мићуновић, београдски песник, књижевник, енigmata, шахиста... свестрана личност попут Светлане, без чијег менторисања и свеобухватне помоћи не би ни било ове збирке. Он је у њој препознао не само ства-

у „Кући Ђуре Јакишића“ у Скадарлији. И обе су биле иузетно посвећене као и крагујевачка.

- Овде у Колонији било је дивно. Изненадио ме је што су на промоцију моје књиге дошли не само моји школски другови из Гимназије и познаници већ и пуно мени непознатих људи. И данас примам мејлове и телефонске позиве у којима ми се људи захвалију што сам им улепшала макар тај дан, уз осмех прича Светлане.

Иако се успешно бави програмирањем, ни у једном моменту није желела да се њен живот одвија само у том професионалном смеру. Сем поезије бави се

otpbanka

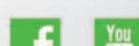
Otvoreni keš kredit

Iznos kredita do 5.000.000 dinara
Brzo odobravanje!

Otvoreni keš kredit za sve vaše potrebe

Uplatite odmor, egzotično putovanje, опремите дећу собу, промените гардеробу, платите школарину... или, шта god поželite!

OTP banka
Verujemo jedni drugima
www otpbanka rs
Info centar: 0700 480 400 • 021 4800 400

Руске младе за српске младожење!

Агенција за брачно посредовање
"МОЈА СРЕЋА 1+1"
из Горњег Милановца организује
упознавање са руским девојкама
ради склапања брака.

**САМО ЗА
ОЗБИЉНЕ
МУШКАРЦЕ!**

065 552 43 11
063 650 409

Током фестивала биће приказана најкавалитетнија филмска стварења којад олазеи зд елог света, за децу предшколског школског зраста. Већина филмова је синхронизована српскиј аби на јмлађи несметаном глиду а уживају а вантурима анимираних унака

Највећа манифестија у области културе и забаве за децу, 10. Дечији филмски фестивал „Кидс фест“ одржава се у периоду од 13. до 19. октобра у Крагујевцу, Београду, Новом Саду, Нишу, и у још тридесет градова широм земље. Током узбудљивих седам дана, најмлађи посетиоци биоскопских сала завириће у неке невероватне и до сад неиспрочане филмске приче.

Амбасадорка овогодишњег фестивала је Наташа Тапушковић, до мајкој публици позната по главној

ДЕСЕТИ „КИДСФЕ СТ“

Великоплатнои к окице

излазак са друштвом, дружење са симпатијом, а најлепше је кад вас још као мале одведу мама и тата, јер ћете запамтити како се родила љубав према биоскопу. Тада одједном заборавите на кишу или сунце, да ли је напољу облачно или

током десетог „Кидс феста“ биће приказана најкавалитетнија филмска остварења која долазе из целог света (Француске, Данске, Шведске, Норвешке и САД-а), за децу предшколског и школског узраста. Међу остварењима су играли филмови са светским фестивалима, документарци о природи, приче о необичним пријатељствима, узбудљиве авантуре, као и анимирани 3D филмови студија „20th Century Fox“. Већина филмова је синхронизована на српски да би најмлађи несметано могли да уживају у авантурима анимираних јунака.

Између осталог, крагујевачки малишани моћи ће да виде и филм „Бела и Себастијан“, који говори о пријатељству дечака и дивљег пса. Себастијан је један снајажњив и не зависист шестогодишњак који живи са својим деком у малом селу у Француском Алпима. Захваљујући својој храбости и упорности успева да укроти дивљег пса од кога се сви житељи села плаше. Убрзо потом га назива Бела и њих двоје постају нераздвојни другари, чије пријатељство нико не може да раздвоји.

На репетоару је и синхронизовани француски документарци „Била једном једна шума“, који почиње у крошићу огромног мое-

бија у сливу реке Конго у Габону, док познати француски ботаничар, Франсис Ал седи на грани и црта. Свака биљка и свака животиња у шуми су интимно повезане. Нови филм француског редитеља Лика Жакеа представља не само омаж величанствености прашума него и апел за њихову заштиту од изумирања.

Свима су нам познати суперхероји попут Бетмена, Супермена и Спајдера, али оно што ћемо научити из филма „Дечко мрав“ је да храброст не зависи од тога да ли си мали или велики, јер хероји могу бити и јеши о драсли.

Ова комедија говори о дванаестогодишњем дечаку Пелеу, који добија супер моћи након што га уједе мрав. Уз помоћ заљубљеника у стрипове Вихема, Пеле ствара тајни идентитет – постаје суперхерој Дечко мрав. Када страшни зликовац под именом Мува нападне маљу заједницу у којој Пеле живи, Дечко мрав мора да одговори на претњу и заштити своје пријатеље.

Овдашњи малишани биће у прилици да још једном виде и велики анимирани хит „Господин Пибоди и Шерман“, који је до недавно био најбољи биоскопски ератор.

Господин Пибоди је пас који говори и најпаметнији је на свету.

Шерман је дечак кога је Пибоди усвојио. Јер, ако дечак може да усвоји пса, зашто пас, при томе најпаметнији пас на свету, не би могао да усвоји дечака? Када се у причу умеша и времеплов Вејбек, почиње несвакидања авантура најдровитијег пса на свету и мало мање паметног дечака на путу кроз историју већанства.

Неколико филмова овогодишњег „Кидс феста“ посвећени су и предшколској публици - то су „Солан и Лудвиг“ и „Олсен у великој невољи“.

„Солан и Лудвиг“ је прича о свраци и јежу, који превазилазе своје страхове да би спасли пријатеље, с елиј Божић.

Божић се приближава, а нема снега. Мали јеж Лудвиг је много тујан, волео би највише на свету да снег коначно почне да пада. Невероватан изум Реодора Фелгена, највећи топ на свету који избацује снег, доспева у погрешне руке - учредника локалних новина Фри-

Улози у култном филму Здравка Шотре, „Лајањена зв езде“.

У краткој поруци упућеној посетиоцима фестивала позвала је драгаре у биоскопске сале и уживање у чарима великог платна и миришук окица.

- Одлазак у биоскоп је доживљај,

ГАЛЕРИЈАС КЦ-А

Новижи вот и грачака

Играчке, као и већина предмета, имају свој рок трајања и налазе се у врло незавидној позицији - када их прерастемо, једноставно их одбацимо. Већину њих не могу наследити ни млађе генерације, које имају другачије узоре од нас, који служе као модели за савремене играчке.

Старе играчке стога су осуђене на починак далеко од наших погледа, лишене сваке функције - чистећи по друму бацамо их у ђубре, а оне често завршавају по бувљим пијаџама.

У сусрету са Орјеном Ђурићем, старе играчке започињу свој живот из почетка, а тај „нови почетак“ крагујевачка публика може видети у галерији КЦ-а, на иложби „Други вот“.

У каталогу изложбе Душан Савић наводи да су обављајући нову функцију, играчке спашене од губитка исте. Аутор им додељује и нове улоге сак ојимасех аброну се.

- Првобитно смишљене као оличење одређених производа поп-културе, у Ђурићевим радовима се смело исмејаву конзумеризму и површинским идеалима којима је модерно друштво индоктринирано. Схватије су обиљност ситуације, осетије су како је бити одбачен. Сарађују заједно без обзира на своје порекло (made in China, made in France), на мену (пол и узраст) и стање у ком су спашене. Супермен нас сада подучава рециклажи док је Барбика проговорила гласно о штетности брезе хране. Можемо ли лакше схватити критику него од оживљених играчака којима смо се некада толико дивили и са којима смо сате проводили уз мишићима етвима зик ојих амипо тичу, а жеј ушан Савић.

Орјен Ђурић, рођен је у Загребу 1987. године. Похађао је средњу техничку школу за пејзажну архитектуру и унутрашњу декорацију дрвета, смер дрворезбар. Дипломирао је на факултету примењених уметности у Београду 2012. године, смер Анимација, у класи професора Рајка Ђурића. Аутор је многобројних графита и мурала у Београду и региону. Живи и твара у Београду.

ОРЈЕН ЂУРИЋ-К. ИНДЕР
ИЗНЕНАЂЕЊЕ

У галерији „Мостови Балкана“ отворена је поставка ликовних радова и објеката Петра Гајића, под називом „Драма - интакт“ . Овај уметник кроз предмет долази до његове супстанце, уочавајући да је вредност предмета конзервирана у енергији његовог материјала. У винилу, пластици, даскама, нагорелом деблу или деловима дрвета који су некада били грамофонска плоча или столица, очувана је способност деловања. Они преузимају улогу ликовног средства, једнако као што је то и боја, акрилик, која је у овом случају само један од материјала.

У каталогу изложбе Драгана Ковачић наводи да стваралаштво Петра Гајића припада просторима који повезују свакодневно и пролазно са универзалним. Можда би се могло утврдити како релације између ових крајности представљају једну од основних тема уметности, односно како се кроз уметнички чин теки препознавању, преобликовању и тумачењу непосредног искуства коме се дају опште и не-пролазне редности.

- Нове везе и значења настају када се материјали додирну и покреће њихова унутрашња енергија и спољашње међусобно дејство. У том тренутку започиње одређена радња. Сваки рад представља целину за себе, у формалном и садржај-

ном смислу. Истовремено, радови функционишу као отворени системи који се усложњавају и дограђују, јер основни поступак подразумева стално генерисање акције и сile, ниједна радња није закључена и коначна, каже Драгана Ковачић.

Сваки покушај критичара да ус-

постави паралеле између ових радова-објеката и ликовних форми које су као колажи, асамблажи, па чак и енформел, познате из уметности модерне, одвоји би у погрешном правцу. Гајићево искуство је сасвим особено. У формалном смислу оно претпоставља проријање кроз слојевим атеријала.

Петар Гајић рођен је 1965. године у Шапцу. Дипломирао је на сликарском одсеку ФЛУ у Београду, у класи професора Славољуба Чворовића. Запослен је на Високој стручкој школи за васпитаче у Шапцу, на месту професора за предмете Методика ликовног васпитања, Медијска и визуелна култура и Луткарска радионица.

Ово му је прва самостална у Крагујевцу, а до сада је учествовао на преко 80 групних жирираних изложби у земљи и иностранству. Члан је УЛУС-а од 1992. године, као и Еклипс друштва. Изложба радова Петра Гајића у „Мостовима Балкана“ трајаће до 22. октобра.

М. Ч.

ПРВА КРАГУЈЕВАЧКА ГИМНАЗИЈА У КУЛТУРНОМ И ДРУШТВЕНОМ ЖИВОТУ ГРАДА ИЗМЕЂУ ДВА РАТА (30)

Прилог за ћачку исхрану дала и краљица Марија

Пише **Дејан Обрадовић**

Тешке последице рата, сиромаштво и велики број сирочади међу ученицима обележили су неколико првих послератних година у раду Гимназије. У марту 1919. у Гимназији је било 233 ћака чији су родитељи погинули или умрли током рата и још 228 ћака, који су били сиромашног стања, што је заједно чинило 36,02 посто укупног броја ученика. Обично је признавано да бар пет процената ученика преживљава тако што послужује по кућама (42–50 ученика), али је тај број повремено растао и до десет посто.

Изасланици на матурским испитима реално су запажали стање ученичког здравља и анализирали узroke који доводе до неразвијености тела и духа („Због недовољне исхране и рђавих станова физичка развијеност код већег броја ученика је доста слаба. Духовна развијеност је осредња“; „знатан број ученика станује у становима који су у погледу хигијенском веома рђави“; „има доста ученика који станују по околним местима“).

Три године касније слика је била готово иста: „...пада у очи висина раста, али у исти мах и онај хабитус врло неутешан: висок раст, повијена плећа, угнут грудни кош, јака мршавост, боја лица нездрава“...

Изасланик Никола Ракић запазио је да су ученици сиромашно одевени. Сматрао је да ово утиче неповољан положај сеоског живља, слаба и недовољна исхрана ученика са села, а нарочито то што по неколико ученика станује у нездравој соби. У погледу васпитања запажено је код највећег броја „одсуство најмањег појмања учитивости“. Око 105 ученика је становало по околним селима

(1930/31), што је представљало једну десетину њиховог броја.

Због великог укупног броја ученика, формирана су одељења која су имала и по 60 ученика. По процени министровог изасланика Николе Ракића, у школи је постојало девет учioniца које у погледу смештаја, кубатуре и осветљења представљају стварну и сталну опасност по здравље ученика и наставника.

Директор Ђурчић тражио је од разредних старешина да обрате нарочиту пажњу на ученике који болују од плућних болести, да би се изоловали од осталих ученика. Најчешће болести код ученика биле су туберкулоза, шарлах, тифус, грип и дифтерија, које су добрим делом биле повезане са нездравим животним условима.

■ Ћачка трпеза

Пред почетак рада 1919. године министар просвете Јубомир Давидовић је 28. јануара наредио да се у споразуму са општинским и окружним властима установи ћачка трпеза. Да би се то покренуло, директор се обратио за помоћ Окружном одбору. Министарство је 16. априла 1919. послало расписе о уређењу и правилима за пријем у ћачку трпезу, а три дана касније, 19. априла, обавестило је Прву гимназију да је Министарство финансија пристало да отвори кредит од 6.000 динара за ћачку трпезу.

Трпеза је мењала локације, а у њеном раду су посебан удео имали управник и магационер, изабрани међу наставницима, али није одмах заживела, иако је за њено постојање било пуно разлога. Већ у октобру 1920. наставнички савет је укинуо трпезу, јер није било просторија ни особља за њен рад.

У јесен 1928. приликом систематског прегледа запажено је да су деца услед слабе хране „мршава, бледа и жлездичава и веома често са плућним катарима и стомачно-чревним оболељењима“. Школски одбор и Дом народног здравља обезбедили су сваког јутра по 0,2 литра млека и 100 грама хлеба за 86 основаца. Оснивањем друштва „Шоља млека“ оно се укључује у ову акцију, па је почетком 1932. доручак и ручак добијало 160 ученика.

Од 1. новембра 1929. године 76 сиромашних гимназијалаца добијало је свакодневно бесплатан доручак: шољу млека са парчетом хлеба, о трошку Школске поликлинике. За ту сврху је иницирано оснивање доброврног друштва „Шоља млека“, 14. јануара 1930. Школска поликлиника је установила своју ћачку трпезу у којој су бесплатан ручак добијали сиромашни ученици свих крагујевачких школа. Њен опстанак помагао је прилозима грађана и установа, а налазио се под патронатом краљице Марије и краљевића Андреја.

У корист ћачке трпезе је 18. јануара 1930. године приређен заједнички концерт свих средњих и основних школа у Крагујевцу...

Ћачка трпеза Школске поликлинике почела је рад на дан своје славе Св. Андреја Првозваног, 13. децембра 1932. године. У њој је бесплатан доручак добијало око 190 ћака свих школа у Крагујевцу. Да би се скupили прилози за ћачку трпезу, коју је организовао Дом здравља, млађи наставници и наставнице Гимназије су 14. марта 1933. ишли кроз одређене улице и прикупљали прилог. Том приликом су сви наставници градских школа скupili укупно 7.608 динара.

Прилоге за ћачку трпезу дали су школске 1932/33: краљица Марија Карађорђевић (2.500 динара), Краљевска банска управа (8.000), Општина града Крагујевца (10.000), Мушка реална гимназија (2.500 динара), Управа Обласног одбора „Јадранске страже“ (1.100 динара), Друштво „Потпора“ (500), Француско-српски клуб (200), Женско друштво (200), многи учитељи, трговци и други грађани. Чист приход са светосавске прославе 1938. у износу од 1.019,50 динара предат је Дому народног здравља за ћачку трпезу.

■ Екскурзије и излети

Васпитна, научна и забавно-поучна улога екскурзија била је усклађена са потребама ученика за здравом природном средином и важношћу кретања. Њихова структура може се сагледавати из бројних школских извештаја. Ако је основу узмемо појединачни наставни предмет, екскурзије су претежно биле: а) географске,

б) јестаственичке (природњачке), в) историјске, г) геолошке, д) комбиноване.

Најчешће су организоване комбиноване екскурзије које су садржале по неколико циљева, везаних за више наставних предмета. По свом трајању могу се поделити на краће излете (популарни и дневни) и екскурзије у трајању од два и више дана. Одредишта излете била су везана за подручје у ближем окружењу Крагујевца, пре свега занимљива села (Петровац, Доња Сабанта, Жежељ). Један део излетничких активности обављан је и у граду, посебно у Војнотехничком заводу.

Дводневне екскурзије су и даље остајале везане за шумадијско поднебље. У априлу 1921. ишло се до Рековца, док је јестаственичка екскурзија седмог разреда, са циљем минералошких и геолошких посматрања на терену имала трасу Крагујевац–Црни врх–манастир Јошаница–Јагодина–Крагујевац.

Пројектовање и вођење екскурзија било је препуштено наставницима школе. У првих неколико година то су били Сретен Петровић, Милутин Петковић, Милан Антоновић, Димитрије Савовић, Стеван Јовановић, Петар Стокић, Драгомир Марковић, Драгољуб Зекавица, Алекса Веселиновић,..

На основу правила о ученичким екскурзијама средњих школа, донетих 13. јуна 1921. године, наставнички савет је 3. децембра 1921. изабрао одбор за извођење пројектованих екскурзија, који су чинили директор (Т. М. Божковић) и професори географије, историје и биологије – Илија Павловић, М. Антоновић, Стеван Јовановић и Л. Пантeliћ.

Да би се поправило понашање ученика у верским објектима, Министарство просвете је 10. октобра 1922. тражило од наставника да скрену пажњу ученицима да приликом екскурзија „не режу своје име на фрескама наших манастира“. Ако до тога дође, запрећено је забраном посета манастирима. Одбор је изнео своје предлоге, који су усвојени на седници наставничког савета 27. марта 1922. године. 1) Крагујевац – Рековац – Каленић – Крушевац – Крагујевац (наст-

авници С. Стевановић, Г. Годић и М. Антоновић); 2) Крагујевац – Ђуприја – Сењски рудник – Ђуприја – Крагујевац (Л. Пантeliћ, Д. Бакић и М. Милошевић); Обе би биле изведене током ускршњих празника. Трећа, најопсежнија, седмодневна, извела би се по престанку предавања и имала би следећу дневну маршруту: Крагујевац – Параћин (ноћним возом) – Подгорац – Злот (преноћиште); Злот – Брестовачка бања – Бор (преноћиште); Бор – Рготина – Вражограц – Зајечар (преноћиште); Зајечар – Прахово – Радујевац (возом) – Ђердан – Сmederevo (лађом) – Крагујевац (дневним возом). За њено извођење били су задужени професори С. Јовановић и Л. Пантeliћ.

Када је одобрен пројекат екскурзије Душана Павловића за Дубровник, издато му је из школског фонда хиљаду динара за ненадане потребе, с обавезом да их врати по повратку. На ту велику екскурзију (Крагујевац–Београд–Сарајево–Мостар–Дубровник–Ужице–Лајковац–Крагујевац) пошло се 23. априла 1924. године. Пре тога Павловић је тражио од директора да интервенише код Министарства просвете за помоћ сиромашним ученицима који би хтели да иду у екскурзију и у исто време да реши и то да ли наставници имају право на хонорар.

Директор Милан М. Петровић је 6. априла 1924. упутио Министарству просвете молбу за новчану помоћ сиромашним ученицима и другу суму за хонорар осморици наставника за 12 дана. Није пропустио прилику да се пожали на неравноправан третман своје школе у одобравању кредита за екскурзију: „Части ми је напоменути и то да до сада овој гимназији ни по једном требовању није отворен кредит за екскурзију, иако је ово једна од највећих гимназија, док се другим мањим школама (као нпр. II Крагујевачка Гимназија) у овом погледу више излазило на сусрет. Гимназији је 12. априла 1924. одобрена екскурзија и одређена помоћ од 4.000 динара.

Наставнице се

ДОГОДИЛО СЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Пре 36 година: 12. октобра 1978. отворена је спортска хала „Језеро“. Грађена је као вишесменска градска дворана, по пројекту архитекте Верољуба Атанасијевића, а пројектант конструкције био је инжењер Томислав Мишић. Лоцирана је на уласку у градско језгро, у оквиру Спортско-рекреативног центра „Језеро“.

Поред арене са трибинама за 4.000 гледалаца, изграђен је мотел са пословним просторијама. То је прва дворана у Крагујевцу у којој су се одржавала такмичења у рукомету, кошарци, боксу и осталим малим спортивима. У хали се организују забавне, политичке и културне манифестације. Осамдесетих година у хали „Језеро“ радила је и популарна дискотека.

Пре 118 година: 1896. године штампана је најстарија разгледница Крагујевца. Разгледница представља панораму града и штампана је у типографској серији српских градова у штампарији Самуела Хоровица у Београду. Издао ју је београдски

књижар Велимир Валожић. Разгледница припада хомолитографској серији, а цртеж Крагујевца, са украсним оквиром и вињетом од стандардних типографских декоративних елемената, вероватно је ради Владимира Тителбаха, познати илустратор с краја 19. века.

Разгледнице о Крагујевцу до 1914. издају београдска Књижарница „Рајковић и Ђурковић“, књижар Милоша Коен, Краљевско-српска државна књижара Неше Н. Стојановића и крагујевачки издавачи, међу којима фотограф Љубиша Ђонић, књижар-дуванџија

Илија Ђ. Анастасијевић, државни књижар Војислав Спајаковић. Коришћени су мотиви: Главна улица, Милошев венац, хотел „Таково“, Горњи парк, Стара црква, Нова црква и друго. Разгледнице су биле у боји, једном тону или црно-беле.

Приредила **Лела Вујошевић**

делимично користећи податке из Лексикона Крајујевца

ШУМАДИЈСКЕ
ПРИЧЕ

Владимир Јагличић

САМО ВОЗАЧ

Пише Владимир Јагличић

ТОЛИКО пута се на примеру својих пријатеља официра осведочавао у капризиону свеуништиву распојасања узудатих злодјаки. Један од њих је, после серије таквих догађаја, дошао у канцеларију и просвирало себи метак кроз уста, из службеног пиштола. Другог је, расејаног и необазривог, на смрт ударио аутомобил, испред касарне. Трећем се распсрло срце, што од набреклог стомака и високог притиска, што због жене, распусне и немилосрдне канција, којој је све што је имала било мало - и није се зауставила док њен муж није постао балон у којем је срце прснуло и крв ударила на уста. Четврти је чекао да синови одрасту, а онда се развео и почeo да живи са неком распуштенницом. Синови су га се одрекли, стали су, наравно, на страну мајке, али и она и он знају да је дочекао, после тридесет година мучења, да доживи десетак година мира, јер га је нова жена држала као мало воде на длани. Због добре пензије, наравно, коју је ускратио бившијо жени. Свака жена воли сигурност. А сваки човек воли да га жена због нечега воли. Макар и због паре. Пети се од жене отпадио на имање у селу: тамо гаји руже, има диван врт. А недавно је засадио и шљивар. Гаји, разуме се, и пчеле. Жени је оставио не само стан, него и читав град. Она презире блато и земљу, и мрзи до подне саму себе, а од подне читаје свет, јер нише не може да шиканира мужа.

И, ето, то сам слушао од велиог ратног хероја и чувара границе. Стекао сам утисак да је овде побегао од жене, како би у рату, а на миру, чувао успомену на убијену ћерку. Тај рат је за њега одавно био некаква проширене породична ствар. Потпуно лично питање, за које се обучавао у касарнама и на војној академији, на теренима и полигонима. Дошло је време да покаже свету шта је научио, да командује градом и брани граници од нападача. Мислим да није веровао у победу, колико у лично превладавање општејудског пораза. То је некаква свакодневна борба, са све већом дозом улагања себе у ништа.

Лично питање, двобој. А општа кретања су некакав ток са којим учесник у бици нема суштинску везу. Он мора да наметне себе хуци сваког надолазећег таласа. И он је то чинио, сваког дана, док су људи око њега гинули, док су се зграде рушиле. Нешто у њему живело је и даље, он је нешто зидао у спаљеном ваздуху, од ваздуха самог. И гле - претварао у материју присуства, можда и опстанка. Примећивао сам да не чини на гле покрете. То је његову причу, мада одавно нисам знао о чему тачно говори, чинило уверљивом и опасном. Тај човек никада и никад није журио, знајући да ноћ, понекад, уме бити бескрајна.

ГВОРМО је да га је у рат исплатила женина клетва. Она га је, повремено, клела, нарочито у време беспарице. Наравно, није требало да се уда за њега, имала је бољих прилика. Није требало да оди из Београда у места његовог службовања и да се потуца по различитим босанским, македонским и црногорским варошицама. Све би то, у једном загрцинутом даху, измешаном са псовкама и клетвама. прескочила и враћала се у младост када га није познавала и кад јој се све чинило лакшим. Преко десет година заједничког живота прешла би као да су непостојећи трен, а онда би досула варничу најружијих жеља о његовој будућности: да добије неизлечиву болест, да се отрује, да га стигне Божија клемта, да падне од мажданог удара и сурва се у сопствен понор.

Говорио је да је овде остао сам против свих - против Шиптара, против Американаца, против читавог света који нишани и жели да га убије, против властите команде која такође жели да га смакне, јер је про дала Косово Американцима, против војника којима је добра ратовања и који беже са попришта, против камена и тла земље која више није наша, али да му најтеже пада што ратује против сопствене породице која га никада није разумела и која не може да га разуме, јер сваки његов војнички успех види као нови сопствен пораз

А, ипак, говорио је, још увек дишем и све док дишем, морам да носим ово тело и униформу на њему, као да су срасли. То није питање части, то је одавно питање нагона, а можда и инертног докрајчавања онога што је започето и не може се преусмерити. У овом граду, на ивици света, заробљен је свет. У овом човеку, на ивици понора, заробљено је човечанство.

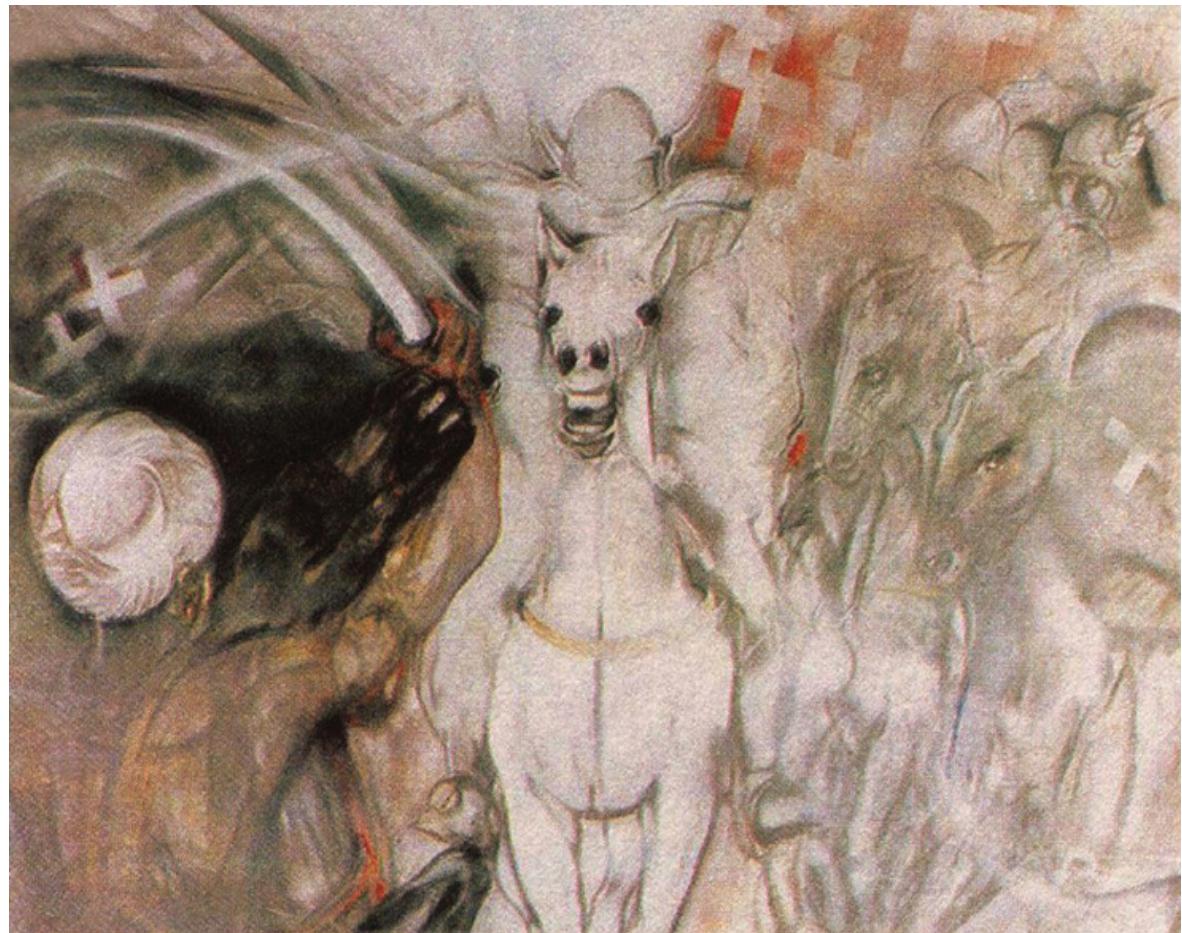
Али, он уопште није говорио о свету и човечанству. Говорио је о томе да га сопствена жена гадила, али да то није за њега ништа ново јер се и он сам одувек радио сваког другог бића, сваког додира, чак и покушаја контакта. Говорио је да пати од свих мушких болести, почев од простате до трњења у ногама и надимања, које су ноћу узроковале облаке гаса у спаваоници. Његова жена би га истеривала из собе да спава у предсобљу, како би могла да дише пуним плућима. Врећала га је најгорим могућим именима које познаје српски језик, називала га на казом, и моралном и физичком, никад не увиђајући да и сама стари и претвара се у лешину, придиковала му је за сваки сувишни килограм, зато што је ћелавио, или морао на свака два до три сата у клозет, да мокри, због набубриле простате коју није могао да излечи.

Хиљаде пута је морао да чује њено вајкање да је у младости пропустила много боље прилике и да се покајала што се удала за њега. Те прилике су слушала и његова деца, срећом огуглала, нису обраћала пажњу, то је за њих било нешто као кућни биоскоп. Уосталом, он је више од пола године проводио на терену и тада би се жена свађала са децом и кукала на њега у његовом одсуству. Гадила се и ручкова, гадила се да увуче веш у машину и да га простре по жици, а смислом живљења је сматрала повремене годишњице и женска окупљања у кафани, када би се све жене напиле, подигле руке, ломиле флаше и певале у глас најгоре кафанске песме, или суботњи излазак, опет са колегиницама или другарицама, који би се завршили у длаку исто. Сутрадан, после ноћног изласка, била би дупло грузнија и тежа, али бар није чантрала, него би читав дан проводила на каучу, полубудна, полу мртва, тешко дишући и говорећи како ће умрети.

ДАЛИ САМ добро разумео: он је бра нио државу која се распада, а све време је говорио о породици која се није распала, све док ју је он бранио, како је и колико могао. Али, и држава и породица су се распадале. Он је имао илузију да је породицу очувао, све док нису дошли мушаћедини и убили му ћерку, оставивши јој срам самоубиства на терету душе.

Сада, све су илузije докончане - разуме се, и син и супруга су још увек тамо, негде, можда безбедни, можда на мети, он то не зна, али ипак се један свемир срушио. Један се свемир увек сруши кад смрт гази преко реда, као да бира за човека највећи могући бол. Овај човек изван бола више није могао да изађе. Али, он је и даље бранио оно што се не може бранити и у томе је успевао. Као да је неко начео рану, а он забио нож до краја и оголио кост, само да би се уверио да та кост постоји; а док она постоји, постојаће и месо. То што је месо кrvavilo, њему није сметalo. Тачније, није дозвољавао да се види колико смета здравоме покрету.

А можда је сва та прича о личним не вольама само некаква маскерада. Његов израз лица одавао је умор. Није говорио, шантао је, и једва сам успевао да скупим смиса онога што би рекао. Мислим да је све време говорио за себе и због тога је ова бесmislena исповест имала смисла. То ме је плашило: шта ће рећи онда када ми се

истински буде обратио, преставши да своди своје личне рачуне? Одговори шуштање завесе, на отвореном прозору. У соби изненада захладне.

Он рече нешто што нисам најбоље разумео - да су људи проклето слични, али да смо ми резултат неке непознате жртве. У нас није уложен само напор да се у родницу штрпне довољан број сперматозоида, него и један сувишак љубави, али да тај сувишак може да се поколеба, или да га се онај који га је удахнуо одрекне. Онда настају тачке супротстављених светова, али оне су зачете у истоветној тачци слагања, било да потврђују или поричу оваква стајалишта. То порицање је увек тама. Ноћ као да му је давала за право.

И како су само ти људи лукави, рекао је. Не мислим на то да су другачије вере, или обичаја, иако су њихови обичаји нека врста заостанка за еволуцијом људског друштва. Замислите те видове које подижу око кућа, као да су утврде, иза којих се одиграва непозната епопеја сировости над укућанима, над женама и децом. Хајде да то занемаримо. Да занемаримо зарове којима забрађују лица својих кћери, или игле којима се боду њихови дервиши. Нека све то иде дођавала.

Али, они имају рефлексе животиња. Јудска бића, али неодмакла далеко до статуса животиње. Ако је један од њих сам у гомили, можеш на хлеб да га месиш. Али, ако их је двојица, истог тренутка постају држава за себе у коју више не можеш да уђеш. Кад су већина - тешко мањини! Тако се понашају и пацови. И свије. Истог момента почиње ширење, као експанзија отровне материје која се не да зауставити. Заузимају простор, одузимају време, уништавају успомене, затију човека, породицу, напокон и народ. Њихов кунећи наталитет је у директној служби најгорих расних теорија за које је Хитлер мало дете.

А и такве људе, јер они су, ипак, људи, морали смо прихватити. Морали смо да заволимо њихову шикану, претњу, њихове све шире поседе који су задирали у сваку туђу кућу. Морали смо да заволимо њихова силовања. Њихова набадања на флашу. Њихова вађења органа на телу живога човека. Никада животињска свест тих људи није схватила да то, у ствари, чине себи самима. Да то чине свету у којем живе, ширећи безграницно, поље битке. Јер, поље битке одавно није Косово. Поље битке није више у нама самима. Поље битке је све што је постојало, све што постоји, и све што ће постојати.

ЧОВЕЧАНСТВО миленијумима до грађује слику о једном човеку, оном истом кога убијају други људи. То са српским и шиптарским питањем нема никакву везу. На позорници су се променили глумци, и то је све. Али, шта је онда решење? Решење је да решења нема без трагедије. Решење је мој пиштољ и метак у мом пиштољу. Али, када ћу да загризем цев свог пиштоља, то је питање моје слободе и њу нико нема право да ми одузме.

Говорио је о томе да њега чувају наоружани Шиптари, домородци, јер у њих најви

ше има поверења. Они су схватили, неки од њих барем, да им је лојалнији од сваког другог Шиптара. Они га чувају. Да су то схватили наши руководици, могли би да одрже Косово војеки вјекови. Шиптари су схватили нешто најважније, а то је - верност. Чему? Или коме? То је потпуно небитно. И ја разумех да сав напор овог човека иде из његове унутрашње борбе која се прелива у спонли свет, тамо га плави и натапа неким чудовищним болом, али и љубављу. Да се из љубави према свету једино могу и чинити надљудске, можда и нељудске, ствари. Равнодушан човек не предузима ништа, а љубав покреће ствари и дела, не питајући за цену.

Он је успео оно што читави тимови преговарача никада неће успети - саживео се с народом који му се подчинио, прихватио његову муку и начинио слободну територију којом се управља по етичким и четничким законима. Тог трена схватих колики сам узљез. Једино нисам знао да ли сам узљез осуђен на смрт. Допустио ми је да схватим ужас који ме надвисује као да ће сваког трена на мене обрушити.

ОДЈЕДНОМ схватих да он овде говори, пред слушајником, нешто што можда никада и никоме није говорио. И да речено не може и не сме да напусти ову просторију. Зашто? То нисам могао да докучим. Али сам претпостављао да ми овакве, можда небитне и глупе, али ипак страшне тајне говори неко ко би ме најрадије убио, али да то одлаже, јер можда и неће беспотребно да прља руке на некоме ко једва да је ишта схватио, па и то у најгорем тренутку свог живота.

- Ја сам само возач - прошаптах престрљено и не знам да ли ме чуо.

Али чуо ме, јесте. Јер је одсутно гледајући преко мене у хотелски зид исписан безобразним графитима попут "Овде сам тутао Јелку", или "Још једна рецка", или томе слично, са нацртаним пенисима и вагинама у ерекцији, или са упразно уписаним именима и надимцима оних који су овде спавали, ко зна када, и о чијем трошку, рекао, тихо и непорециво:

- Па и они су само возачи...

Нисам, неколико тренутака, знао о коме говори.

- И они само довезу машине, истоваре свој тавар, побију пола града и возе натраг, у базу. Сви само раде свој посао и то тако да се цивилизација темељи на јаједничком људском животињству. Утоварују, истоварују, одвозе, одвозе, секу тробух, ваде срца и јетре, продају их болницама, закопавају мртве, слушају урлике живих и рањених, гледају преко нишана, запињу ороре, јурцају безглаво тамо и амо, стоје у редовима за поријеке, хлеб или кромпир, тргују хашишом и хероином, а све то, и све њих - неко превози. Један велики, страшан, светски и космички, возач. Питање је кад ће тај неко престати да вози, да испоручује, утоварује, истоварује, сече, вади, јурца. Кад ће тај светски Фанђо, већ једном, одустати? Или се бар запитати: а зашто ја? Зашто баш ја? Или - зашто и ја?

ОСМОСМЕРКА

У мрежи осмосмерке пронађите речи из доњег списка.
Неискоришћена слова, читана редом одозго на доле,
даће име нашег града са слике.

- АВАНГАРДА
- АЛМА АТА
- АНАГРАМ
- АНАЛИЗА
- АНЕМОНА
- АСПИРАНТ
- АУТОЛАКИРЕР
- БАНГКОК
- ВОТСОН
- ДВОРАНА
- ДОРУЧАК
- ДУГОВАЊЕ
- КИШОБРАН
- ЛЕНШТИНА
- ЛИВОРНО
- ЛОСОС
- МАЛИНАР
- МАСНИЦА
- МЕДИЦИНА

- МОЛДАВИЈА
- МОМИРКА
- НАМЕРНИК
- НИКОЛЕТИНА
- ОДБОЈНИК
- ОРАНИЦА
- ОРИГАНО
- ОСТАНАК
- ОТОРИНО
- ПИРУЕТА
- ПЛАТНАР
- ПЛИТКО
- ПЛОЧНИК
- ПОДМОРНИЦА
- ПОТКАПА
- ПРИТКАШ
- РАКЕТАР
- РЕАЛНОСТ
- РОМАНИЈА

- СЈЕНИЦА
- СТАКЛЕНА ВУНА
- СТОНОТЕНИСЕР
- СТРУЈОМЕР
- СУПРУГА
- ТАМНИЦА
- ТАТАМИ
- ТЕСТЕРА
- ТРИБУНИ
- ТРИКИНИ
- ТРИТИКАЛЕ
- УХОДА
- ХАРАНГА
- ХЕЛИКОН

СКАНДИНАВКА

252	НАША КОШАРКАШИЦА РОБ. У КРАГУЈЕВЦУ	КОЈЕ СЕ МОЖЕ НАПЛАТИТИ	ДРУГИ ВРАТНИ ПРИШЋЕН					
"ЈУГОСЛОВЕНСКА НАРОДНА АРМИЈА"								
СУДИЈА У ПОДЗЕМНОМ СВЕТУ (ГРЧ.МИТ.)								
"ЛАКЕ ПОМОРСКЕ СНАГЕ"								
ЕЛИЗАВЕТА КРАЈЕ								
ГРАД У ИРСКОЈ, КОД ДАБЛИНА								
СИМБОЛ АСТАТИНА						КОЊАНИК, ПРИПАДНИК КАВАЛЕРИЈЕ		
ИМЕ ПЕВАЧА ЦЕГЕРА						ВЕСТ, НОВОСТ	РУСКИ КЊИЖЕВНИК НИКОЛАЈ	СКЛАДНО ПОНАВЉАЊЕ ТОНОВА
СТАРО ИМЕ ГРАДА БЕРАНА У ЦРНОЈ ТОРИ						ХРИШЋАНИН КОЈИ НИЈЕ КАТОЛИК	НАША ФОЛК ПЕВАЧИЦА	
ЗИМЗЕЛЕННИ ГРМ, ЛВОР								
"ОБИМ"						САБЛАСТАН БАЗНИ, ОСНОВНИ		
ХВАЛИТИ, УЗДИЗАТИ								
ИМЕ ПЕВАЧА ИСЛАМОВИЋА						КОЈИ ПРИПАДА МЕНИ ДВОСТРУКИ АМИН (ХЕМ.)		
БЕСПОСЛИЧАРЕЊЕ						ЛЕСКОВАЦ МАЛИ ПЛАМЕН		
ЈЕДИНИЦЕ ЗА ЕЛЕКТРИЧНИ ОТПОР						ГРАД НА ФИЛИПИНИМА СИМБОЛ БРОДОЛОМА		
ДЕВИЦА У ХРАМУ БОГИЊЕ ВЕСТЕ								
УНУТРАШЊИ ЖИВОТ ЛИЧНОСТИ						"ВИСИНА" РАНЕ НА КОЖИ УСЛЕД ОЛЕДАЊА		
СУСЕДНА СЛОВА АЗБУКЕ						ОСТРВО У ТИМОРСКОМ МОРУ ИМЕ ГЛУМ. ТАРНЕР		
	РУСКИ ФУДВ. КЛУВ ШТАВЉЕНА ОВЧИЈА КОЖА						ГЛУМАЦ ЦЕКИ ЈОВАНКА ОРЛЕАНКА (ИНИЦ.)	
АЗИЈСКА ДРЖАВА, ПЕРСИЈА								
ДЕЛО ДАНИЛА КИША								
НАША ПОП ПЕВАЧИЦА (УДАТА РАБЕН)								

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: враголан, рума, аба, е, атакер, луталице, осети, ез, призиди, бои, амат, ор, аари, респиги, антонија, воал, нут, и, помама, шлагер, ш, теретане, емитент.
БЕЛА УКРШТЕНИЦА: еспањол, кравице, семе, ег, км, лени, ламинат, уцена, и, з, зором, ива, ети, вино, ат, а, искре, нунавут.
ОСМОСМЕРКА: женственост.
АНАГРАМ: малопродајна цена.
СУДОКУ: а) 784-296-315, 236-815-947, 951-743-826, 319-467-582, 842-539-761, 567-182-439, 498-651-273, 123-978-654, 675-324-198. б) 936-287-541, 248-651-397, 157-439-286, 813-965-472, 465-872-139, 729-314-658, 682-743-915, 371-596-824, 594-128-763.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: ●○○○

		8	4			5	2	
9		7	2	3				
		9						
	8	9			5			
3	7	2	5	8		4		
4				7	3	6		
1	7	6	8	5				
2				1	7	3		
					6			

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●○

6			7	4	2		
	9						
3	2						
	7	2		8			
9			1	2			
8	6						
	5			3	1		
	8			7			

Мали огласи

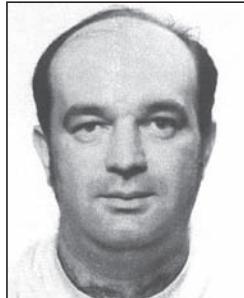
ПРОДАЈЕМ улазна храстова врата 1,5x2,40. Повољно. Тел. 382-421, 065-6903368.

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Часови у току школске године. Студенти (колоквијуми и јануар -2015.). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Arsic. harsic@gmail.com

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 069623, на име Банковић Драган.

Прошло је годину дана од када нема нашег драгог

ЖелькоМ арића

2013 – 2014.

Недостајеш...
За све што прошло је и све што долази...
Недостајеш...

Твојина јмилији

Последњи поздрав драгом пријатељу, хуманисти, патриоти, д обротвору

ЈугославуЈ овановићу
Југи
адвокату

Породица Никезић

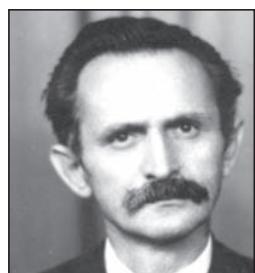
СЕЋАЊЕ

Дана 10. октобра 2014. године навршава се 40 година од првог смртног тина шегоца

ЂекићС пасенија С типе
1974 – 2014.

Сљубављу, по носоми ту гомчу вамоу споменуна на шегоца.

Његовад еса:
Ћерка Јеванай си и Мирослава по родицама

СЕЋАЊЕ

Прошло је 40 година како међу најмана ијена шав ољенама ма

Ружица
Срећковић
8. 10. 1974 – 8. 10. 2014.

Заувек хвала за разумевање и несебичну љубав коју су нам пружала.

Чувајуу ср цуи ми слимау споменуна в ољену
мајкуи ба ку:
Браца, Саша, Љиљана, Александар, Јован, Христина, Сенка и Мила

Сабо лому д ушио праштамосе од на шегв ољеног

ВелимираМ ладићевића
1939 – 2014.

Драги наш Вељо, био си неизмерно поштен, вредан и ведар човек. Несебично си пружао много љубави и доброте, био си наша подршка и снага. Хвалити на свему што си нам пружио. Недостајеш нам заувек.

Сахрана је обављена у четвртак 2. октобра 2014. године на Варошком гробљу.

Твојина јмилији

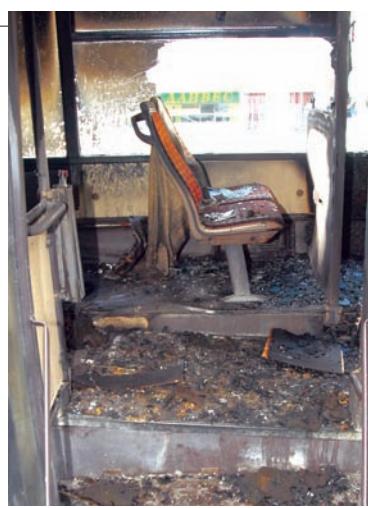
ВелимирМ ладићевић
1939 - 2014.

Драги деко, поносни смо што смо те имали, а тужни што смо те изгубили.
Твојеср цек учаћеу векса и ама.

Твој унук Стефан и
унукам арија

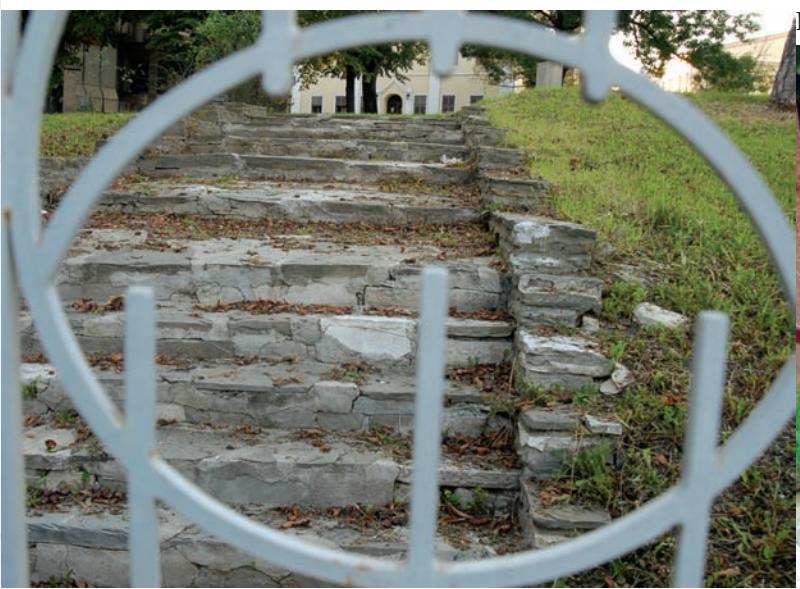
ЗУМ

Милош Јанковић

Запалио се аутобус јавног градског превоза, на срећу изгорео је – само он

Ваља се помучити да би се ова даска поломила

Е, нема нико млађи

У музеју је све музејско

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 9. до 15. октобра

Четвртак 9. октобар

СТАЊЕ СТВАРИ

- 20.00 Стање ствари
- 07.00 Јутарњи програм
- 08.30 Цртани филм р.
- 09.00 Вести
- 09.05 Музички програм
- 10.00 Серија р. □
- 11.00 Документарни програм
- 12.00 Вести
- 12.05 Кухињица
- 12.35 Кухиња у цвећу р.
- 13.00 Музички програм
- 14.00 Комунални сервис р.
- 15.00 Цртани филм р.
- 15.30 Вино и виноградарство р.
- 16.00 Вести
- 16.05 Излог страсти р. □
- 16.35 Меридијанима р.
- 17.00 Мозаик
- 18.00 Спортски програм
- 18.50 Хит дана
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Ставај
- 21.00 Излог страсти □
- 21.30 Меридијанима р.
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 Серија □
- 23.30 Атлас
- 00.00 Вести
- 00.05 Мали фудбал: Винтер спорт - Економац
- 01.25 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Петак 10. октобар

Моја Шумадија

- 17.00 Моја Шумадија
- 07.00 Јутарњи програм
- 08.30 Цртани филм р.
- 09.00 Вести
- 09.05 Музички програм
- 10.00 Серија р. □
- 11.00 Документарни програм
- 12.00 Вести
- 12.05 Кухињица
- 12.35 АБС шоу р.
- 13.00 Музички програм
- 14.00 Ставај
- 15.00 Цртани филм
- 15.30 Атлас р.
- 16.00 Вести
- 16.05 Серија р. □
- 17.00 Моја Шумадија
- 18.00 Документарни програм
- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Нокат
- 20.30 Запањује
- 21.00 Излог страсти □
- 21.30 Меридијанима р.
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 Серија □
- 23.30 Атлас
- 00.00 Вести
- 00.05 Мали фудбал: Винтер спорт - Економац
- 01.25 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Субота 11. октобар

9 ЈОАКИМ интерфес

- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 09.00 Вести
- 09.05 Цртани филм
- 10.00 Megafon Music
- 11.00 Путевима југа р.
- 12.00 Вести
- 12.05 Шумадијски праг р.
- 13.00 Кухиња у цвећу
- 13.30 Fashion files
- 14.00 Shopping avantura
- 15.00 Документарни програм
- 16.00 Вести
- 16.05 Филм
- 18.00 Нокат р.
- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Лек из природе
- 20.30 Илузиониста
- 21.00 Концерт
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 АБС шоу
- 23.00 Филм
- 00.00 Вести
- 01.00 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Недеља 12. октобар

РАДОЗНАЛО ОГЛЕДАЛО

- 10.00 Радознало огледало
- 09.00 Вести
- 09.05 Цртани филм
- 09.35 Све о животињама р.
- 10.00 Радознало огледало
- 11.00 Кухиња у цвећу
- 11.30 Лек из природе р.
- 12.00 Вести
- 12.05 Шумадијски праг
- 13.00 Агродневник
- 13.30 Кухиња у цвећу
- 14.00 Мали фудбал: Економац - Коперникус
- 16.00 Вести
- 16.05 Филм
- 18.00 Госпојинско ходочашће
- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Стаклено звено
- 20.30 Све о животињама
- 21.00 Концерт
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 Култура
- 23.00 Филм
- 00.00 Вести
- 01.00 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Понедељак 13. октобар

Мозаик

- 17.00 Мозаик
- 07.00 Јутарњи програм
- 08.30 Цртани филм
- 09.00 Вести
- 09.05 Музички програм
- 10.00 Серија р. □
- 11.00 Документарни програм
- 12.00 Вести
- 12.05 Кухињица
- 12.35 Стаклено звено р.
- 13.00 Музички програм
- 14.00 Shopping avantura
- 15.00 Цртани филм р.
- 16.00 Вести
- 16.05 Г.Е.T. Report
- 17.00 Мозаик
- 18.00 АБС
- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Стаклено звено
- 20.30 Све о животињама
- 21.00 Концерт
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 АБС
- 23.00 Филм
- 00.00 Вести
- 00:05 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Уторак 14. октобар

Суграђани

- 20.30 Суграђани
- 07.00 Јутарњи програм
- 08.30 Цртани филм
- 09.00 Вести
- 09.05 Музички програм р.
- 10.00 Серија р. □
- 11.00 Документарни програм
- 12.00 Вести
- 12.05 Кухињица
- 12.35 Агродневник р.
- 13.00 Музички програм
- 14.00 Спортски програм
- 16.00 Вести
- 16.05 Излог страсти р. □
- 16.35 Меридијанима
- 17.00 Мозаик
- 18.00 Улови трофеј
- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Здравље је лек
- 20.30 Суграђани
- 21.00 Излог страсти □
- 21.30 Меридијанима
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 Серија □
- 23.30 Документарни програм
- 00.00 Вести
- 00.35 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Среда 15. октобар

КОМУНАЛНИ СЕРВИС

- 20.00 Комунални сервис
- 07.00 Јутарњи програм
- 08.30 Цртани филм
- 09.00 Вести
- 09.05 Музички програм р.
- 10.00 Серија р. □
- 11.00 Документарни програм
- 12.00 Вести
- 12.05 Кухињица
- 12.35 Култура р.
- 13.00 Музички програм
- 14.00 Здравље је лек р.
- 14.30 Суграђани р.
- 15.00 Цртани филм р.
- 15.30 Fashion files р.
- 16.00 Вести
- 16.05 Излог страсти р. □
- 16.35 Меридијанима
- 17.00 Мозаик
- 18.00 Спортски програм
- 18.30 Хроника Јоаким интерфеста
- 19.00 Хроника 1
- 19.30 Цртани филм
- 20.00 Здравље је лек
- 20.30 Суграђани
- 21.00 Излог страсти □
- 21.30 Меридијанима
- 22.00 Хроника 2
- 22.30 Серија □
- 23.30 Документарни програм
- 00.00 Вести
- 00.35 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ, председник Нове странке:

- Свака Вучићева хитна конференција за новинаре изгледа као да се лаје из лежећег става с каучом терапеута, а не из позиције првог човека српске политике.

МИРКА ВАСИЉЕВИЋ, глумица, су пруга фудбалера Вујадина Савића:

- Акој лога захтева, нели бим се да се скинем нага. Па, и мој муж скида дрес после утакмице.

МИЛИЦА ТОДОРОВИЋ, певачица:

- Када се у Србији мало разголитиши за потребе шоу бизниса, то се сматра грехом, а нико не види холивудске звезде које откривају атрибуте. Ја нисам у први план ставила гузу и ноге, само сам их мало показала.

БОБАН БАЈКОВИЋ, голман белгијског Лирса:

- Да бих бранио за Лирс морао сам да научим петнаест енглеских речи – лефт, рајт, воч јор бек и слично.

ВЕСНА ВУЧЕЛИЋ ВЕНДИ, певачица:

- Никола Тесла је сам себе уштровио.

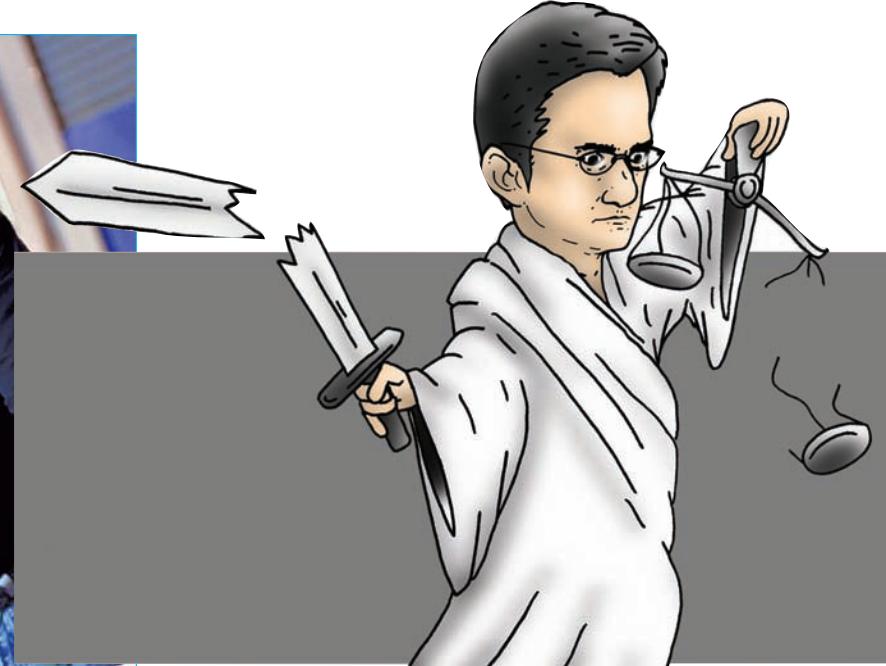
СЕКАА ЛЕКСИЋ, певачица:

- Код мушкараца изазивам пожуду, а завист код жена.

МИЛУТИН МИМА КАРАДИЋ, глумац:

- Нисам ја по одлуци нежења, ја сам просто сада неожењен, а да ли ћу и даље бити - то не знам.

Карикатура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВЕЛИМИР ИЛИЋ, министар без портфеља:

- Могу много више да пружим на санацији штете настале због поплава, али не желим сам да се намећем.

ЛЕПАБ РЕНА, певачица:

- Нисам урадила силиконе, само сам се удељала неких шест килограма, који су се добро распоредили, отишли су на право место.

ВИЏОТЕКА

Ризик

Разговарајд веп лавуше.

- Је ли тачно да је за жене у четрдесетим годинама ризичнагр удноћа- п итај една.

- Наравно да јесте, у четрдесетим годинама био је Други светски рат.

- Опет ми, Фато, дајеш женскип осао.

Фата скине све са себе, легне на кревет и дрекне:

- Ајде, обави сад један мушкип осао.

- Фато, душо, што се одмах љутиш, дај ми тај цегер.

Пословице

Кажеју читељица Перици:

- Хајде реци једну пословицу.

- Без алата нема заната – каже Перица.

- Одлично, хајде реци још једну.

- Паметном је и једна досата.

Расизам

Питам али Цигата ту:

- Тато, шта је то демократија?

- То ти је сине, кад сви бели раде, а ми седимо и добијамо помоћ – каже му тата.

- Тато, а зар то ове беле не нервира?

- Нервира их, сине, али то је већар асизам.

Паметница

Ласка младић плавуши:

- Ти си најлепша, најзгоднија девојка коју сам упознао, чаробнаси .

На то ће плавуша:

- Дај, не блебећи, ти би само да ме одведеш у кревет.

- Опа, и паметна си.

Горан Миленковић

(Ж) НА ИСА
-Р АДНИЧКИ 21:29
(11:14)

Нишлијке
недорасле

БЕЗ већих проблема рукометашице Радничког донеле су бодове и са другог овосезонског суперлигашког гостовања. Наиме, прошле среде, у заосталој утакмици првог кола, немоћна у дуелу са шампионом била је екипа нишке Насе, која се од ривала бранила колико је могла, ипак недовољно - 29:21 (14:11).

А с обзиром да се крајњи резултат могао предвидети и пре самог почетка дуела, тренер Крагујевчанки Александар Радосављевић искористио је ову прилику и шансу током већег дела сусрета пружио играчицама са иначе мањом минутажом. То се није превише одразило на игру "тигрица", односно замене су достојно одиграле, те је резултат остао у домену очекиваног.

В. У. К.

МЕШКОВ-Р АДНИЧКИ 29:28

Са далеког пута празног ђршљаја

БРЕСТ - Дворана: „Викторија Брест“. Гледалаца: 1.000. Судије: Гоуско и Рейкин (Белорусија). Седмерици: Мешков Брест 5/5, Раднички 5/5. Искључења: Брест 10, Раднички 2, инута.

МЕШКОВ: Пешић, Бабичев 1, Божовић 1, Манојловић, Камишиник, Шиплер 3, Никуленкау, Стојковић, Чарашић, Шумак 4, Вукић, Баранау 7, Каракић, Разлов 11, Шиловић 2, А сирашайкин.

РАДНИЧКИ: Арсић, Пралица 5, Продановић 2, Јанићевић, Гулешић 1, Медурић 2, Пејровић, Стасић 2, Радовановић 2, Милинић, Томић 2, Шмитић 1, Босић 6, Ервандин, Раднички 1, Г рбовић 4.

АКО су већ остали без бод(ов)а на гостовању у Белорусији, рукометаши Радничког показали су

СПОРТ

РУКОМЕТ

(Ж) РАДНИЧКИ - РАДНИЧКИ (С) 34:15

Крагујевчанке се граде

КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 300. Судије: Котривица (Ниш), Милошевић (Лесковац). Седмерици: Раднички 4/4. Искључења: Раднички 4, Раднички (С) 16, инута.

РАДНИЧКИ: Пријовић 3, Танић 3, Степановић 5, Радосављевић 1, Чаировић 4, Милошевић, Нишавић, Тошовић, Балаћ 1, Станисављевић 1, Рисовић, Дукић 4, Даниловић 3, Јањушевић 9.

РАДНИЧКИ (С): Пејачевић, Паљошиć 3, Васић, Е. Шароњић 1, В. Шароњић 1, Радовановић 1, Пилићовић, Јездимићовић, Милојковић, Симић 7, Босић, Костићевић, Радосављевић, Максимовић 2.

СВИЛАЈЧАНКЕ АПСОЛУТНО НЕМОЋНЕ

Фото: Zoran Petrović

ТРЕЋУ победу у исто толико одиграних првенствених утакмица, рукометашице Радничког пости

гле су угостилиши имењаки из Свилајнца - 34:15. Ништа необично, с обзиром да је то био дуел пр

СЕХА ЛИГА

5. КОЛО: Мешков - Раднички 29:28, Вардар - Загреб 32:29, Војводина - Металург (22. октобра), Нексе - Нексе 36:18 Татран - Борац 42:20.

Веспрем	6	6	0	0	197:139	18
Вардар	6	5	0	1	171:145	15
Татран	6	4	0	2	187:163	12
Загреб	5	3	0	2	143:128	9
Мешков	4	3	0	1	117:110	9
Металург	4	2	0	2	111:110	6
Раднички	5	1	1	3	126:144	4
Нексе	6	1	0	5	139:182	3
Војводина	5	0	1	4	118:147	1
Борац	5	0	0	5	125:166	0

6. КОЛО: Вардар - Раднички (22. октобра), Нексе - Татран, Борац - Војводина (јуче). Загреб - Металург и Веспрем - Мешков игра се 5. новембра.

вопласираног у Супер лиги и претпоследњег тима на табели елитног анга.

То је било уочљиво и на терену хале „Језеро“. Сем почетног вођства од 1:0, Свилајчанке нису имале више чиме да се похвале. Све време су трпеле „тортуру“ до маћина, који је своје снаге прилично „правилно“ распоредио, па је прво полувреме окончао са осам голова вишака - 17:9, док је у наставку било 11 голова разлике за „тигрице“ - 17:6, што је укупном збиру дало коначан резултат - 34:15.

Опет је реализаторски била расположена одлична Анђела Јањушевић, стрелац девет погодака, док је на нашем голу по ко зна који пут блистала Јована Рисовић, са невероватне 240 дране.

За две недеље Раднички гостује екипи Јуниора у Београду, а пауза је настала услед репрезентативних активности селекције Србије током ЕХФ недеље, у чему ће учествовати и пет чланица крагујевачког става.

В. У. К.

СТРЕЉАШТВО

Трећи, или у
групи

РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА Србије у дисциплини пушка, у чијем саставу је био и млади крагујевачки стрелац Стеван Јовановић, освојила је треће место у другој групи, на финалном турниру Лиге младих Европе, који је прошле недеље одржан у С медереву.

У првом колу Србија је савладала Аустрију резултатом 20:4, а шест поена свом тиму донео је Стеван Јовановић, који је био бољи од Михаела Климана. У другом колу наша репрезентација, у чијем саставу није био Јовановић, поражена је од Мађарске са 15:9, да би и у последњој рунди млади „орлови“ били поражени, и то од селекције Русије - 18:6. Противник наше Стевану Јовановићу била је млада Екатарина Паршукова, која му није дозволила ни један поен.

С. М. С.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

ЖЕНСКАЛ ИГА

ПОТВРДА ВРЕДНОСТИ

ЗА викенд се у Краљеву игра последњи турнир групе „Југ“ шампионата Србије за жене. Домаћин су Краљевске Круне, а учествују још крагујевачке Дивље Мачке, Соколице из Обреновца и београдске Вучице.

Наše девојке већ су обезбедиле учешће на финалном турниру шест најбољих екипа који се игра крајем тока.

ЈУТЛ ИГА

Запрестиж

ТРЕЋИ турнир групе „Југ 1“, који се одржава овог викенда у Чачку, нема велики такмичарски

преокренуло. Већ у 47. минути било је 26:20 за домаћина, који су буквально стали на 29:23. Од тада, па до kraja duela, „црвени“ су смањивали предност, а са звуком сирене пришли на само гол мањка.

До 18. октобра рукометаши Радничког имају прилику да се одморе, а онда им, због тумбања спореда, следи сусрет 12. кола, у коме оствујуб аћалучком борцу.

В. У. К.

значај јер су домаћи Анђеоски Ратници и Дивљи Вепрови већ обезбедили пласман на финал-сикс.

Тако ће се тромеч, у коме уз напред наведене учествује и већ „отписана“ екипа Пастува из Пожаревца, играти за прво место у групи, дакле за престиж.

ЈУНИОРСКА ЛИГА

Анђели одлешпалиса бодовима

СУСПРЕТ два последња шампиона Јуниорске лиге Србије, одржан у оквиру групе „Југ“ у Крагујевцу, припао је Чачанима. Анђеоски Ратници бодове за прво место на табели „извукли“ су у продуџетку, а резултат по деоницама гласио је 8:0, 6:14, 0:0, 0:0, 0:8, укупно 14:22.

Тако су браниоци титуле, Дивљи Вепрови, у свом првом наступу ове сезоне доживели непријатан пораз. Утакмице трећег кола играју се за 10 дана.

У преосталом мечу другог викенда Краљевске Круне су у Краљеву савладале Јагодинске Црне Рогове 24: 22.

М. М.

ОДБОЈКА

ОК РАДНИЧКИ

Гиги у част

ПО осми пут Одбојкашки клуб Раднички организовао је Меморијални турнир „Александар Гиговић“, у сећање на једног од најбољих крагујевачких одбојкаша, преминулог на припремама репрезентације у Ивањици.

Првог дана велико изненадење приредио је једини учесник прволигаш, ОК Ниш, савладавши домаћина турнира са 3:1. У другом полуфиналу краљевачка Рибница максималним резултатом победила Млади радник из Пожаревица.

У понедељак, у борби за треће место домаћин је изгубио и од Младог радника, сада у тај-бреку, а финални меч Рибница - Ниш припао је краљевачком саставу - 3:1.

ЖОКК РАГУЈ

Локални ербипр и паок ражују

ДВА женска крагујевачка клуба одиграли су у недељу контролни меч, један од последњих пред старт сезоне. Победу над прволигашем Радничким извјевала су девојке Крагуја, од ове године чланице елитног рангаса дбојке. Резултат је 10:2.

Наши суперлигаш данас би требало да се састане са Таковом из Горњег Милановца, а за суботњи планирани тренинг термин још увек се тражи погодан ривал.

ПРВА ЛИГА

Старт црвених из Станислава

ДРУГИ по квалитету одбојкашки ранг Србији, Прва лига, такмичење у сезони 2014/15. години почиње предстојећег викенда. Крагујевац има једног представника и то у конкуренцији девојака, екипу Радничког, која ће на суботњој увертири, од 19 сати, у сали Основне школе „Станислав Ремчевић“ дочекати рокосу зК осјерића.

Тим „црвених“ је још увек у формирању и још увек некомплетан. До садашњи тренер Мирко Ристовић преузeo је мушку екипу, на његовом месту је Милован Ђурчић, па се, узвеси у обзор и тешку финансијску ситуацију, у овој одинио чекује борбаш ао пстанак.

Остали парови првог кола су: Зрењанин - Таково (Горњи Милановац), Јагодина - Клек, Јединство (Ужице) - Ваљево, Футог - Итон Срем (Сремски Карловци) и Економац (Крагујево) - Београд.

М. М.

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1

Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

